

Mývatn og Laxá

Verndaráætlun 2011-2016

Náttúrustofa
Norðausturlands

UMHVERFISSTOFNUN
Akureyri Egilsstaðir Ísafjörður Mývatn
Reykjavík Snæfellsnes Vestmannaeyjar

Ramý

Mývatn og Laxá
Verndaráætlun 2011-2016

TEXTI

Árni Einarsson, Náttúrurannsóknarstöðin við Mývatn
Bergþóra Kristjánsdóttir, Umhverfisstofnun Mývatnssveit
Elva Guðmundsdóttir, Umhverfisstofnun Mývatnssveit
Þorkell Lindberg Þórarinnsson, Náttúrustofa norðausturlands

UMBROT
Völundur Jónsson

LJÓSMYNDIR
Bergþóra Kristjánsdóttir

© Umhverfisstofnun, Reykjavík, 2011

UST- 2011:04

UMHVERFISSTOFNUN
Suðurlandsbraut 24
108 Reykjavík
Sími: 591 2000
Símbref: 591 2010
umhverfisstofnun@umhverfisstofnun.is

UMHVERFISSTOFNUN

UMHVERFISRÁÐUNEYTIÐ

Verndaráætlun Mývatns og Laxár var undirrituð og staðfest í Mývatnssveit 14. maí 2011.

FORMÁLI

Náttúra Mývatns og Laxár og umhverfi þessara staða er einstakt á heimsvisu. Fyrir ferðalanga er það líkt og að koma í ævintýraheim að skoða og upplifa svæðið en fyrir náttúruvísiðamenn er það endalaus uppsprettar rannsóknarefna og forvitnilegur náttúru-fyribær, bæði á svíði líf- og jarðvísinda. Það er því skylda svæðið að varðveita sérstöðu þessa merkilega svæðis og þar með að tryggja komandi kynslóðum sama aðgengi og svipaða upplifun og við getum notið nú í dag.

Lög um verndun Mývatns og Laxár í Suður-Bingeyjarsýslu tóku gildi árið 2004. Markmið þeirra er að stuðla að náttúruvernd á Mývatns- og Laxárvæðinu í samræmi við meginregluna um sjálfbæra þróun og tryggja að vistfræilegu þoli svæðisins verði ekki stefnt í hættu af mannavöldum. Jafnframt segir í lögunum að þau eigi að tryggja verndun líffræðilegrar fjölbreytni á vatnasviði Mývatns og Laxár, ásamt verndun jarðmyndana og landslags með virkri náttúruvernd, einkum með tilliti til vísingdalegra, félagslegra og fagurfræilegra sjónarmiða. Lögin mæla fyrir um það að gerð skuli verndaráætlun fyrir hið verndaða svæði og Skútustaðahrepp allan, sbr. 3. mgr. 2. gr. laga nr. 97/2004 um verndun Mývatns og Laxár. Skal það vera hlutverk Umhverfisstofnunar að sjá um gerð og mótun þeirrar áætlunar, sbr. 6. gr. sömu laga. Skútustaðahreppur nær suður að Vatnajökli, út fyrir mörk verndarsvæðis Mývatns og Laxár og er hluti hans innan Vatnajökulsþjóðgarðs. Með tilkomu Vatnajökulsþjóðgarðs og verndaráætlunar hans telur Umhverfisstofnun eðlilegt að stofnunin fjalli ekki um það svæði í verndaráætuinni. Árið 2004 gaf Umhverfisstofnun út rit sem kallað var „Verndarsvæði í Skútustaðahreppi. Tillögur Umhverfisstofnunar vegna breytinga á lögum um vernd Mývatns og Laxár“ og eiga þær tillögur enn við. Meiripartur Skútustaðahrepps sem ekki er innan verndarsvæðis Mývatns og Laxár er þó verndaður samkvæmt 37. gr. Náttúruverndarlauga nr. 44/1999. Mikilvægt er að halda áfram vinnu við friðlysingu svæða um verndarsvæðisins. Þegar búið er að friðlysa þau telur Umhverfisstofnun eðlilegt að þá verði gerð verndaráætlun um hvert svæði fyrir sig. Því nær aðal umfjöllun verndaráætluar þessar aðeins um stefnumótun verndunar fyrir það svæði sem stofnunin hefur umboð fyrir og umsjón með, sbr. 1. og 2. mgr. 2. gr. laga nr. 97/2004.

Náttúrurannsóknarstöðin við Mývatn og Náttúrufraeðistofa Norðausturlands hafa staðið að gerð verndaráætlunarinnar ásamt Umhverfisstofnun. Verndaráætlun fyrir verndarsvæðið Mývatn og Laxá hefur verið í smíðum undanfarin ár og sér nú fyrir endann að þeiri vinnu. Við gerð áætlunarinnar var haft samráð við fjölmarga aðila. Gerð verndaráætlunar fyrir þetta tiltekna svæði er flókin og tímafrek sökum fjölbreytileika í náttúru svæðisins. Náttúrufar þess er margbrottið, hvort sem litioð er til lífríkis, jarðminja eða landslags, enda eru þar ýmis náttúrufyribær sem hvergi eiga sinn líka. Meginmarkmið verndaráætlunarinnar fyrir Mývatn og Laxá er að draga fram verndargildi svæðisins og marka stefnu um verndun þess með tilliti til þeirra markmiða sem sett hafa verið í lögum um verndarsvæðið. Í verndaráætuinni eru því veittar grunnupplýsingar um númerandi ástand svæðisins, fjallað um það sem betur má fá í skipulagi þess, hvaða aðgerðir eru nauðsynlegar til þess að viðhalda og jafnvel auka verndargildi svæðisins og að lokum er hlutverk starfsmanna Umhverfisstofnunar skil-

greint. Til þess að stefna um verndun svæðisins nái fram að ganga er nauðsynlegt að leggja til grundvallar hvaða aðgerðir þarf að fara í til þess að uppfylla markmið áætlunarinnar.

Það ber að þakka þeim fjölmörgu aðilum sem lögðu hönd á plóginn við gerð verndaráætlunarinnar, til að mynda þeim sem lögðu til upplýsingar, þeim sem sendu inn athugasemdir og þeim sem sáu um uppsetningu áætlunarinnar. Einnig ber sérstaklega að þakka þeim sem um textasmíðina sáu.

Helstu aðgerðir sem lagðar eru til í verndaráætuinni eru sem hér segir:

- » Unnið verði að gerð reglugerða fyrir bæði verndarsvæðið og vatnsverndarsvæðið.
- » Formlegri friðlysingu svæða utan verndarsvæðisins í Skútustaðahreppi verði lokið sem fyrst.
- » Gert verði áhættumat vegna hugsanlegs umhverfisslyss við Mývatn og Laxá og í kjölfarið verði samin viðbragðsáætlun þannig að hægt verði að minnka möguleg áhrif slikra atburða á lífríkið á svæðinu.
- » Merkar jarðmyndanir og menningarminjar innan verndarsvæðisins verði kortlagðar, úttekt verði gerð á ástandi þeirra og í kjölfarið verði verndargildi metið.
- » Gerðar verði vöktunaráætlanir í samráði við fagaðila varðandi mengun vatnsviðs, plöntur á válista, kúluskit, fiskistofna vatnsviðsins, gróðurframvindu, göngustíga, fjölda og viðhorf ferðamanna, námsvæði Ytriþífla og ástand jarðfræði- og menningarminja.
- » Fylgst verði náið með þróun lífríkis og þeim þáttum er varða afkomu þess mest.
- » Útbreiðsla ágengra framandi plöntutegunda verði vöktuð og þeim eytt ef þurfa þykir.
- » Sett verði í reglugerð fyrir verndarsvæðið ákvæði um að veiðar á öllum andategundum innan þess verði óheimilar.
- » Skilgreint verði hvaða svæði skuli vera aðgengileg almenningi og hvaða svæði þurfir að vernda fyrir átroðningi.
- » Skilgreint verði þjónustustig á þeim svæðum sem verða aðgengileg almenningi.
- » Í reglugerð fyrir verndarsvæðið verði settar reglur um bátaumferð á ám og vötnum svæðisins, eða valdsvið Umhverfisstofnunar til þeirrar stýringar útfert á skýran hátt þannig að Umhverfisstofnun geti stjórnad umferðinni.
- » Virkt samstarf verði á milli Umhverfisstofnunar, sveitafélaga, Ferðamálastofu og landeigenda um aðgerðir á svæðinu.
- » Virkt landvarsla verði á svæðinu sem veiti m.a. fræðslu til mismunandi markhópa.
- » Gerð verði miðlæg vefsíða þar sem á einum stað verði að finna helstu upplýsingar um verndun, friðlysingu, náttúrufar, gönguleiðir, veiði, rannsóknir og fleira er tengist náttúru svæðisins ásamt lýsingu á áhugaverðum stöðum.
- » Auðvelt verði að koma athugasemdum og tillögum að breytingum á svæðinu til umsjónarmanna þess.
- » Unnin verði aðgerða- og fjárhagsáætlun samkvæmt verndaráætuinni sem geri stjórnun og árangursmat af aðgerðum auðveldari.

Eins og hér greinir liggja fyrir mörg verkefni sem þarf að vinna á næstu árum til þess að tryggja verndargildi svæðisins og þar með að uppfylla þær kröfur sem verndaráætuinni gerir. Nauðsynlegt er að taka fram að verndaráætlun þessi gildir næstu fimm árin eða fyrir tímabilið 2011 til 2016. Þannig skapast svigrúm til langtímaáætlunar um aðgerðir. Það mun tryggja hagsmuni verndarsvæðisins til framtíðar – og þar með leyfa komandi kynslóðum að njóta náttúru og gæða þessa einstaka svæðis.

EFNISYFIRLIT

Formáli	5
1. Almenn kynning.	8
1.1 Inngangur.....	8
1.1.1. Mörk svæðis	8
1.1.2. Eignarhald á landi	8
1.2 Náttúruverndarsvæði	8
1.2.1. Friðlyst svæði á Íslandi	8
1.2.2. Lögin um Mývatn og Laxá og önnur verndun í Skútustaðahreppi og í nágrenni verndarsvæðisins	9
1.2.2.1. Mývatn og Laxá.....	9
1.2.2.2. Skútustaðagígar	10
1.2.2.3. Kúluskítur	10
1.2.2.4. Varplandið norðan Mývatns	11
1.2.2.5. Náttúrumínjaskrá	11
1.2.2.6. Friðlysingar í Skútustaðahreppi og nágrenni utan núverandi verndarsvæðis Mývatns og Laxár	11
1.2.2.7. Verndarsvæði í skipulagi.....	11
1.2.3. Alþjólegir samningar	11
1.2.3.1. Alþjóðasamþykkt um fuglavernd frá 1956.	11
1.2.3.2. Ramsarsamningurinn frá 1971	12
1.2.3.3. Samningurinn um vernd líffraðilegrar fjölbreytni frá 1992	12
1.2.3.4. Bernarsamningurinn frá 1979.	13
1.2.3.5. BirdLife International frá 1989.	13
1.2.3.6. Áróssamninginn	13
1.2.4. Lög um umhverfismat ætlana.....	13
1.2.5. Skipulagsáætlanir	13
1.3. Umsjón með verndarsvæði	14
1.3.1. Leyfisveitingar innan svæðis	14
1.4. Verndaráætlun og gerð hennar	14
1.4.1. Fyrirmæli um verndaráætlun	14
1.4.2. Samrás- og samstarfsaðilar	15
1.4.3. Samrásferill	15
1.5. Stefna og markmið íslenskra stjórnumalda	15
1.6. Verndarvömið og mat á verndargildi svæðis	17
2 Náttúruauðlindir.	19
2.1. Jarðmyndanir og landmótnu.....	19
2.1.1. Hraun og hraunmyndanir.....	19
2.1.1.1. Gervígígar	19
2.1.1.2. Mývatnseldahraun	20
2.1.1.3. Hraundrangar	21
2.1.1.4. Hraunhellar	21
2.1.1.5. Hrauntraðir	21
2.1.2. Bárugarðar.	21
2.1.3. Ísaldarmenjar	21
2.2. Vatnafar.....	22
2.3. Lífríki.....	22
2.3.1. Vatnalíf.....	22
2.3.1.1. Mývatn	22
2.3.1.2. Önnur vötun.....	23
2.3.1.3. Laxá.....	23
2.3.1.4. Annáð votendi	24
2.3.2. Gróður á landi	25
2.3.3. Fuglalíf.....	25
2.3.3.1. Votlendisfuglar	25
2.3.3.2. Púrrlendisfuglar	26
2.4. Sértaðar aðgerðir sem stuðla að verndun lífríkis	27
2.4.1. Endurheimt búsvæða og stöðvun landeyðingar.....	27
2.4.1.1. Landgraðsla	27
2.4.1.2. Endurheimt skóglendis	27
2.4.1.3. Endurheimt votlendis	27
2.4.2. Framandi plöntutegundir	28
2.4.3. Afránsstjórnun.....	28
2.4.3.1. Framandi dýrategundir	28
2.4.3.2. Ágengir grasbitar	29
2.4.3.3. „Värgfugla“	29
2.4.3.4. Refur (<i>Vulpes lagopus</i>)	29
2.4.4. Mengunarvarnir	30
2.4.5. Hljóðvist.....	30
2.4.6. Opinn eldur	31

3. Menningarauðlindir	32
3.1. Minjar frá landnáms og þjóðveldisöld	32
3.2. Yngri minjar	33
3.3. Minjar um brennisteinsnám	33
3.4. Minjar tengdar þjóðtrú	33
4. Landnotkun svæðisins	35
4.1. Landbúnaður	36
4.2. Iðnaður	36
4.2.1. Kísilgúrvinnsla	36
4.2.2. Raforkuiðnaður/virkjanir og raflinur	36
4.2.3. Annar iðnaður	36
4.3. Hlunnindabúskapur	37
4.4. Þjónusta	39
4.5. Ferðapjónusta	39
4.6. Útvist	39
4.6.1. Útvist og gildi hennar	39
4.6.2. Gönguleiðir, hjóreiðastigar og reiðleiðir	40
4.6.2.1. Gönguleiðir	40
4.6.2.2. Hjóreiðastigar	40
4.6.2.3. Reiðleiðir	41
4.6.3. Aðstaða fyrir gesti og útvist	41
4.6.3.1. Tjaldsvæði	41
4.6.3.2. Áningastaðir og salernisaðstaða	41
4.6.3.3. Flugaskóðun	42
4.6.3.4. Óvélknúmar vatnabróttir	42
4.6.3.5. Vejðar	42
4.6.4. Öryggismál	44
4.7. Vélknúin afþreying	44
4.7.1. Vélsleðar	44
4.7.2. Vélhjól	45
4.7.3. Vélbátar	45
4.7.4. Flugvélar og þyrlur	45
4.8. Vegakerfi og samgöngur	45
4.9. Efnisnám	46
5. Kynning og fræðsla	48
5.1. Upplýsingagjöf, umhverfisfræðsla og -túlkun	48
5.2. Kynning og auglysingar	49
6. Rannsóknir og vöktun	50
6.1. Náttúrumínjar	50
6.2. Menningarminjar	50
6.3. Félagslegar rannsóknir	50
6.4. Hagrærnar rannsóknir	50
6.5. Vöktun	50
7.1. Vinnuumhverfi	52
7.2. Starfsfólk	52
7.3. Samstarf	53
7.4. Fjármögnum	53
7.4.1. Styrkir	53
8. Forgangsröðun verkefna og framkvæmd	54
Heimildaskrá	56

1. ALMENN KYNNING

1.1 Inngangur

1.1.1. Mörk svæðis

Akvæði laga nr. 97/2004 um verndun Mývatns og Laxár taka til Mývatns og Laxár með eyjum, hólnum og kvíslum, allt að ósi árinna við Skjálfandaflóa, ásamt 200 m breiðum bakka meðfram Mývatni öllu og Laxá báðum megin. Auk þess ná lögini til eftirtalinnar votlendissvæða, ásamt 200 m bakka meðfram vötnum, ám og lækjum: Sortulækjar, Geirastaðahrauns, Sandvatns ytra, Belgjarskógar, Slýja, Neslandatanga, Framengja, Krákár frá Strengjabrekku að Laxá, Grænavatns, Helluvaðsár og Arnarvatns, ásamt votlendi sem því tilheyrir (1. mynd). Þá taka lögini enn fremur til vatnsvendar á vatnsviði Mývatns og Laxár, (1. mynd).

Umhverfisstofnun hefur umsjón með gerð verndaráætlana fyrir náttúruverndarsvæði, samkvæmt 6. grein laga nr. 44/1999 um náttúruvernd. Í lögum um verndun Mývatns og Laxár segir að gera skuli verndaráætlun fyrir allan Skútustaðahrepp, auk Laxár með eyjum, hólnum og kvíslum, allt að ósi árinna við Skjálfandaflóa, ásamt 200 m breiðum bakka meðfram Laxá báðum megin. Meginumfjöllunarefnin verndaráætlunarinnar er verndarsvæði Mývatns og Laxár sem og vatnsværði á vatnsviði Mývatns og Laxár. Umhverfisstofnun telur að með riti sem stofnunin gaf út árið 2004 og nefnist „Verndarsvæði í Skútustaðahreppi. Tillögur Umhverfisstofnunar vegna breytinga á lögum um vernd Mývatns og Laxár“ hafi stofnunin tekið afstöðu til verndunar svæða sem ligga utan verndarsvæðisins en innan Skútustaðahrepps. Að öðru leyti nýtur Skútustaðahreppur að verulegu leyti sérstakrar verndar samkvæmt 37. gr. laga nr. 44/1999 um náttúruvernd.

Haustið 2010 hófst vinna við friðlysingu nokkrum þeirra svæði sem um getur í skýrslunni. Sú vinna er á frumstigi. Ef sátt næst um friðlysingu er gert ráð fyrir að gerðar verði verndaráætlanir fyrir þessi tilteknu svæði.

1.1.2. Eignarhald á landi

Mestallt land innan hins verndaða svæðis er einkaeigu, en verndarsvæðið er innan þriggja sveitarfélaga, þ.e. Skútustaðahrepps, Þingeyjarsveit og Norðurþings. Í Skútustaðahreppi eru 57 lögbyli á 22 bújörðum. Í Þingeyjarsveit eru 43 lögbyli sem eiga land að Laxá. Í Norðurþingi er Laxamýri eina jörðin sem á land að Laxá.

1.2 Náttúruverndarsvæði

1.2.1. Friðlýst svæði á Íslandi

Fyrstu lögini um náttúruvernd voru sampykkt og sett á Alþingi árið 1956. Þau voru endurskoðuð árið 1971, 1996 og 1999 og gilda þau síðastnefndu nú í dag. Samkvæmt 50 gr. laga um náttúruvernd nr. 44/1999 skiptast friðlýstar náttúrumínjar á Íslandi í fimm mismunandi flokka: (1) þjóðgarða, (2) friðlönd, (3) náttúrvætti á landi, (4) fólkvanga og (5) friðlýstar lífverur, búsvæði, vistgerðir og vistkerfi.

Þjóðgarðar eru landsvæði sem eru sérstæð vegna landslags, lífríkis eða þess að á þeim hvílir söguleg helgi þannig að ástæða þyki til að varðveita þau með náttúrfari sínu en leyfa almenningi aðgang að þeim eftir tilteknun reglum. Fyrsti þjóðgarðurinn sem stofnaður var samkvæmt lögum um náttúruvernd var þjóðgarðurinn í Skaftafelli árið 1967. Þjóðgarðurinn í Jökulsárgljúfrum var stofnaður árið 1973 og þjóðgarðurinn Snæfellsjökull árið 2001. Árið 2008 var Vatnajökulspjöldagarður stofnaður, en um hann gilda sérstök lög. Vatnajökulspjöldagarður nær meðal annars yfir gómlu þjóðgarðana í Skaftafelli og Jökulsárgljúfrum. Auk þess eru Þingvelli við Öxará og nágrenni Þingvalla friðlýst sem helgistaður allra Íslendinga og var svæðið gert að þjóðgarði með lögum nr. 47/2004 sem leystu af hólmi eldri

lög um Þingvelli frá árinu 1930. Þingvellir voru sampykktir inn á heimsminjaskrá Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna (UNESCO) árið 2004 (þjóðgarðurinn á Þingvöllum 2009).

Friðlönd eru landsvæði sem mikilvægt er að varðveita sakir sérstaks landslags eða lífríkis. Á Íslandi eru 40 friðlönd, og er hvert þeirra stofnað með sérstakri reglugerð þar sem nánar er kveðið á um markmið friðlysingar og reglur varðandi svæðið.

Náttúrvætti eru friðlýstar náttúrumyndanir, svo sem fossar, eldstöðvar, hellar, drangar svo og fundarstaðir steingervinga, sjaldgæfæ steinda, bergtegunda og bergforma, sem mikilvægt er að varðveita sakir fræðilegs gildis þeirra, fegurðar eða sérkenna. Á Íslandi eru 36 náttúrvætti og er hvert þeirra stofnað með sérstakri reglugerð.

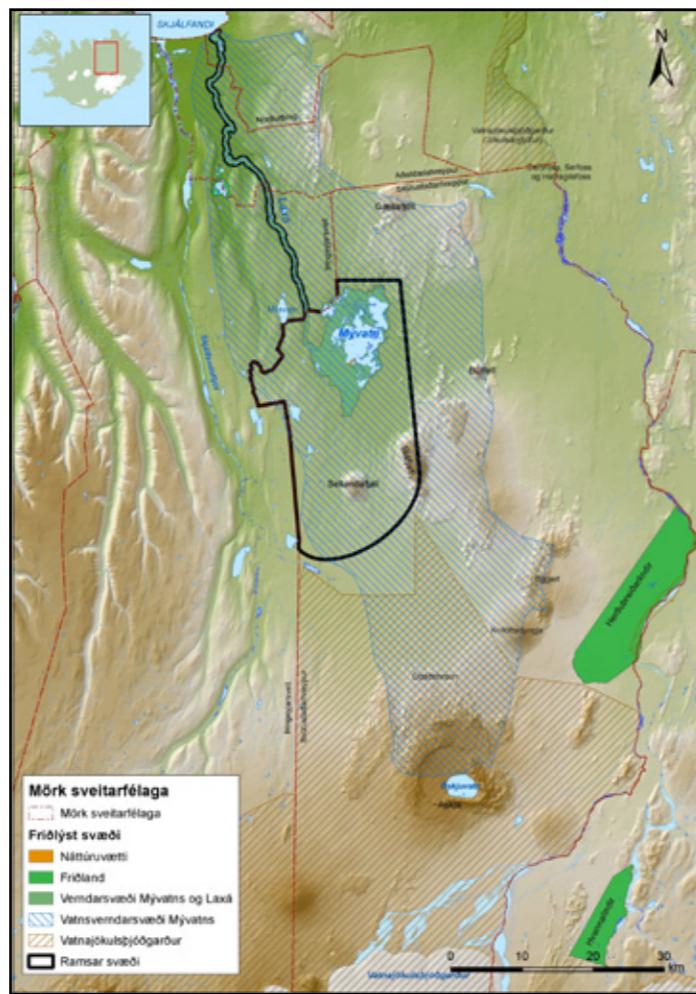
Fólkvangar eru landsvæði í umsjá sveitarfélaga sem ætluð eru til útvistar og almenningsnota. Á Íslandi eru 19 fólkvangar og eru þeir stofnaðir með sérstökum reglugerðum.

Auk framangreindra friðlystra svæða er jörðin Hvanneyri friðlýst sem búsvæði blesgæsar (Anser albifrons) en markmið friðlysingarinnar er að tryggja grænlensku blesgæsinni athvarf á Íslandi. Skerjafjörður (innan marka Garðabæjar) er einnig verndaður sem búsvæði til verndar lífríki á strönd, í fjöru og á grunnsævi Skerjafjörðar. Hálsar í Djúpavogi eru friðlýstir sem búsvæði tjarnaklukku (Agabus uliginosus).

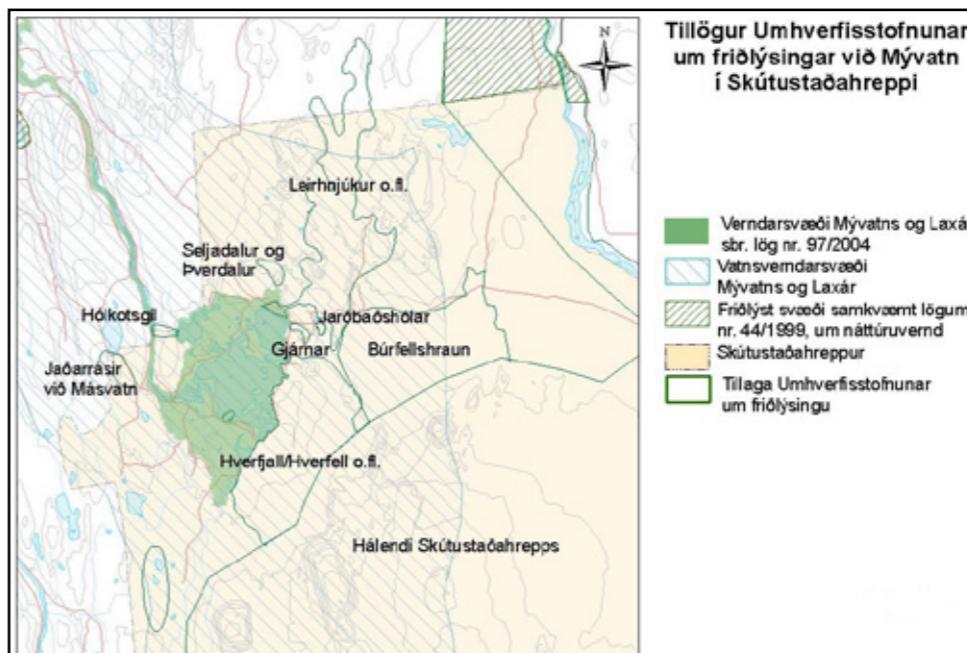
Tvö svæði, önnur en Vatnajökulspjöldagarður og Þingvelli, eru vernduð með sérloðum. Annað þeirra er Breiðafjörður, sem er verndaður með lögum nr. 53/1995 í þeim tilgangi að stuðla að verndun landslags, jarðmyndana, lífríkis og menningarminja. Nær verndunin til allra eyja, hólma og skerja á Breiðafjörði ásamt fjörum í innri hluta fjarðarins samkvæmt sérstakri afmörkun. Hitt svæðið er Mývatn og Laxá sem er verndað með lögum nr. 97/2004.

Haustið 2010 hófst vinna við friðlysingu nokkrum þeirra svæði sem um getur í skýrslunni. Sú vinna er á frumstigi. Ef sátt næst um friðlysingu er gert ráð fyrir að gerðar verði verndaráætlanir fyrir þessi tilteknu svæði.

1.2.2. Lögin um Mývatn og Laxá og önnur verndun í Skútustaðahreppi og í nágrenni verndarsvæðisins

1. MYND. Verndarsvæði i Skútustaðahrepp og nágrenni hans ásamt verndarsvæði og vatnsværði Mývatns og Laxár

2. MYND. Tillögur Umhverfisstofnunar um friðlysingar i nágrenni Mývatns í Skútustaðahreppi.

1.2.2.2. Lögin um Mývatn og Laxá og önnur verndun í Skútustaðahreppi og í nágrenni verndarsvæðisins

1.2.2.2.1. Mývatn og Laxá

Á 130. löggjafarþingi voru sampykkt lög nr. 97/2004, um verndun Mývatns og Laxár í Suður-Þingeyjarsýslu, sem tóku gildi 1. október 2004. Lögin taka til þess svæðis sem getið er um í kfla 1.1. Á sama tíma og nýju lögini tóku gildi félru úr gildi eldri lög nr. 36/1974 um verndun Mývatns og Laxár í Suður-Þingeyjarsýslu, sem náðu til Skútustaðahrepps alls, Laxár með hólum og kvíslum allt til ósa í Skjálfanda, ásamt 200 m breiðum bakka báðum megin árinnar.

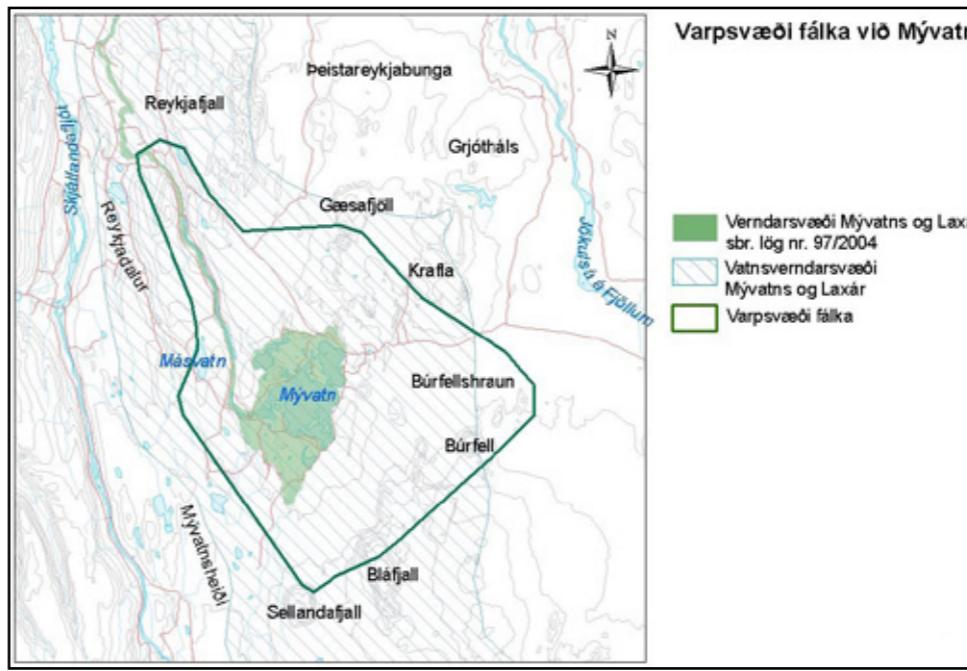
Með gildistöku nýrra laga um verndun Mývatns og Laxár í Suður-Þingeyjarsýslu var afleitt verndun stórra landsvæða innan Skútustaðahrepps. Samhlíða gildistöku nýju laganna átti að friðlysa tiltekin landssvæði m.t.t. tillagna Umhverfisstofnunar þar um. Í tillögum Umhverfisstofnunar (Umhverfisstofnun 2004) var áhersla lögð á að horft yrði til landslagsheilda í samræmi við gildandi stefnu í náttúruverndarmálum fremur en til einstakra náttúrufyrerbæra eins og tiltekinum.

Stofnunin lagði til

að ellefu svæði yrðu friðlýst sérstaklega. Þessi svæði skarast þó í sumum tilvikum. (2 og 3. mynd):

1. Hálendi Skútustaðahrepps
2. Hverfjall/Hverfell, Dimmuborgir, Lúdent, Lúdents- og Brengslaborgir, ásamt Laxáhraunum
3. Varmholtsjá, Grjótagjá og Stóragjá
4. Jarðbaðshólar
5. Leirhnjúkur, Hverir (Hverarönd) við Námafjall og Eldá
6. Seljadalur og Pverdalur
7. Hólkotsgil
8. Jaðarrásir við Másvatn
9. Hólavatnaðs
10. Búrfellshraun
11. Búsvæði fálka

Markmið laganna frá 2004 er að stuðla að náttúruvernd á Mývatns- og Laxárvæðinu í samræmi við meginregluna um sjálf-

3. MYND. Tillaga Umhverfisstofnunar um friðlysingu varpsvæðis fálka í Mývatnssveit.

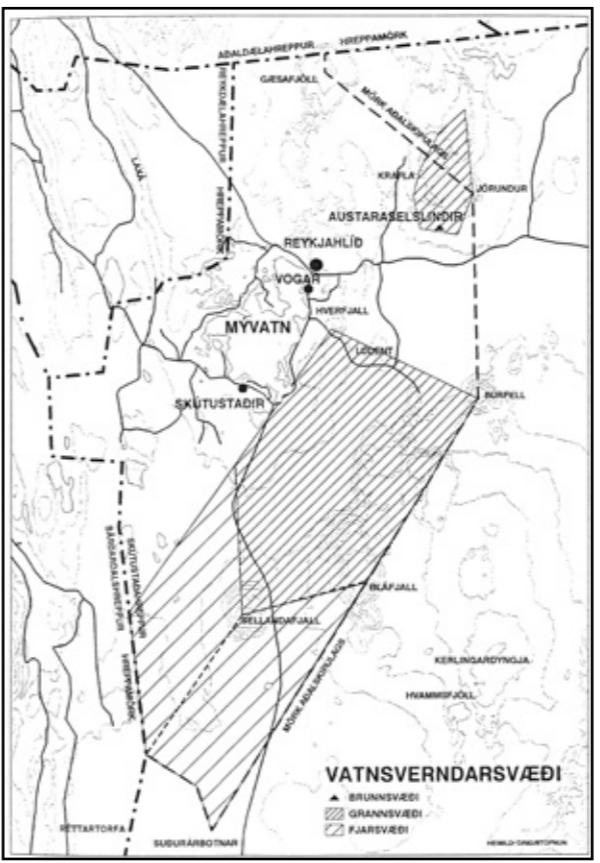

4. MYND. Loftmynd er sýnir friðlysta svæði Skútustaðagiga.

bæra þróun og tryggja að vistfræðilegu þoli svæðisins verði ekki grunnvatnskerfi. Skal þar m.a. kveðið á um kröfur til mengunarstefnt í hættu af mannavöldum. Lögin eiga að tryggja verndun líffræðilegrar fjölbreytni á vatnasviði Mývatns og Laxár ásamt verndun jarðmyndana og landslags með virkri náttúruvernd, einkum með tilliti til vísdalegra, félagslegra og fagurfræðilegra sjónarmiða.

Í lögnum er gert ráð fyrir að umhverfisráðherra setji, að fenginni umsögn sveitarfélaga á svæðinu og Umhverfisstofnunar, reglugerð þar sem kveðið skal nánar á um verndun Mývatns og Laxár, þar á meðal um takmarkanir á framkvæmdum á svæðinu og umferð og umferðarrétt almennings. Ný reglugerð hefur ekki litið dagsins ljós en þangað til gildir eldri reglugerð nr. 136/1978, sbr. reglugerð nr. 522/2000 um breytingu á reglugerð 136/1978 um framkvæmd laga nr. 36/1974 um verndun Mývatns og Laxár í Suður-Pingeyjarsýslu að svo miklu leyti sem hún samræmist hinum nýju lögum.

Í lögnum er einnig gert ráð fyrir að umhverfisráðherra setji, að fenginni umsögn Umhverfisstofnunar og viðkomandi sveitarstjórn, reglugerð með nánari ákvæðum um varnir gegn hvers konar mengun á vatnasviði Mývatns og Laxár, þar á meðal á

5. MYND. Vatnsverndarsvæði í skipulagi Skútustaðahrepps
(Teiknistofa Gylfa Guðjónssonar og Sigurðar J. Jóhannessonar 1997)

1.2.2.4. Varplandið norðan Mývatns

Umferð um varplandið frá Sortulæk í vestri til Grímsstaða í austri, milli Mývatns og Sandvatns ytra (undanskilið heimaland Vagnbrekku og gönguleið á Vindbelgjarfjall), var takmörkuð vegna fuglaverndunar að frumkvæði landeigenda um 1980. Svæðið er verndað samkvæmt heimild nr. 15. grein laga nr. 36/1974, síðar meir 3. grein laga nr. 97/2004. Þar er kveðið á um heimild til að takmarka aðgengi ferðamanna á viðsum svæðum samkvæmt reglugerð nr. 136/1978 um framkvæmd laga nr. 36/1974 um verndun Mývatns og Laxár. Í 14. grein reglugerðarinnar kemur fram að Náttúruverndaráði þ.e. Umhverfisstofnun er heimilt að takmarka umferð um svæði, svo sem varplönd, stöðuvötn og straumvötn, eða hluta þeirra, til verndunar fuglalif, eða ef aðar knýjandi ástæður eru til. Almenningi er óheimilt að fara um svæðið utan þjóðvegar við norðanvert Mývatn frá 15. maí til 20. júlí.

1.2.2.5. Náttúruminjaskrá

Í náttúruminjaskrá (Stjórnartíðindi B nr. 631/1995) eru upplýsingar um friðlystar náttúruminjar, náttúruminjar sem ástæða þykir til að friðlysta samkvæmt náttúruverndaráætlun og aðrar náttúruminjar þ.e. landsvæði, náttúruverndar og lífverur, búsvæði þeirra, vistgerðir og vistkerfi sem rétt þykir að vernda.

Á náttúruminjaskrá eru þrjú svæði sem skarast við verndarsvæði Mývatns og Laxár:

1. Varastaðaskógar í Pingeyjarsveit. Samkvæmt náttúruminjaskránni er um að ræða fallegan birkiskógr milli Ljótsstaða og Brettingsstaða í Laxárdal. Svæðið er að hluta verndað með lögum um vernd Mývatns og Laxár.
2. Halldórsstaðir í Pingeyjarsveit. Um er að ræða jörðina Halldórsstaði í Laxárdal. Þar er fjölbreytt landslag neðan frá Laxá og upp á heiði.
3. Gervigigar við Knútsstaði í Pingeyjarsveit. Þar er að finna fjölbreyttar gervigígyrndanir í Aðaldalshrauni sem er hluti yngra Laxárhrauns.

Á náttúruminjaskrá er auk þess eitt svæði í næsta nágrenni

við verndarsvæði Mývatns og Laxár sem skarast lítillega við það. Það eru gervigígyrndanir í Laxárhrauni yngra í miðjum Aðaldal við bæina Haga, Nes, Hafralæk, Garð, Jarlsstaði og Tjörn.

1.2.2.6. Friðlysingar í Skútustaðahreppi og nágrenni utan núverandi verndarsvædis Mývatns og Laxár

Herðubreiðarlindir, Graflönd og Herðubreið í Ódáðahrauni voru lýst friðland með auglýsingu í Stjórnartíðindum B nr. 272/1974 samkvæmt lögum nr. 47/1997.

Vatnajökulsþjóðgarður var friðlystur með reglugerð nr. 608/2008 samkvæmt lögum nr. 60/2007. Þar er m.a. allur Vatnajökull friðlystur, þar á meðal sá hluti hans sem er innan Skútustaðahrepps. 24. ágúst 2009 var þjóðgarðurinn síðan stækkaður með reglugerðarbreytingu nr. 755/2009.

Vestmannsvatn í Pingeyjarsveit er innan vatnsverndarsvæðis Mývatns og Laxár og var lýst friðland með auglýsingu í Stjórnartíðindum B, nr. 30/1977 samkvæmt lögum nr. 47/1997.

1.2.2.7. Verndarsvæði í skipulagi

Tvo vatnsverndarsvæði eru inni á aðalskipulagi Skútustaðahrepps 1996-2015. Annan er innan vatnsverndarsvæðis laga nr. 97/2004. Það nær frá útsuðurhnjúk Hverfjalls (Hverfalls) í Búrfell og þaðan fylgir það aðalskipulagsmörkum Skútustaðahrepps að beinni línu sem nær sem næst frá mörkum hreppsins gegnum Kollhóla að útsuðurhnjúk Hverfjalls (Hverfalls). Hitt er vatnsverndarsvæði Austaraselslinda sem nær frá lindunum um 0,5-1 km til vesturs, þaðan eftir að hæðina austan á Halaskógarfjalli, í koll Kröflu, austurhnjúk Graddabungu, hæst á Hágöngi, í koll Jörundar og suður 0,5-1 km austan lindanna, sjá 5. mynd. (Teiknistofa Gylfa Guðjónssonar og Sigurðar J. Jóhannessonar 1997).

Samkvæmt 9. grein skipulags- og byggingarlaga (nr. 73/1997) skal í skipulagsætlun setja ákvæði um hverfisvernd þar sem eru einstakar náttúruninjar. Ekkie er þó um lögformlega friðun að ræða. Alls eru fyrirtán svæði afmörkuð sem hverfisverndarsvæði í aðalskipulagi Skútustaðahrepps; (1) Dalfall norður undir Hvítóla, (2) gígaröð og misgengi sunnan við Kröflustöð, (3) Hveragil vestan í Kröflu, (4) Víti og nánasta umhverfi, (5) Leirhnjúkur og gígaröð til norðurs, (6) Hituhólar, gígaröð frá Mývatnseldum, (7) Hvannhóldsalur, (8) Príhyrningar, (9) Halaskógarborg og nánasta umhverfi, (10) austurhlíð Dalfjalls og láglendið að Kröflauflegjara, Dalborg, (11) gígar úr Heiðarsporðsgosreininni, (12) Námafjall og Hverarönd, (13) Krummaskarðsmisgengi og (14) Hrossaborg, stakur sprengigíður (Samvinnunefnd um svæðisskipulag háhitasvæða í Pingeyjarsýslum 2007).

1.2.3. Alþjóðlegir samningar

Íslendingar hafa undirritað ýmsa alþjóðasamninga á sviði náttúruverndar og skuldbundið sig til að fylgja viðmiðum sem koma fram í þeim. Ýmis ákvæði alþjóðasamninga hafa fyrst bein áhrif þegar þau verða hluti af íslenskri löggjöf. Þeir alþjóðasamningar sem snerta verndarsvæði Mývatns og Laxár eru:

1.2.3.1. Alþjóðasamþykkt um fuglavernd frá 1956.

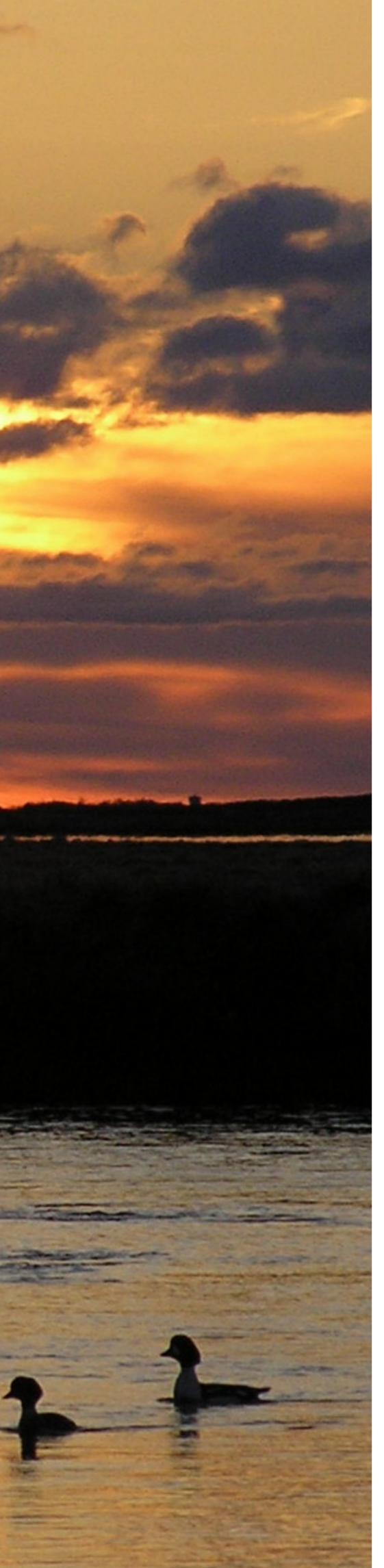
Bernarsamningurinn hefur nú að mestu tekið við af þessari samþykkt.

MARKMIÐ:

» Að vernda villta fugla.

ÁKVÆÐI:

- » Allir villtur fuglar skulu verndaðir. Stjórnvöld mega veita undanþágu frá þessari almennu reglu í þágu víssinda og menntunar, og hvað varðar vargfugla. - Aðildarriki skuldbinda sig til að:
- » veita villtum fuglum vernd á varptímanum;
- » veita farfuglum vernd á flugi til varpstöðva sinna;
- » vernda villta fugla í útrýmingarheftu árið um kring;
- » banna, almennt séð, töku eggja, eggjakurna og unga;
- » banna eða takmarka notkun tilgreindra veiðiaðferða;

- » gera skrá yfir þá fugla sem heimilt er að taka eða veiða;
- » gera ráðstafanir til þess að koma í veg fyrir fuglauða vegna vatnsmengunar, rafmagnsína, skordýraeiturs og annars eiturs;
- » freða börn og almenning um nauðsyn þess að vernda fugla;
- » stofna verndarsvæði fyrir varpfugla.

1.2.3.2. Ramsarsamningurinn frá 1971

Samningurinn fjallar um votlendi sem hafa alþjóðlegt gildi, einkum fyrir fuglalif (sjá 1. mynd). Hann var samþykktur af Alþingi árið 1978 sama ár var Mývatn og Laxá samþykkt sem fyrsta Ramsarsvæði Íslandi (sjá 1. Mynd).

MARKMIÐ:

- » Að stuðla að verndun og skynsamlegri nýtingu votlendisvæði í heiminum, sérstaklega sem lífsvæði fyrir votlendisfugla.

ÁKVÆÐI:

- » Hverju aðildarríki ber að tilnefna a.m.k. eitt votlendissvæði á skrá samningsins fyrir alþjóðlega mikilvæg votlendissvæði. Í samningnum er votlendissvæði skilgreint mjög viðtækt og nær m.a. yfir mýrar, flóa, fen og vötn með fersku, ísoltu eða söltu vatni, þar á meðal sjó þar sem dýpi er innan við sex metra.. Votlendisfuglar eru þeir fuglar sem vistfræðilega byggja tilveru sína á votlendum. Í samræmi við markmið samningsins ber samningsaðilum að:
- » undirbúa og framkvæma skipulag þannig að stuðlað sé að vernd votlenda sem eru á skránni, svo og skynsamlegri nýtingu votlenda innan lögsgögu þeirra, svo sem unnt er,
- » tilkynna skrifstofu ef vistfræðileg sérkenni votlenda sem þeir hafa tilnefnt á skrá samningsins, hafa breyst, eru að breytast eða eru líkleg til þess að breytast vegna verklegra framkvæmda, mengunar, eða annarrar röskunar af mannavöldum,
- » stuðla að verndun votlenda og votlendisfugla með því að stofna friðlönd á votlendum, hvort heldur þau eru á skránni eða ekki, og sjá um að gæsla þeirra sé fullnægjandi,
- » stuðla að rannsóknum og miðlun upplýsinga og rita um votlendi, grður þeirra og dýralif,
- » leitast við að auka stofna votlendisfugla í heppilegum votlendum með viðeigandi ráðstófunum,
- » stuðla að þjálfun starfslíðs á svíði rannsókna, nýtingar og gæslu votlenda,
- » taka tillit til alþjóðlegra ábyrgðar sinnar á vernd, meðferð og skynsamlegri hagnýtingu
- » farandstofna votlendisfugla,
- » ráðgast innbyrðis um framkvæmd skuldbindinga er samþykkt þessi felur í sér.

1.2.3.3. Samningurinn um vernd líffræðilegrar fjölbreytni frá 1992.

MARKMIÐ:

Markmið samningsins er að vernda líffræðilega fjölbreytni og að stuðla að sjálfbærri nýtingu lifandi náttúruauðlinda. Jafnframt er það markmið samningsins að stuðla að sanngjarnri skiptingu þess hagnaðar sem hlýst af nýtingu erfðaaðlinda sem og aðgangi að þeim og tækní til að nýta þær.

ÁKVÆÐI:

- » Stuðla að verndun og sjálfbærri notkun líffræðilegrar fjölbreytni með viðeigandi stjórntækjum svo sem áætlanagerð og löggjöf.
- » Stjórn og hafa eftirlit með notkun og losun erfðabreyttra lífvera.
- » Auka rannsóknir og vöktun á líffræðilegri fjölbreytni.
- » Efla fræðslu og menntun um líffræðilega fjölbreytni og kanna m.a. með lögbundnu mati á umhverfisáhrifum, þær athafnir sem kunna að hafa skaðleg áhrif á vernd og sjálfbæra notkun líffræðilegrar fjölbreytni.
- » Skiptast á vísindalegum upplýsingum og aðstoða þróunarriki við að ná markmiðum samningsins.

1.2.3.4. Bernarsamningurinn frá 1979.

Samningurinn fjallar um verndun villtra plantna og dýra og lífsvæða í Evrópu. Hann er frá árinu 1979. Ísland gerðist aðili að samningnum árið 1993.

MARKMIÐ:

- » Að vernda evrópskar tegundir villtra plantna og dýra og lífsvæði þeirra, einkum þeirra tegunda og lífsvæða sem fóljþjóðlega samvinnu þarf til að vernda.
- » Að stuðla að fóljþjóðlegri samvinnu þar sem hennar er þörf til að vernda tegundir villtra plantna, dýra og lífsvæða.

ÁKVÆÐI:

- » Aðilum ber að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að viðhalda, eða aðлага, stofnstaðr villtra dýra og plantna, í samræmi við einkum vistfræðilegar, visindalegar og menningsarlegar kröfur.
- » Samningnum fylgja fórir viðaukar. Viðaukar I-III telja þær plöntur og þau dýr sem aðilum ber að vernda og ákvæði um verndun þeirra. Viðauki IV fjallar um forboðinn veiðibúnað og veiðiaðferðir.

1.2.3.5. BirdLife International frá 1989.

Mývatn og Laxá í heild sinni hafa einnig verið skilgreind sem alþjóðlega mikilvægt fuglasvæði (Important Bird Areas) af alþjóðlegu fuglaverndarsamtökunum (BirdLife International). Val á alþjóðlega mikilvægum fuglasvæðum hefur gegnt þýðingarmiklu hlutverki við forgangsröðun verndunar náttúrusvæða. Þau eru lykilsvæði fyrir verndun fugla, nógu lítil til að vernda í heild sinni og oft hluti af friðlýstum svæðum. Þau uppfylla eitt eða fleiri af eftirfarandi skilyrðum:

- » Búsvæði þýðingarmikils fólda einstaklinga af einni eða fleiri fuglategundum í útrýmingarhættu
- » Staður sem er búsvæði tegunda með takmarkaða útbreiðslu eða tegunda sem eru bundnar ákveðnu búsvæði
- » Á svæðinu sé óvenju mikið af farfuglum eða tegundum sem ferðast um í hópum.

1.2.3.6. Áróssasamninginn

Áróssasamningurinn fjallar um aðgang að upplýsingum, þátttöku almennings í ákvárdanartöku og aðgang að réttlátri málsméðferð í umhverfismálum og er frá 2009.

MARKMIÐ:

- » Að allir menn hafi rétt að bvi að lifa í heilbrigðu umhverfi og um leið beri þeim skylda til að vernda umhverfið.
- Samningurinn á að tryggja almenningi réttindi til þess að geta uppfyllt þessa skylda.

ÁKVÆÐI:

- » Réttur til aðgangs að upplýsingum um umhverfismál.
- » Réttur almennings til þátttöku í málsméðferð þegar undirbúnar eru ákvárdanir af hálfu stjórnvalda í umhverfismálum.
- » Aðgangu að réttlátri málsméðferð í umhverfismálum fyrir dórmstólum eða öðrum óháðum og hlutlausum úrskurðaraðilum.

1.2.4. Lög um umhverfismat áætlana

Umhverfismat (Strategic Environmental Assessment, SEA) er verklag eða aðferð við áætlanagerð sem er ætlað að tryggja að tekið sé tillit til sjónarmiða um umhverfisvernd og sjálfbæra þróun. Í umhverfismati áætlana er lagt mat á umhverfisáhrif þeirrar stefnu sem viðkomandi áætlun felur í sér. Matið er sett fram í umhverfisskýrslu, sem verður hluti af eða fylgiskjal viðkomandi áætlunar. Að matinu skal vinna í samráði við hagsmunaaðila og umhverfisskýrsla skal lögð fram til opinberrar kynningar. Umhverfismatið er gert af þeim sem ber ábyrgð ó viðkomandi áætlun og skal unnin samhlíða henni. Lög um umhverfismat áætlana nr. 105/2006 öðluðust gildi þann 29. júní 2006.

Í umhverfisskýrslu á að útlista þær framkvæmdir sem þurfa að fara í umhverfismat. Samkvæmt 2. gr. laga um mat á umhverfisáhrifum þurfa allar framkvæmdir sem kunna að hafa í för með

sér umtalsverð umhverfisáhrif hvort heldur er á landi, í landhelgi, lofhelgi eða í mengunarlögsögu Íslands að fara í umhverfismat.

Verndaráætlunin gerir ekki ráð fyrir neinum framkvæmdum sem gætu fallið innan þeirra liða sem eru taldir upp í viðauka 1 og viðauka 2 í lögum nr. 106/2000 um mat á umhverfisáhrifum eða gætu haft í för með sér umtalsverð umhverfisáhrif.

1.2.5. Skipulagsáætlanir

Staða verndarsvæðisins gagnvart skipulagsáætlunum sveitarfélaga er almennt sú að allar framkvæmdir innan þess eru háðar leyfi Umhverfisstofnunar, sbr. lög um vernd Mývatns og Laxá nr. 97/2004. Þó skulu heimilar án sérstaks leyfis Umhverfisstofnunar framkvæmdir samkvæmt staðfestu skipulagi, enda hafi stofnunin fallist á skipulagsáætlun þá sem um er að ræða.

Í Skútustaðahreppi er í gildi aðalskipulag frá 1996 og gildir það til ársins 2015. Við gerð þess var m.a. höfð hliðsjón af náttúruverndarkorti frá 1987 (6. mynd). Innan verndarsvæðisins sem tilgreint er í lögum nr. 97/2004 um vernd Mývatns og Laxár er í aðalskipulagi Skútustaðahrepps gert ráð fyrir varpfriðlandi norðan Mývatns. Þar er kveðið á um að almenningu sé óheimil fyrir umvarplandi norðan Mývatns milli 15. maí og 20. júlí. Með gildistöku nýrra laga nr. 97/2004 um vernd Mývatns og Laxár breyttust forsendur aðalskipulagsins nokkuð þar sem bein aðild Náttúruverndar ríkisins (nú Umhverfisstofnunar) að skipulagsmálum og framkvæmdum innan hreppsins var aflögð, utan þess verndaða svæðis er um getur í lögum. Samkvæmt eldri lögum um vernd Mývatns og Laxár voru allar breytingar aðalskipulagi háðar samþykki Náttúruverndar ríkisins. Breytingar á aðalskipulagi utan verndaðra svæða í hreppnum verða nú, samkvæmt skipulags- og byggingarlögum nr. 73/1997 (með síðari breytingum), án beinnar aðkomu Umhverfisstofnunar. Nokkrar breytingar hafa verið gerðar að aðalskipulagi Skútustaðahrepps 1996-2015 og hafa forsendur breyst nokkuð, m.a. með nýjum lögum (nr. 97/2004) um vernd Mývatns og Laxár. Aðalskipulagi í Skútustaðahreppi hefur þó ekki verið breytt með tilliti til vatnsverndarsvæðis sem tilgreint er í lögum. Nú er unnið er nú að nýju aðalskipulagi fyrir Skútustaðahrepp þar sem gert er ráð fyrir að ákvæði um vatnsverndarsvæðið komi fram. Gildistimi nýs aðalskipulags hefur ekki verið ákveðinn.

Vinna við gerð aðalskipulags fyrir Þingeyjarsveit hófst árið 2005 og lýkur árið 2011. Laxá fellur um Þingeyjarsveit og gert er ráð fyrir að svæðið sem fellur undir lögum um verndun Mývatns og Laxár nr. 97/2004 verði skilgreint sem náttúruverndarsvæði. Þar verði hvers konar mannvirkjagerð og jarðrask óheimilt, nema með leyfi Umhverfisstofnunar, sbr. lög nr. 97/2004. Um 575 km² af vatnasviði Mývatns og Laxár eru innan Þingeyjarsveitar. Í yfirstandandi vinnu við aðalskipulag fyrir Þingeyjarsveit er gert ráð fyrir að ákvæði um vatnsverndarsvæðið komi fram. Ráðgert er að aðalskipulagið gildi frá árinu 2010 til 2022.

Í aðalskipulagi Norðurbings 2010-2030 er það svæði sem fellur undir lögum um verndun Mývatns og Laxár nr. 97/2004 skilgreint sem svæði sem er verðmætt á heimsvisu og skal njóta verndar þannig að vistfræðileg, jarðsögulegt, menningarlegt og sjónrænt gildi þess skaðist ekki og að áfram sé hægt að upplifa fegurð þess og fjlölbreytni. Um 60 km² af vatnasviði Mývatns og Laxár eru innan Norðurbings. Ekki er fjallað sérstaklega um vatnsverndarsvæðið en grunnvatni á að halda ómenguðu og vistkerfum áa og vatna á ekki að raska.

Í gildi er svæðisskipulag háhitasvæða í Þingeyjarsýslum 2007-2025. Nær vatnsverndarsvæði Mývatns og Laxár yfir nánast allan suður og vesturluta þess svæðis sem fjallað er um í svæðisskipulaginu. Í svæðisskipulaginu koma fram ákvæði um vatnsverndarsvæðið. Í heildaráhrifum áætlunarinnar er tekið fram að ekki sé hægt að meta áhrif á vatn og auðlindanýtingu á þessu stigi þar sem ekki liggja fyrir nægilega nákvæmar upplýsingar um grunnvatnsstrauma og orkuforða fyrir fyrirhugaðar virkjanir. Áhrifum á pessa þætti náttúrufars sem og aðra þarf framkvæmdaðili að greina frá í umhverfismati framkvæmdaðili og leyfisumsókn á síðari stigum.

Í gildi er svæðisskipulag miðhálandis Íslands 1997-2015. Hluti vatnsverndarsvæðisins er innan þess. Svæðisskipulaginu hefur ekki verið breytt með tilliti til breytinga á verndun svæðisins með lögum 2004.

1.3. Umsjón með verndarsvæði

Umhverfisstofnun hefur umsjón með náttúruvernd á landsvæði því sem um getur í lögum nr. 97/2004 um verndun Mývatns og Laxár í Suður-bingeyjarsýslu. Umhverfisstofnun er þó heimilt að fela öðrum umsjón svæðisins, í heild eða að hluta, í samræmi við ákvæði náttúruverndarlagu.

Á svæðinu starfar sérfræðingur á vegum Umhverfisstofnunar allt árið. Þar að auki hafa 3 landverðir unnið þar á sumrin síðastliðin ár, samtals um 35 vinnuvíkur. Einnig hefur fjöldi sjálfbærðalda á vegum Umhverfisstofnunar unnið á svæðinu. Umhverfisstofnun rekur gestastofu í Reykjahlíð.

Náttúrurannsknastöð starfar á svæðinu (Náttúrurannsknastöðin við Mývatn), en hlutverk hennar er að stunda rannsóknir á náttúru og lífríki Mývatns og Laxár, en þær eru nauðsynlegur grundvöllur verndunar Mývatns og Laxár.

1.3.1. Leyfisveitingar innan svæðis

Verndun Mývatns og Laxár í Suður-bingeyjarsýslu skv. lögum nr. 97/2004 felst í að tryggja verndun líffræðilegrar fjölbreytna vatnsviði Mývatns og Laxár ásamt verndun jarðmyndana og landslags með virki náttúruvernd. Þetta felur í sér bann við spjöllum og raski á lífríki, jarðmyndunum og landslagi, ásamt takmörkunum á framkvæmdum, á verndarsvæði Mývatns og Laxár. Skýrt er kveðið á um í lögnum að allar framkvæmdir innan verndarsvæðisins sem geta haft áhrif á lífríki, jarðmyndanir og landslag séu háðar leyfi Umhverfisstofnunar, sem fer með umsjón náttúruverndar á svæðinu. Þó skulu heimilar án sértaks leyfis Umhverfisstofnunar framkvæmdir samkvæmt staðfestu skipulagi, enda hafi stofnunin fallist á skipulagsáætlun þá sem um er að ræða.

Útgáfa byggingar- og framkvæmdaleyfi er á ábyrgð við komandi sveitarfélaga. Leyfin þarf að vera í samræmi við gildandi skipulag. Samkvæmt grein 4.19.2 í skipulagsreglugerð nr.

1.4. Verndaráætlun og gerð hennar

1.4.1. Fyrirmæli um verndaráætlun

Verndaráætlun fyrir verndarsvæði Mývatns og Laxár byggist á

6. gr. laga um verndun svæðisins nr. 97/2004. Þar segir að Umhverfisstofnun láti gera verndaráætlun og skuli í henni "m.a. fjallað um nauðsynlegar verndaraðgerðir, friðlysingu náttúruminja, landnýtingu, umferðarrétt almenninga og aðgengi ferðamanna að svæðinu". Verndaráætlunin skal gerð í samvinnu við viðkomandi sveitarstjórnir, hagsmunaaðila og umhverfisverndarsamtök á svæðinu og stofnanir sem starfa lögum samkvæmt á svíði náttúruverndar, vatnsverndar og veiðinýtingar. Verndaráætlun skal endurskoða á fimm ára fresti. Tillögu að verndaráætlun skal auglýsa opinberlega og skulu athugasemdir hafa borist innan sex vikna frá birtingu auglýsingarinnar. Áætlunina skal birta sem auglýsingu í B-deild Stjórnartíðinda þegar hún hefur hlitið staðfestingu umhverfisráðherra.

Gerð verndaráætlunarinnar tekur einnig tillit til laga nr. 44/1999 um náttúruvernd. Tilgangur þeirra er að stuðla að samskipum manns og umhverfis þannig að hvorki spillist líf eða land né mengist sjór, vatn eða andrúmsloft. Lögin eiga að tryggja eftir föngum þróun íslenskrar náttúru eftir eigin lögmálum en jafnframt verndun þess sem þar er sérstætt eða sögulegt. Einnig eiga lögin að auðvelda umgengni og kynni þjóðarinnar af náttúru landsins og menningarminjum og stuðla að vernd og nýtingu auðlinda á grundvelli sjálfbærar þróunar.

Verndaráætlunin tekur einnig tillit til laga um vernd, friðun og veiðar á viltum fuglum og viltum spendýrum nr. 64/1994, þjóðminjalaga nr. 107/2001, skipulags- og byggingarlaga nr. 73/1997, laga um landgræðslu nr. 17/1965, laga um hollustuhætti og mengunarvarnir nr. 7/1998, vatnalaga nr. 20/2006, laga um lax- og silungsveiði nr. 61/2006, laga um landshlutaverkefni í skógrækt nr. 95/1996 og laga um innflutning dýra nr. 54/1990. Jafnframt er tekio tillit til ýmissa reglugerða sem fylgja framangreindum lögum.

1.4.2. Samráðs- og samstarfsaðilar

Samkvæmt lögum nr. 97/2004 um vernd Mývatns og Laxár skal verndaráætlunin gerð í samvinnu við viðkomandi sveitarstjórnir, hagsmunaaðila og umhverfisverndarsamtök á svæðinu og stofnanir sem starfa lögum samkvæmt á svíði náttúruverndar, vatnsverndar og veiðinýtingar.

Þær stofnanir og stjórnsýslaðilar sem hafa hlutverki að gegna við gerð verndaráætlunarinnar og framkvæmd hennar eru, auk umhverfisráðuneytisins og Umhverfisstofnunar, Skipulagsstofnun, Skútustaðahreppur, Norðurþing, Þingeyjarsveit, Náttúruverndarnefnd Þingeyringa, Ferðamálastofa, Fiskistofa, Fornleifarvernd ríkisins, Náttúruræðistofnun Íslands, Náttúru-rannsóknastöðin við Mývatn, Náttúrustofa Norðausturlands, Orkustofnun, Heilbrigðiseftirlitir Norðurlands eystra, Landgræðsla ríkisins, Skógrækt ríkisins, Vegagerðin, Veiðimálastjóri og Veiðimálastofnun.

Hagsmunaaðilar á svæðinu eru fjölmargir og of langt máli væri að telja þá alla upp. Meðal þeirra eru fjölmargir landeigendur og fyrirtæki sem stunda ferðapjónustu og aðra starfsemi á svæðinu. Þá eiga nokkur veiðifélög og umhverfisverndarsamtök hagsmunaaðilar gæta á svæðinu.

1.4.3. Samráðsferill

4.5.2005.	Kynning á fyrirhugaðri gerð verndaráætlunar á aðalfundi veiðifélags Laxár og Krákár.
9.5.2005.	Fundur með fulltrúum sveitarfélaga og landeigenda. Kynning á gerð verndaráætlunar. Óskað eftir viðbrögðum sveitarfélaga og landeigenda.
1.12.2005.	Opinn kynningarfundur á vegum Náttúrustofu Norðausturlands og Umhverfisstofnunar. Haldinn í Skjólbrekku í Mývatnssveit. Alls mættu 17 manns.
24.03.2009.	Fundur með fulltrúum Skútustaðahrepps og Þingeyjarsveitar.
25.03.2009.	Fundur með fulltrúum Norðurþings.
29.04.2009.	Tillaga að verndaráætlun auglýst opinberlega á heimasiðu Umhverfisstofnunar og í staðarblöðum.
02.05.2009.	Tillaga að verndaráætlun auglýst á landsvísu í dagblöðum

Tillaga að verndaráætlun lögð fram á skrifstofum sveitafélaga

Tillaga að verndaráætlun send til lögbundinna samstarfsaðila.

Tillaga að verndaráætlun lögð fram til kynningar á skrifstofum sveitarfélaga og auglýst opinberlega á heimasiðu Umhverfisstofnunar.

Tillaga að verndaráætlun send til lögbundinna samstarfsaðila.

Opinn kynningarfundur á vegum Umhverfisstofnunar og Náttúrustofu Norðausturlands þar sem kynnt var tillaga að verndaráætlun.

Athugasemdafrestur varðandi tillögu að verndaráætlun rann út.

» *Unnið úr innsendum athugasemdu og brefum svarað.*

» *Öllum athugasemdu sem bárust varðandi tillögu að verndaráætlun verður svarað skriflega og það tekið fram hvernig brugðist var við þeim við gerð verndaráætlunarinnar.*

» *Auk þessa var fundað óformlega með fjölmögum hagsmunaaðilum við gerð dætlunarinnar. Of langt mál yrði að telja þá alla upp hér.*

1.5. Stefna og markmið íslenskra stjórnvalda

Sú stefna sem Umhverfisstofnun fylgir í náttúruverndarmálum og verndaráætluninum byggir á, birtist fyrst og fremst í því lagumhverfi sem henni er ætlað að vinna eftir og fjallað er um í kafla 1.2. Áætlunin tekur einnig mið af þeim alþjóðlegu samningum sem Ísland er aðili að, auk stefnu stjórnvalda á hverjum tíma, en sú fótast mótað jafnframt er því alþjóðlega umhverfi sem íslendingar vinna og búa í. Markmið laga um vernd Mývatns og Laxár, sem og gerð verndaráætlunar fyrir svæðið, stýður stefnu stjórnvalda um umhverfisvernd og sjálfbærar þróunar. Vinna við verndaráætlun tekur m.a. mið af eftirfarandi samþykktum íslenskra stjórnvalda:

Náttúruverndaráætlun er unnin með vísan til 65 gr. laga um náttúruvernd nr. 44/1999. Í Náttúruverndaráætlun 2004-2008 var lögð áhersla á svæðisbundna náttúruvernd með það að markmiði að koma á fót skipulögðu neti verndarsvæða á Íslandi. Þar er kynnt aðferðafræði við mat á verndargildi svæða á Íslandi en hún grundvallast á íslenskri lagamjögjörð um náttúruvernd, skuldbindingum Íslands á alþjóðavettvangi, alþjóðlega viðurkenndum stöðulum og verndariðomiðum svo og á stefnumörkun íslenskra stjórnvalda. Sú aðferðafræði er einnig notuð í þessari verndaráætlun og er útskýrð nánar í kafla 1.6. (Umhverfisstofnun 2003). Í Náttúruverndaráætlun 2009-2013 er áfram unnið að því markmiði að koma upp skipulögðu neti verndarsvæða og eru þar kynnt 13 svæði sem lagt er til að vernda á grundvelli plöntuverndar (6), dýraverndar (3), verndunar vistgerða á hálandinu (3) og jarðfræði (1). Adeins ein tillaga tengist Skútustaðahreppi en það er stækkuð þjóðgarðsins í Jökulsárlífrum í Náttúruverndaráætlun 2004-2008, en þar er lagt til að stækka þjóðgarðinn suður í Skútustaðahrepp svo hann nái vel utan um Dettifoss og Selfoss.

Náttúrumjaskrá er unnin með vísan í 57 gr. laga um náttúruvernd 44/1999 og skal gefi út af umhverfisráðherra eigi sjaldnar en á fimm ára fresti. Í náttúrumjaskrá eru upplýsingar um friðlyst svæði og náttúrumjarnar sem ástæða þykir til að friðlysa samkvæmt náttúruverndaráætlun eða af öðrum ástæðum.

Árið 2006 voru lagðar fram tillögur um stofnun Vatnajökulsþjóðgarðs og vorið 2007 voru samþykkt á Alþingi lög um Vatnajökulsþjóðgarðar nr. 60/2007. Í tillögunum var lagt til að stofna þjóðgarð sem næði til Vatnajökuls og helstu áhrifasvæða hans. Þar voru meðal annars tekin með stórr svæði í Skútustaðahreppi. Þjóðgarðurinn var stofnaður vorið 2008 og er hluti Skútustaðahrepps innan hans (Umhverfisráðuneytið 2009b). Þann 24. ágúst 2009 var þjóðgarðurinn síðan stækkaður með reglugerðarbreytingu nr. 755/2009.

Stefnumörkun ríkisstjórnar Íslands til ársins 2020 um sjálfbærar þróun er birt í ritinu Velferð til framtíðar. Sjálfbær þróun í íslensku

samfélagi. Þar eru sett fram áhersluáætrið í fíorum flokkum; I. Heilnæmt og öruggt umhverfi, II. Vernd náttúru Íslands, III. Sjálfbærnyting aðlinda og IV. Hnattræn viðfangsefni. Stefnunmörkunin er langtímastefnumörkun sem byggir meðal annars á Samningnum um líffraðilega fjölbreytni. Í henni er mótuð stefna um verndun lífríki Íslands, verndun sérstæðra jarðmyndana, verndun landslags og viðerna og útvist í sátt við náttúruna. Þar er meðal annars lögð áhersla á að viðhalsa fjölbreytileika tegunda og vistgerða, forðast röskun votlenda, birkiskóga og annarra lykilvistkerfa Íslands ásamt því að varðveita fjölbreyttar jarðmyndanir svo eitt-hvað sé nefnt (Umhverfisráðuneytið 2002).

Árið 2006 skipti umhverfisráðherra nefnd til að gera tillögur um vernd og endurheimt íslenskra birkiskóga. Nefndin skilaði tillögum í mars 2007 þar sem meðal annars var lögð áhersla á verndun og endurheimt stórra, samfelliðra birkiskóga, fjölbreytni svæða, beitarstýringu og gróðursetningu birkis á skógrækta- svæðum. Einnig var lögð áhersla á útgáfu leiðbeininga og fræðslu um vernd og endurheimt birkiskóga. Lagt var til að vernda/friðlýsa nokra birkiskóga á Íslandi og í tillögum nefndarinnar var sérstaklega lagt til að vernda tvö birkiskógasvæði í Skútustaðahreppi. Annars vegar eru skógarleifar vestan í Sellandafjalli en þar eru síðustu skógarleifarnar á stóru svæði og hinsvegar Hlíðardal í Mývatnssveit þar sem óvenju samfelldur skógr er í mikilli hæð (Umhverfisráðuneytið 2007).

Árið 2008 samþykkti Ríkisstjórn Íslands stefnumörkun um framkvæmd Samnings um líffraðilega fjölbreytni. Með stefnumörkuninni er lagður grunnur að því að innleiða markmið samningsins íslenska stjórnsýslu og styrkja framkvæmd hans með sérstakri aðgerðaáætlun. Þar er meðal annars lögð áhersla á verndun lífríki á landi og í ferskvatni, vörn gegn ágengum framandi tegundum, endurheimt líffraðilegar fjölbreytni, reglur um meðferð og dreifingu erfðabreyttra lífvera, rannsóknir, vöktun og fræðslu (Umhverfisráðuneytið 2009a).

Rammaáætlun fjallar um nýtingu vatnsafls og jarðvarma. Í áætluninni er lagt mat á virkjunarkosti og þeir flokkadír með tilliti til orkugetu, hagkvæmni, áhrifa á náttúruarf, náttúru- og mennyngarminjar, svo og mismunandi hagsmuna þeirra sem nýta

bau gæði sem bundin eru í þessum auðlindum. Fyrsta áfanga Rammaáætlunar lauk árið 2003 með útgáfu áfangaskýrslu verk-efnastjórnar. Þar var fjallað um Bjarnarflag og Kröflusvæði í Skútu-staðahreppi (Landvernd 2009). Verið er að vinna í öðrum áfanga áætlunarinnar. Niðurstöður faghópa sem unnið hafa að skýrslunni verða grunnur fyrir endanlega niðurstöðu verkefnistjórnar. Lokaníurstaða verkefnastjórnar annars áfanga felst í samflettun niðurstöða faghópanna auk þess sem tekið verður mið af umsögnum sem bárust frá öðrum aðilum.

Vatnatilskipun EB var samþykkt inn í EES samninginn í september 2007 og staðfest með þingsályktunartillögu í desember 2007. Vatnatilskipunin kallar á lagabreytingar hér á landi og nýverið voru samþykkt lög um stjórnun vatnamála (nr. 36/2011).

Tilgangur vatnatilskipunarinnar er að setja ramma um vernd yfirborðsvatns á landi, árósavatns, strandsjávar og grunnvatns sem:

- » kemur í veg fyrir frekari afturför, verndar og bætir ástand vatnavistkerfa og varðar vatnspörþeirra og vistkerfa á landi og i vottlendi sem eru beint háð vistkerfum í vatni.
- » stuðlar að sjálfbærri notkun vatns sem byggir á langtíma-vernd vatnslinda sem eru fyrir hendi.
- » miðar að aukinni vernd og umbótum á vatnsumhverfi, m.a. með sérstökum ráðstöfunum til að draga jafnt og þétt úr sleppingu, losun og leka varasamra efna til að binda endi að eða stöðva í áföngum sleppingu, losun og leka hættulegra efna.
- » tryggir að dregið sé jafnt og þétt úr mengun grunnvatns og kemur í veg fyrir frekari mengun þess.
- » stuðlar að því að milda áhrif af völdum flóða og þurrka.

Tilskipunin gerir ráð fyrir sambættingu í stjórn vatnamála og að fjallað sé heildstætt um málefni vatns innan vatnasvæða. Til að hægt sé að koma sílu stjórnkerfi á þarf að flokka vatnsvið og lífríki í viðkomandi vötnum, skilgreina álagsþætti og meta ástand vatna eftir ákveðnu fyrirfram skilgreindu flokkunarkerfi. Gera þarf úttekt á stöðunni eins og hún er í dag, gera vöktunaráælanir og skila skýrslum í samræmdan evrópskan gagnagrund.

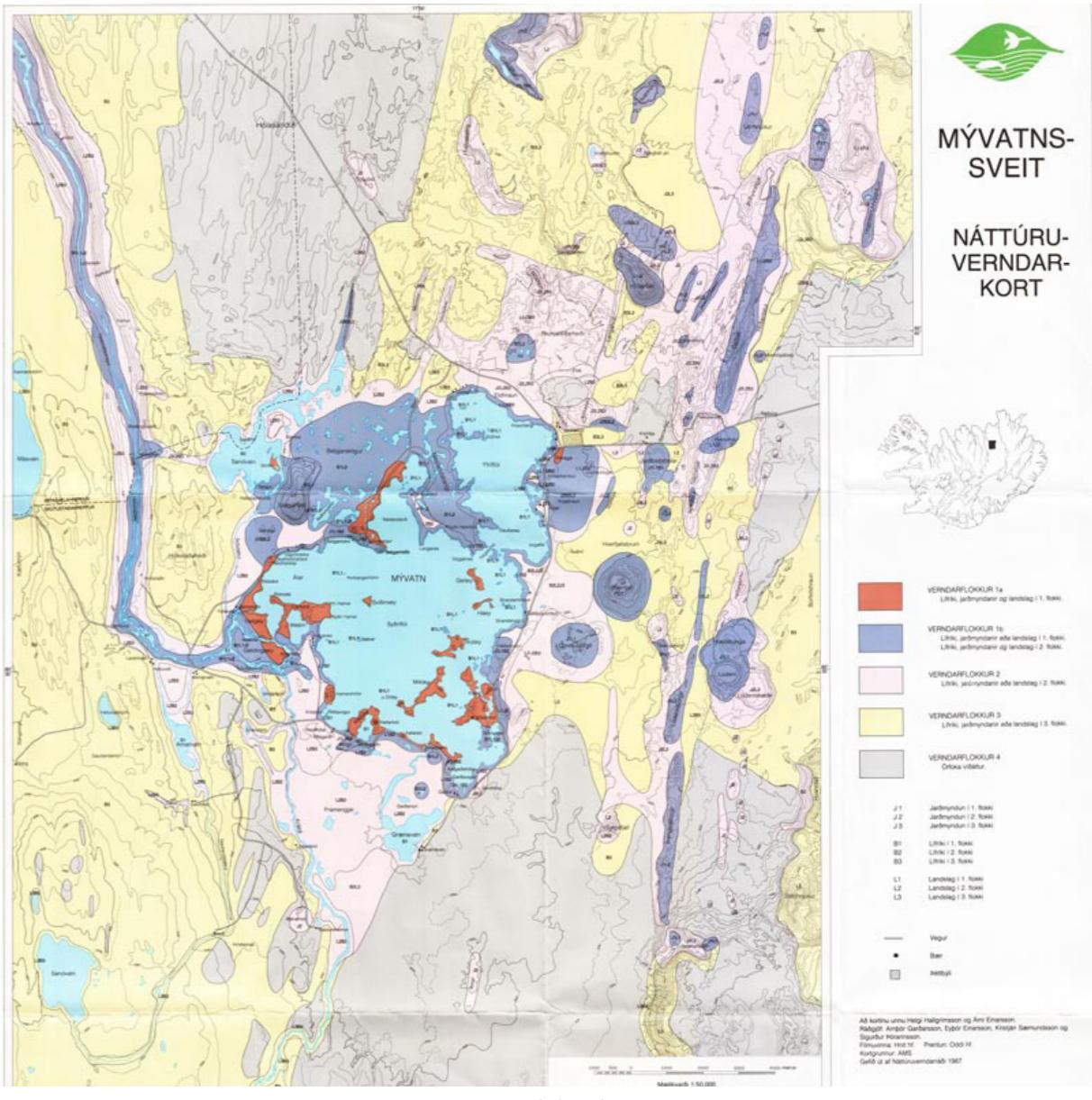
Við framkvæmd tilskipunarinnar eiga stjórnvöld að hvetja alla

Tafla 1. Verndargildi Mývatns- og Laxárvæðisins.

Almenn viðmið	Jarðmyndanir	Vatnafar	Plöntur	Dýr	Vistkerfi, vistgerðir, búsv.	Landslag	Menningar- og sögumínjar
Sjaldgæfar tegundir, fágætar náttúruminjar	x	x	x	x	x	x	x
Í útrýmingarhættu					x		
Óvenju tegundarár svæði					x		
Viðkvæm fyrir röskun	x		x	x	x		
Sérstaklega fjölbreyttar náttúru- eða sögumínjar	x	x		x	x	x	
Óraskaðar náttúru- eða sögumínjar	x						x
Allþjólegt verndargildi	x	x	x	x	x		
Allþjóleg abýrgð	x				x		
Vísindalegt gildi	x	x	x	x	x	x	x
Félagslegt gildi	x	x	x	x	x	x	x
Efnahagslegt gildi	x	x		x	x	x	
Menningarlegt gildi	x		x	x			x
Einkennandi fyrir náttúrufar svæðisins / landshlutans	x	x	x	x	x	x	
Sjónrænt gildi	x	x	x	x	x	x	x

Önnur viðmið sem eru sérstaklega tilgreind sbr. 37. og 39. gr. laga nr. 44/1999 um náttúruvernd:

Eldvörp, gervígigar, eldhraun	x	Stöðuvötn og tjarnir, ≥ 1000 m ²	x
Fossar	x	Mýrar og flóar, ≥ 3 ha	x
Hverir og heitar uppsprettur, hrúður og hrúðurbreiður	x	Sjávarfitjar og leirur	
Náttúrulegir birkiskógar	x	Skógar til útvistar	x

6. MYND. Náttúruverndarkort af Mývatnssveit 1987.

hagsmunaðila til virkrar þáttöku, einkum hvað varðar stjórnunaráælanir fyrir vatnsviðaumdæmi.

Tilskipunin í heild er að slóðinni [http://www.vedur.is/media/vatnafar/saga/300L0060_Vatnatilskipun_EB\(2\).pdf](http://www.vedur.is/media/vatnafar/saga/300L0060_Vatnatilskipun_EB(2).pdf).

Í Landgræðsluáætlun 2003-2014 er getið um aðstærtar rofsvæði landsins sé á Mývatnsörefum og lagt til að vel gróin svæði milli Jökulsár á Fjöllum og Skjálfandafljóts verði afgirt til beitar en sáð verði í verstu sandfokssvæðin (Landgræðsla ríkisins 2009).

Í Samgönguáætlun 2007-2010 eru áfórmáðar endurbætur á Kísilvegi og nýlagning Dettifossvegar (Vegagerðin 2009b).

1.6. Verndarviðmið og mat á verndargildi svæðis

Í Náttúruverndaráætlun 2004-2008 (Umhverfisstofnun 2003) er viðfangsefnum skipt í viðföng og viðmið. Viðföng eru málaflokkarnir, þ.e. jarðmyndanir, vatnafar, lífverur, vistkerfi, landslag, viðerni og menningar- og sögumínjar. Viðmiðin eru hins vegar þau atriði sem notuð eru til að meta sérstöðu eða verndargildi mismunandi málaflokkna innan hvers svæðis. Auk þessara viðmiða er tekið fram hvort ákvæði náttúruverndarlagra um sérstaka vernd eigi við. Í þessari verndaráætlun er stuðst við sömu aðferðafræði og í Náttúruverndaráætlun 2004-2008. Um viðmið og viðföng

bessarar verndaráætlunar er fjallað í Viðaukum IX og X.

Verndargildi svæðisins felst fyrst og fremst í fjölbreytilegu og ríkulegu lífríki votlendis ásamt einstökum jarð- og landmyndunum sem setja svip sinn á svæðið (Tafla 1). Á Náttúruverndarkorti

fyrir Mývatnssveit (Náttúruverndarráð 1987) er skilgreint hvaða landsvæði hafa mest verndargildi (6. mynd). Þau landsvæði sem falla innan verndarsvæðisins samkvæmt lögum nr. 97/2004, þar á meðal botn Mývatns, eru flest í verndarflokki 1a og 1b samkvæmt náttúruverndarkortini. Helsta undantekningin frá því eru votlendissvæði sunnan Mývatns sem falla í verndarflokki 2. Síðan kortið var unnið hafa forsendur og aðferðafræði við mat á verndargildi jarðminja þróast.

MÝVATNS-
SVEIT

NÁTTÚRU-
VERNDAR-
KORT

VERNDARFLOKKUR 1a
Líkni jarðmyndan og landslag 1. flokk.

VERNDARFLOKKUR 1b
Líkni jarðmyndan og landslag 1. flokk.

VERNDARFLOKKUR 2
Líkni jarðmyndan og landslag 2. flokk.

VERNDARFLOKKUR 3
Líkni jarðmyndan og landslag 3. flokk.

VERNDARFLOKKUR 4
Órakaði viðlumur.

J1
J2
J3
L1
L2
L3

Landslag 1. flokk
Landslag 2. flokk
Landslag 3. flokk

Vegur
Bar

Hesthljó

Allt hólmum heilag Höglumeyrar og Árn Ermars.

Hölgur Árnar Geitarsen, Eydur Ermarsen, Krossjan Semundsson og

Sigurður Höglundur.

Þjóðvarpið Höglumeyrar.

Korgnunar ÁMS.

Gefið til af Höfuðsverndarsíðu.

2 NÁTTÚRUAUÐLINDIR

2.1. Jarðmyndanir og landmótun

Ísland er á mörkum tveggja jarðskorupfleka sem rekur í sundur, en á samskeytunum kemur upp hraunkvika sem fyllir í skarði. Samskeytin liggja um landið þvert frá suðri til norðurs. Eldvirkni er þar mikil og er jafnan taloð um gosbelti eða rekbelti þegar átt er við þau. Gosbeltið sem Mývatn liggur á markar þessi flekamót og er Mývatn á vesturhaðri þeirra. Land gliðnar að meðaltali um 2 cm á ári en rekð hefur tilhneigingu til að ganga í hrinum. Hver hrina getur staðið mánuðum eða árum saman með tilheyrandi jarðskorpu- og kvíkuhreyfingum en þess á milli er kyrrt svo öldum skiptir meðan spenna hleðst upp í jarðskorunni á ný. Brotalínur í rekbeltinu liggja í þyrringum, svonefndum sprungusveimum og eldvirkni er mest í þeim miðjum. Þar verður gjarnan til kvíkuhólf, grunnt í jarðskorunni, og við síendurtekin gos hleðst þar upp megineldstöð. Megineldstöðin ásamt sprungusveimum er jafnan nefnt eldstöðvakerfi. Þegar jarðskorur gefur sig vegna rekspennu leitar kvika úr kvíkuhólfinu neðanjarðar í kvíkuhlaupum eftir sprungunum og ef kvikan nær upp til yfirborðs verður sprungugos og gígaraðir myndast. Ef kvíkuhólfid tæmist getur myndast sigketill eða askja í megineldstöðinni. Í gosbeltinu á Norðurlandi eru nokkur eldstöðvakerfi, megineldstöðvar með tilheyrandi sprungusveimum. Innan Skútustaðahrepps eru: Nyrst þeistareykjakerfið en sprungur frá því ná inn á verndarsvæðið, næst er Kröflukerfið með Heiðarsporðakerfið þétt sér við hlið, svo kemur Fremrinámakerfið, þar næst Dyngjujfjallakerfið og syðst Bárðarbungukerfið.

Hálendi Skútustaðahrepps hefur að geyma mikinn fjölbreytileika jarðmyndana. Dyngjur eru algengar og eru þær flestar frá nútíma (sl. 10 þúsund ár) en einnig eru á svæðinu dyngjur frá hlískieidiðum ísalda. Móbergshryggir og móbergsstapar eru viða en þeir myndast við gos undir jöklum. Þessi móbergsfjöll eru áberandi og eru meðal annars vitnisburður um þykkt jökulsns sem lá yfir landinu þegar mynduðust. Meðal annarra jarðmyndana á svæðinu eru gígaraðir, öskjur, hrauntraðir, sigdalir, jarðföll, fallgígar, hellar og jarðhitasvæði (Umhverfisstofnun 2004). Umhverfi Trölladyngju er oft kallað mestu eyðimörk Íslands og þá jafnframt Evrópu (Snorri Baldursson 2006). Vegna fjölbreytilegra jarðmyndana, gróðurvinja og viðernis er náttúruverndargildi svæðisins afar mikil (Umhverfisstofnun 2004).

Eldvirkni í Mývatnssveit er nær öll tengd Kröflukerfinu og Heiðarsporðakerfinu sem liggur þétt að Kröflukerfinu austan megin. Askja Kröflueldstöðvarinnar er milli Gæsafjalla og Kröflufalls. Fyrir um 200 þúsund árum var þarna eldkeila sem gaus miklu gosi, en seig að því loknu ofan í sjálfa sig. Askjan, sem þá myndaðist, er nú barmafull af gosefnum, svo að landið er tiltölulega slétt yfir að líta. Undir er þó kvíkuhólf á um þriggja km dýpi. Kröflueldar 1975-1984 urðu mönnum lærðomssíkir varðandi samspil landreks og megineldstöðva. Kvíkuhólfid þaðist út í nokra mánuði samfleyst vegna kvíkustreymis úr iðrum jarðar þannig að landið reis. Síðan brast hólfð skyndilega, landið seig hratt, en um leið gliðnaði jarðskorpan og kvikan hljóp úr hólfinu neðanjarðar eftir sprungunum til norðurs eða suðurs og sumt af henni náiði til yfirborðs í eldgosi. Nú þannig hrinur urðu á árunum 1975-1984 (Páll Einarsson 1991).

Eldvirkni á jökluskeiðum ísalda leiðir jafnan til myndunar móbergs. Undir jöklinum hlaðast upp móbergshryggir en móbergsstapar ef gosið nær það vel upp úr jöklinum að vatn kemst ekki lengur að gosrásinni og þar af leiðandi getur hraun runnið óhindrað. Flest fjöllin í fjallahring Mývatns eru móbergsfjöll mynduð í gosi undir jöklum.

Rekja má eldvirkni í Kröflukerfinu a.m.k. 200.000 ár aftur í tímann. Eftir að ísöld lauk fyrir um 10.000 árum hafa tvö megin óróatímabil gengið yfir. Hið fyrra hóft fyrir ísaldarlok en lauk fyrir 8-9000 árum en hið síðara hóft fyrir taepum 2800 árum og stendur enn. Síðara skeiðið hófst með miklu gosi sem myndað

tröllvaxinn gjósugig sem menn kalla ýmist Hverfell eða Hverfjall. Mikil sprungugos fylgdu í kjölfarið og mynduðust þá Jarðbaðshólar og úr þeim rann hraunið sem nú er milli Reykjahlíðar og Voga. Um þúsund árum fyrir, eða fyrir um 3800 árum hafði hraun runnið úr Ketildyngju, sem er austan Kröflukerfins og tilheyrir því ekki, yfir Mývatnslægðina og áfram niður Laxárdal og Aðaldal. Þetta er Laxárhraunið eldra, og það stíflaði að öllum líkindum upp stöðuvatn í Mývatnslægðinni. Vatnið var álíka stórt og Mývatn en náiði ekki eins langt til norðurs.

Fyrir um 2300 árum rann enn hraun sem flæddi yfir Mývatnslægðina og áfram niður Laxár- og Aðaldal. Þetta er Laxárhraunið yngra og er Mývatn jafngamalt því. Það flæddi yfir stöðuvatnið sem þarna var og skóp nýtt stöðuvatn, Mývatn, í þess stað. Vatnssósa set og vatn lokaðist undir hrauninu og gaus upp í gufusprengingum og myndaði gervigiga. Nokkrir þeirra náðu að hefta framrás hrauns tímabundið hér og þar og mynda hraunuppistöður. Þegar hrauntaumarnir náðu að renna fram á ný mynduðust ýmsar kynjamynir í hálftorknu hrauninu, s.s. Dimmuborgir og Klasar við Kálfaströnd. Þyrringar formfagurra gervigiga eru allt í kringum Mývatn, einnig í Laxárdal (Rauðhólar) og Aðaldal. Mikil gígaröð stendur á sprungunni sem Laxárhraunið yngra kom upp um. Hefur hún gengið undir nafrinu Prengslaborgir og Lúdentsborgir. Réttara mun þó að kalla gigaröðina Lúdentarborgir, en Prengslaborgir eru nafn á tveimur gígum sunnarlega í gigaröðinni. Hraunið myndaði ekki aðeins Mývatn, heldur stíflaði einnig upp Sandvatn í tra, Grænavatn og Arnarvatn í Mývatnssveit og Vestmannsvatn í Reykjadal.

Þjárárek- og goshrinur hafa gengið yfir sl. þúsund ár. Fyrst Daleldar á 9.-10. öld. Hraun runnu þá umhverfis Hverfell/fjall og eftir endilöngum Hlíðardal. Mývatnseldar brunnu 1724-29 og rann þá hraun af Kröflusvæðinu ofan í Mývatn. Kröflueldar brunnu svo 1975-84. Hraun frá þeim runnu flest á svæðinu norður frá Leirhnjúki. Í bæði Mývatns- og Kröfluelendum varð lítlsháttar landris við Mývatn.

Undir ísaldarlok, fyrir um 10 þúsund árum, stóð jökull lengi í Mývatnslægðinni og myndaði jökulgarða og sanda norðan hennar. Hæðirnar milli Reykjahlíðar og Grímsstaða eru ummerki þess tíma. Jökullón mun hafa staðið í Mývatnslægðinni þar til ísaldarjökullinn hörfaði frá númerandi farvegi Laxár.

Jarðfræðilegur fjölbreytileiki er mikill á Mývatnssvæðinu (7. mynd). Í fjallahring Mývatnssveitar er að finna flest allar gerðir ís-lenskra gosstöðva. Hraunmyndanir eru óvenju margbreytilegar og sama má segja um ísalarmenjar.

2.1.1. Hraun og hraunmyndanir

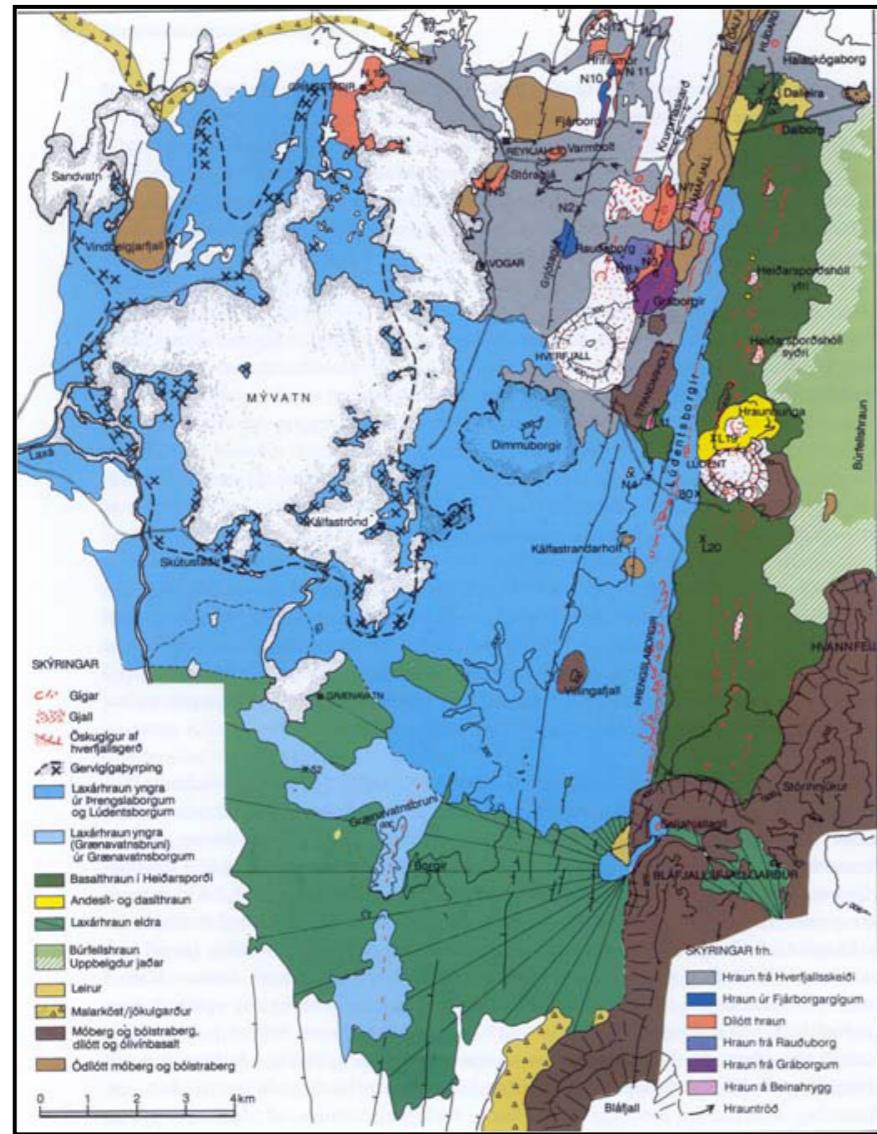
Markmið verndaráætlunarinnar er að hraun og hraunmyndanir haldi órökstuðum heildarsvipa eins og kostur er og verði ekki raskað frekar í nærumhverfi Mývatns og Laxárs. Einnig að skipulagi virkjana, vega og línumagna við Mývatn og Laxá verði hagað þannig að hraun raskist sem minnst. Þá er mikilvægt að upplifun af staðnum skáðist ekki vegna átroðnings og mannvirkjagerðar.

Margvislegar hraunmyndanir er að finna við Mývatn og Laxá, s.s. gervigiga, dranga, hella, traðir og svigður. Ekkert heildstætt yfirlit er að finna um þessar hraunmyndanir.

2.1.1.1. Gervigigar

Gervigigar og gervigígaþyrringar við Mývatn eru tvímælalaust meðal merkstu náttúruminja landsins. Hvergi á landinu eru gígar af þessu tagi jafn stórir, fjölbreyttir og formfagrir, nema þá helst í Aðaldal, en þar hafa þeir verið skemmdir allmikið. Engar náttúru-myndanir setja heldur eins mikinn og sérstæðan svip á umhverfi Mývatns og þessir gíghólar, sem heita má að sé raðað umhverfis Syðriflóla og mynda auk þess flestar eyjar í vatninu. Gervigigar eða menjar um þá finnast allt frá Sandvatni í vestri og austur að Dimmuborgum. Gervigigar verða til við hraunrennsli út í vatn

eða yfir blautan jarðveg. Gervigígarnir við Mývatn eru frábrugðnir öðrum gervigígum því að þeir sitja saman í þyrpingum á stöllum úr gjalli. Þessir gervigígarnir eru mikilsverð heimild um forsögu Mývatns því að í þeim finnst barnamold sem er set úr hinu forna vatni sem hraunið flæddi yfir. Í barnamoldinni eru kísilþörungar sem veita upplýsingar um þetta vatn. Gíghólmarnir sem standa næst vatninu eru fagurgrænir og þaktir gróskumiklum gróðri nema þar sem vatnið nær að brjóta á þeim. Gróðurseldin stafar af rykmyi sem leitar upp á hólanum til mökunar og deyr oft þar í hrönum. Í gervigígum er eitt aðal hreiðurbúsvæði húsandarinnar.

Verndun gervigíganna fer yfirleitt vel saman við verndun strandlengjunnar umhverfis Mývatn og eyjanna í vatninu, því að þeir eru flestir á eyjum og neşum. Nokkrir gígar hafa verið fjarlægðir alveg vegna vegagerðar og húsbryggings. Skútustaðagigar eru friðlýstir sérstaklega sem náttúruvætti og einn vinsælasti ferðamannastaðurinn í Mývatnssveit. Nánar er fjallað um Skútustaðagiga í kfla 1.2.2. og Viðauka III.

Í Laxárdal er gigabyrringin Rauðhólar, fremur óreglugilegir en háir hólar. Sog heitir svæðið þar sem Laxá rýðst fram meðfram hólum. Hólarinnir hafa verið skemmdir nokkuð með efnistöku.

Í Aðaldal eru margar gervigígyrpingar. Þær eru flestar utan friðlandsmarka en mynda órofa heild með Laxá og Laxáhrauninu sem þær eru hluti af. Innan friðlandsmarka er þær að finna í landi Haga, Hólmaðs og Ness. Í landi Knútsstaða er þyrping óteljandi strompa í hrauninu, án efa af völdum vatns undir því, og eru þeir náttúruundur í heild sinni og áreiðanlega einstakar myndanir í sinni röð hér á landi.

Nánar er fjallað um gervigiga í Viðauka III.

2.1.1.2. Mývatnseldhraun

Mývatnseldar hófust árið 1724 með miklu sprengigosi við Kröflu er myndaði Viti. Næstu árin komu nokkrar hrinur jarðskjálfta og eldgosa, sem urðu á sprungunni milli Leirhnjúks og Bjarnarflags. Mesta gosíð varð 1729 er hraun rann ofan frá Leirhnjúk alla leið niður í Mývatn. Hraunið sem þar brann (Eldhraun) er enn lítt gróði og liggur milli Reykjahlíðar og Grímsstaða. Þetta hraun rann umhverfis Reykjahlíðarkirkju. Hún slapp við eldinn en var tekin ofan skómmu síðar til að bjarga viðum frá frekara hraunrennsli. Greinargóðar samtímalýsingar eru til af Mývatnseldum eftir séra Jón Sæmundsson prest í Reykjahlíð. Atburðarásinni í Mývatnseldum svipar til þeirrar sem var í Kröflueldum á árunum 1975-1984.

Mývatnseldhraunið rann í mjóri laenu ofan af Kröflusvæðinu og niður í Mývatn þar sem það breiddi úr sér. Hraunlænan heitir nú Eldá en hraunbreiðan við Mývatn nefnist Eldhraun. Eldáfar-vegurinn er gamalt jökulgrafið gil, sem nú er orðið nokkuð uppfyllt af meira en einu hrauni, sem þar hefur fallið niður. Í Eldánni má sjá margar einkennilegar hraunmyndanir og hraunfossa, hraunrasir (hellar) o.fl. Sjálf Eldhraunið er einnig býsna fjölbreytt en lítið gróði, nema í sprungum næst Mývatni. Mikil er um falleg hraunreipi á yfirborði Eldhrauns og viða myndar það sprungna gúla og niðurföll. Lagning Kísilvegarins hefur valdið nokkuð raski á hrauninu og flugbrautin við Reykjahlíð sker Eldána.

Miklir hraunflákar úr Mývatnseldum eru á Leirhnjúkssvæðinu og eiga þeir í samspili við Kröfluhraunað mikinn þátt í að skapa fagurt og fróðlegt hraunalandslag á stóru svæði við Leirhnjúk. Í Bjarnarflagi er einnig hraun úr Mývatnseldum.

2.1.1.3. Hraundrangar

Sérkennilegir hraundrangar við Mývatn hafa mikil aðráttarafl fyrir ferðamenn og hafa orðið táknynd fyrir landslag við vatnið. Klasar og Kálfastrandarstrípar við Höfða eru þeirra þekktastir. Eins eru svonefndar Viðarkvosir í Markhrauni norðan við Höfða. Klasar heita drangarnir sem standa úti í vatniu móts við Höfða og Kálfastrandarstrípar eru við þjóðveginn eillítið sunnar. Báðir staðirnir eru mikil heimsóttir af ferðamönnum og troðir stígar liggja að þeim. Viðarkvosir eru innan girðingar og ferðafólk kemur ekki þangað. Allir þessir drangar eru í yngra Laxárhrauninu og mynduðust við að hrauntjarnir tæmdust, líkt og í Dimmuborgum. Svipaðar myndanir eru í Hvannstöði, hraunfylltum sprengigig á Kröflusvæðinu.

2.1.1.4. Hraunhellar

Hér er átt við hraunhella sem myndast við hraunrennsli. Óteljandi hraunhellar og skútar eru í Mývatnssveit. Sumir þessara hella hafa menningarsóglegt gildi (m.a. sem geymslur, fjárskýli og sprengi-efnageymsla). Fræg er setningin sem höfð var eftir Víga-Skútu er hann dulbuinn var spurður nafns: „Eg heiti Margur að Mývatni en Fár í Fiskilækjarhverfi“ og viðaði þá til hinna mörgu hella við Mývatn. Sauðfé notar nokkra hella til að skýla sér fyrir myvargi, slíkir hellar eru einkum meðfram Laxá, m.a. í Geldingaey, Helgey og Helluvaðseyjum og hefur aðgengi að þeim viða verið bætt með hleðslum. Í landi Haganess, Álfagerðis, Skútustaða, Geirastaða, Vagnbrekku og Vindbelgs eru hellar sem náiður í grunnvatn og er þar aðalbúsvæði gjárlontunnar, dvergvaxins bleikjuafbrigðis sem þar hefur þróast (sjá viðauka VII um fisk).

Nokkuð hefur borið á því að rusli hafi verið hent í niðurföll í hraununum við Mývatn.

2.1.1.5. Hrauntraðir

Laxá rennur í samfelldri hrauntröð frá Kleif, þar sem Laxárvíslar sameinast, eftir öllum Laxárdal og niður í Aðaldal. Miklar hrauntraðir eru einnig í yngra Laxárhrauninu austan Mývatns og viðar utan verndarsvæðisins.

Aðgerðir

- » Safna saman upplýsingum sem þegar eru til um hraunmyndanir á Mývatns- og Laxárvæðinu.
- » Kortleggja, kanna ástand og meta verndargildi hrauna og hraunmyndana á Mývatns- og Laxárvæðinu. Einnig þarf að kortleggja, kanna ástand og meta verndargildi gervigiga og strompa í Aðaldal.
- » Sjá til þess að nánum í gervigígum verði lokað varanlega. Sums staðar þarf að loka vegslöðum með afgerandi hætti til þess að þetta markmið náist.
- » Kanna hvort hægt er að laga gamlar námar í gígum.
- » Hafa virkt eftirlit með gervigígum innan verndarsvæðisins og stýra umferð um þá til þess að forðast ágang.
- » Beina umferð eftir merktum göngustígum.
- » Hreinsa rusl úr hraunhellum.
- » Ástand hella á svæðinu og aðgengi að þeim verði skoðað.

SAMSTARFSAÐILAR: Landeigendur, Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn, Hellarrannsóknafélag Íslands, Landsvirkjun, Landsnet, RARIK, Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit og Norðurþing.

2.1.2. Bárugarðar

Markmið er að bárugörðum verði ekki raskað frekar.

Bárugarðar eru fyrirbæri sem eru nokkuð sérstök fyrir Mývatnssveit. Þetta eru öldur í jarðvegi hið næsta vatninu, oft fyrir botninum á breiðum víkum, þar sem möl safnast fyrir. Bárurnar eru myndaðar af vetrarísum á vatniu sem ekur mölinn upp í garða, eins og Jóhannes Sigfinsson á Grímsstöðum hefur sýnt fram á. Merkasta bárusvæðið og það langstærsta er Belgjárbára milli Vindbelgs og Stekkjarness. Liggur þjóðvegurinn um hana endilanga, samhlíða bárunum, og austurhlutinn hefur verið sléttáður til túnræktar. Skefilsþolabára við Vagnbrekku er hæri en aðrar bárur og suðurhluti hennar vel varðveittur. Af öðrum bárum skal nefna Rifsárbú við Rifið, Skerjabáru í Haganeshöfðum, Álftabáru við Álfagerði (nú sléttuð) og stórir bárugarðar finnast í Hrútey og Mikley.

AÐGERÐIR:

- » Kortleggja, kanna ástand og meta verndargildi bárugarða innan verndarsvæðisins.
- » Koma í veg fyrir að þessar jarðmyndanir séu skertar eða að þeim sé eytt.

SAMSTARFSAÐILAR: Landeigendur, Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn og Skútustaðahreppur.

2.1.3. Ísaldarmenjar

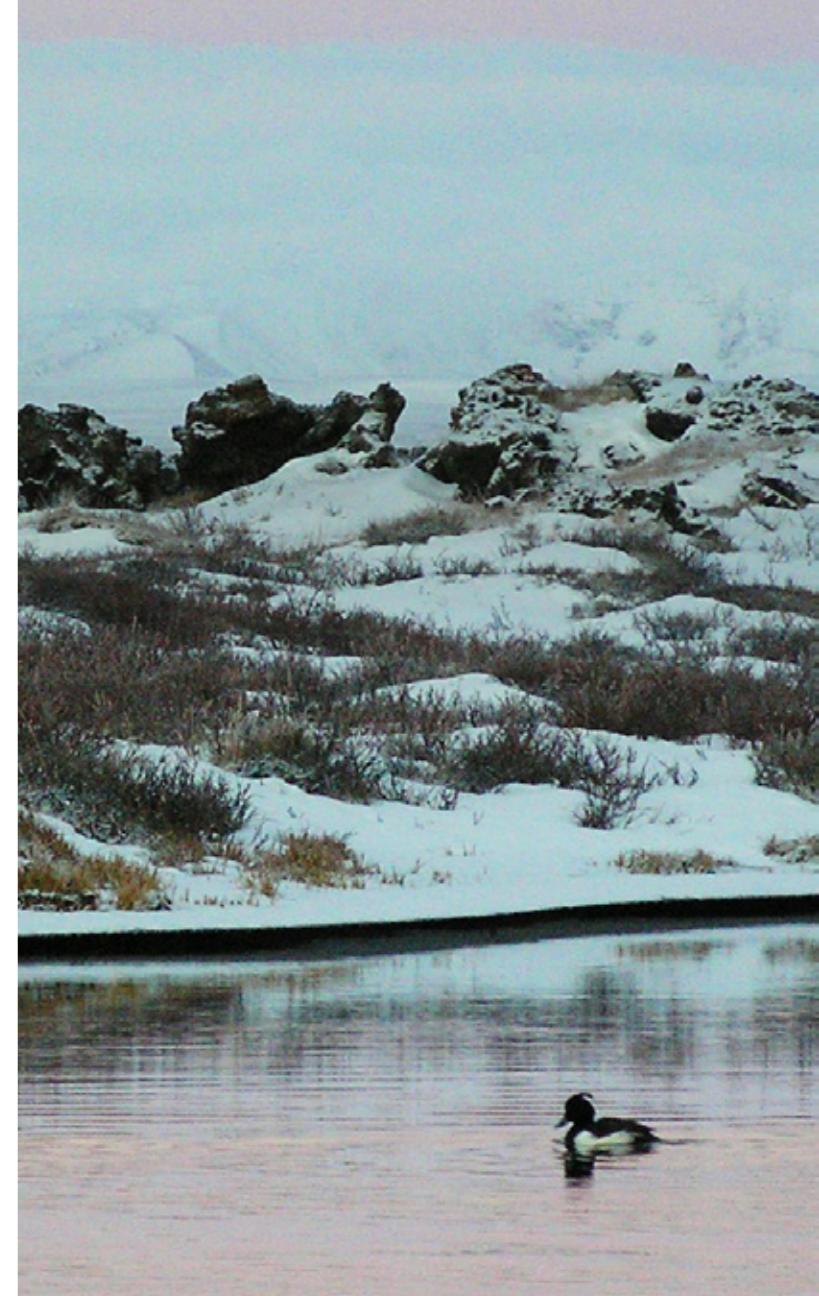
Markmið er að ísaldarmenjum verði ekki raskað frekar.

Af ísaldarmenjum ber helst að nefna forná sjávarhjalla við Brúar og jökulgarða í Laxárdal, einkum við Brettingsstaði. Útan verndarsvæðisins er talsvert af merkum ísaldarmenjum, m.a. Hólavatnsás, jaðarrásirnar við Másvatn, Tófuöxlun með jökulkerjum sínum og hæðirnar við Reykjahlíð. Einnig er vert að nefna að fjallahrungur Mývatns er formaður undir jökli.

AÐGERÐIR:

- » Kortleggja og meta verndargildi ísaldarmenja.

SAMSTARFSAÐILAR: Náttúrurfræðistofnun Íslands, Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn, landeigendur, Skútustaðahreppur og Þingeyjarsveit.

2.2. Vatnafar

Markmið er að vatnafar haldi náttúrulegum einkennum sínum bæði hvað varðar rennsli og efnasamsetningu.

Mývatn stendur á vesturjaðri eldvirkna beltisins er liggur um Norðurland frá suðri til norðurs. Úrkomuvatn hripar niður í berggrunnninn og þar af leiðandi er lítið sem ekkert yfirborðsvatn, nema þar sem lindir spretta fram við jaðar gosbeltisins. Mývatn er langstærst þessara lindasvæða á Norðurlandi. Um 32 rúmmetrar af vatni streyma samanlagt á hverri sekúndu úr ótal lindum, bæði köldum og volgum við austurbakka vatnsins, og eins á botni Grænavatns spólkorn sunnan við Mývatn. Volgu uppsprettunar eiga uppruna sinn við Námafjall. Lítið sem ekkert ofanjarðrennslir er á þessu svæði, og er vatnsrennslí Mývatn því mjög jafnt (sjá nánar í Viðauka I). Vatnshæð Mývatns er stjórnæld að einhverju leiti af Landsvirkjun og landeigendum með stíflum í Ystukvísl og Syðstukvísl.

Vatnsvið Mývatns og Laxár er stórt og víðfeömt og í lögum um vernd Mývatns og Laxár (nr. 97/2004) er kynnt sérstakt vatnverndarsvæði (1. mynd). Í lögunum er sérstaklega fjallað um verndun vatnsviðsins þar sem sérstök áhersla er lögð að raska ekki gæðum og rennslí grunnvatns á vatnsviði Mývatns og Laxár. Þá er gert ráð fyrir að sett verði sérstök reglugerð þar sem kveðið verði á um varnir gegn hvers konar mengun á því. Í tillögum Umhverfisstofnunar, frá 2004, er lagt til að við gerð reglugerðar verði tekið mið af samþykkt um verndarsvæði vatnsbóla innan lögsagnarumdæma Mosfellsbæjar, Reykjavíkur, Seltjarnarnes-kaupstaðar, Kópavogs, Garðabæjar, Bessastaðahrepps og Hafnarfjarðar. ([http://www.eftirlit.is/Uppl_v/Vatnsvernd_samhykkt.htm](http://www.eftirlit.is/Uppl_v/Vatnsvernd_samthykkt.htm)). Reglugerð um vatnsvið Mývatns og Laxár hefur enn ekki verið gerð. Umhverfisstofnun gerir ráð fyrir að tekið verði tillit til sambærilegra reglugerða við gerð reglugerðar um verndun vatnsviðs Mývatns og Laxár.

Í apríl 2008 gaf Verkfraeðistofan Vatnaskil út lokaskýrslu um gerð grunnvatnslíkans í gosbeltinu norðan við Kröflu á Norðausturlandi. Í þessari skýrslu koma fram talsverðar breytingar á skilgreindu vatnsvæði Mývatns og Laxár. Skoða þarf hvort breyta eigi mörkum vatnverndarsvæðis Mývatns og Laxár með reglugerð samkvæmt lagaheimildi í lögum nr. 97/2004.

Helstu lindasvæði á hálandi Skútustaðahrepps eru við Svartá undir Vaðöldu, í Herðubreiðarlindum, Grafarhlöndum og Suðurárbotnum í Ódáðahrauni. Öskjuvatn er næstþýsta vatn landsins (220 m) og það langstærsta í yfir 1000 m hæð yfir sjávarmáli. Jöklulsá á Fjöllum markar austurmörk Skútustaðahrepps og er hún næst lengsta á landsins (206 km) og hefur stærsta vatnsviðið (Snorri Baldursson 2006). Eitt stærsta ósnortna votlendi landsins, Grænpollamýri, er að finna á vesturhluta svæðisins. Það er að hluta til innan Þingeyjarsveitar.

Laxá er um 59 km löng. Henni er jafnan skipt í efri og neðri hluta. Efri hluti árinnar er 33 km langur og nær frá Mývatni um Laxárdal að gljúfrum við Brúafossu. Við Brúafossu eru Laxártöðvarnir þjárár. Vatnsvið Laxár er um 1.550 km² og meðalrennslí árinnar um 43 m³/s. Vatnið í Laxá er að mestu lindavattn sem kemur úr Mývatni, um 32 m³/s, en skammt neðan útfallsins úr Mývatni bætist Kráká í Laxá. Hún er einnig lindá og flytur um 7 m³/s úr uppsprettum í Krákárlækjum um 30 km sunnar. Tvað dragará falla í Laxá. Reykjadalá (um 2,5 m³/s) og Mýrkvísl (5 m³/s) sem fellur í Laxá við Laxamýri skammt ofan Æðarfossar, en þaðan er skammt til sjávar. Af smærri ám sem falla í Laxá ber helst að nefna Sortulæk og Helluvalda. Í Aðaldal rennur hluti árinnar neðanjarðar og kemur fram á ný í uppsprettum við Hraun. Þaðan renna lækir aftur í Laxá við Fornhága, gegnt Nesí. Heitir þar Daufhylur. Mikið magn af sandi berst í Laxá úr Kráká. Sandur þessi flyst niður Laxá og megnar af honum til sjávar. Umtalsvert magn af sandi er á botni Laxár. Í lygnum kóflum árinnar, einkum í Aðaldal, er botninn bakinn sandi. Unnið hefur verið að heftingu sandfoks með uppgreðslu við upptök Krákár frá árinu 1975. Þessar aðgerðir hafa borið góðan árangur og hefur mjög stórt svæði verið grætt upp þótt ekki hafi tekist að stöðva jarðvegseyðingu og sandfok að svæðinu (sjá nánar í viðauka II).

AÐGERÐIR:

- » Sett verði reglugerð um verndun vatnsviðs Mývatns og Laxár sbr. 4. gr. laga nr. 97/2004.
- » Mótað verði verklag varðandi ákvarðanir um vatnsborðs-breytingar Mývatns í samstarfi við fag- og hagsmunaaðila.
- » Rennslismælingum sé fram haldið.
- » Vatni sé haldið í náttúrulegum farvegum.
- » Kappkostáð sé að halda mengandi efnum í lágmarki.
- » Skoða þarf hvort breyta eigi mörkum vatnverndarsvæðis Mývatns og Laxár með reglugerð samkvæmt heimild í lögum nr. 97/2004, með tilvísun í skýrslu Vatnaskila frá 2008.

SAMSTARFSÁÐILAR: Umhverfisráðuneytið, Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn, Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit, Norðurþing, Landsvirkjun, Heilbrigðiseftirlit Norðurlands eystra og landeigendor.

2.3. Lífríki

Markmiðið er að tryggja verndun líffræðilegar fjölbreytni á vatnsviði Mývatns og Laxár, að nýting lífríkis sé sjálfbær og að auka þekkingu á svæðinu.

Ef markmiðið á að nástd verður að tryggja að vatnsviði Mývatns og Laxár verið ekki spilt þar sem lífríki svæðisins er háð „heilnaemi“ vatnakerfisins.

Lífríki svæðisins mótað mest af stærð og frjósemi Mývatns og Laxár. Vatnalið er því ríkjandi og myg og smákrabbadýr eru helsta fæðuuppsprettu fugla og fiska. Fuglalíð er óvenju mikil og fjölbreytt, einkum er mikil af öndum, og sumar þeirra verpa óviða hér á landi utan Mývatnssveitar. Mývatn er sögufrægt veiðivatn, og lax- og urriðaveiði er mikil í Laxá. Gróðurfar mótað einna helst af sauðfjárbet og þurrviðrasemi, en myrlendi er þar sem grunnvatn stendur hátt eða vatn flæðir reglulega yfir (Framengjar). Bakkar Mývatns eru grósukumíklir vegna áburðar sem rykmý ber með sér úr vatninu.

Á hálandi Skútustaðahrepps er dýralíf fremur fáskrúðugt. Svæðið hefur ekki verið rannsakað mikil að Herðubreiðarlindum undanskildum. Í Herðubreiðarlindum verpa áttu tegundir fugla sem eru á válista (Náttúrufræðistofnun Íslands 2000).

AÐGERÐIR:

- » Sett verði reglugerð þar sem nánar verði kveðið á um verndun Mývatns og Laxár, sbr. lög nr. 97/2004.
- » Lífríki Mývatns og Laxár verði vakað ásamt mögulegum áhrifavöldum.

SAMSTARFSÁÐILAR: Umhverfisráðuneytið, Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn, Náttúrustofa Norðausturlands, Náttúrufræðistofnun Íslands, Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit, Norðurþing, Heilbrigðiseftirlit Norðurlands eystra og landeigendor.

2.3.1. Vatnalíf

Markmiðið er að stuðla að verndun vatnalífs, auka þekkingu á því og stuðla að sjálfbærra nýtingu þar sem það á við. Markmið verndaráætlunarinnar er að náttúrulegum vatnsbúskap votlendissvæðanna verði ekki raskað, landslagi verði ekki spilt, náttúrulegur gróður og varplönd fugla haldist og náttúrulegar fiskigöngur haldist óskertar.

Fiskar og fuglar eru yfirleitt í efstu þepum fæðukeðjunnar og því segir ástand þeirra, vöxtur og viðgangur mikil um það hvernig ástand er á neðri þepunum.

2.3.1.1. Mývatn

Vatnalíf í Mývatni einkennist af fosfórríku lindarvatni og gnægð kíslis sem skapar skilyrði yfir ríkulegan vöxt kíslíþörunga. Hann er aftur undirstaða auðugs smádýralífs þar sem myg og smákrabbadýr eru í aðalhlutverki. Höflegt vatnsdýpi ræður því að endur setja mestan svip á fuglalíf, en fjarlægð til annarra landa veldur tegundafábreytni meðal fiska. Helstu hættur af mannavöldum eru fólgarar í mengun vatns og hlýnum loftslags. Í Viðauka I er fjallað ítarlega um líf og lífsskilyrði í Mývatni en hér aðeins staldrað við kúluskit og fiska. Fuglalíf er tekið yfir í sérstökum kafla (2.3.3.).

8. MYND. Tjarnir og geravigar í Belgjarskógi. Ljósmynd: Árni Einarsson

KÚLUSKÍTUR

Kúluskitur (einig nefndur vatnaskúfur) er sjaldgæft, hnöttöt vaxtarform slýkennds grænþörungs sem nefnist vatnaskúfur (Aegagropila linnaei). Kúlurnar, sem flestar eru 12-15 cm í þvermál, liggja saman í flekkjum á botnnum og mynda afar sérstæð samfélög sem aðeins þekkjast á tveimur stöðum í heiminum, Akranetin í Japan og í Mývatni. Minni þörungakúlur hafa fundist í nokkrum örðum vötnum hér á landi. Kúluskiturinn vex á premur svæðum á botni Mývatns og er hvert um sig 0,5-2 hektarar að stærð. Hefur flatarmál stærsta flekksins minnkad mikil hin síðari ár af ókunnum orsökum. Kúluskiturinn liggur sums staðar í tveimur til þremur lögum, og þurfa mjög sérstök skilyrði að ríkja þar svo að plönturnar fái þrifist. Talið er að þessi samfélagsgerð þörungsins byggist á óvenjulegu samsípli strauma, setmyndunar, ólduhreyfingar, botngöldar og birtu. Uppeldisstöðvar kúluskitins eru enn lítt þekktar, en kúlurnar eru talðar berast í flekkina með straumum nærrí fullskapaðar.

Vatnaskúfurinn geginr veigamíku hlutverki í lífríki Mývatns því að hann skapar undirlag fyrir ymis smádýr sem silungur og fuglar sækjast eftir til átu. Eins framleiðir hann mikil af súrefni sem oft er af skornum skammti niðri við vatnsbotninn. Kúluskitur er friðaður á Íslandi (Stjórnartíðindi B, nr. 523/2006). Hann er viðkvæmur fyrir breytingum á birtu, sem oftast má rekja til svifgróðurs í vötnum í kjólfar næringarefnamengunar.

Sjá nánar í viðauka VIII.

FISKAR

Á Mývatns- og Laxárvæðinu eru fjórar tegundir fiska: lax (Salmo salar), urriði (Salmo trutta), bleikja (Salvelinus alpinus) og hornsíli (Gasterosteus aculeatus). Mývatn er sögufrægt fyrir bleikjuveiði og Laxá fyrir urriða- og laxveiði.

Bleikja er þýðingarmesti veiðifiskurinn í Mývatni, en urriði er einnig algengur. Þar er auch þess stóri hornsílastofn. Á köldu uppsprettusvæðunum í Mývatni er sérstakt bleikjuafbrigði, svonefnd krús, en í hellum í hrauninu er annað afbrigði, gjáarlonta.

Breytingar á bleikjuveiði í Mývatni fylgja fæðuskilyrðum þar (myg og krabbadýr). Óvenju tíðar og miklar sveiflur í fæðuskilyrðum undanfarna áratugi hafa komið í veg fyrir endurnýjun stofnins. Hefur veiði farið minnkandi þess vegna og er nánast engin um þessar mundir (sjá 11. mynd). Veiðistofn vatnsins er nú afar líttil og veiðiráðgjöf til Veiðifélags Mývatns hefur verið að draga sem allra mest úr sókn til þess að tryggja megi að til verði silungur í vatninum til hrygningar þegar og ef átuástand vatnsins batnar. Veiðifélag Mývatns, sem er félög veiðiréttarhafa, hefur gengist yfir því að setja veiðireglur og arðskrá um vatnið og er þar farvegur til að koma veiðistjórnun í framkvæmd.

Urriðaveiði í Mývatni hefur ekki enn verið tengd sérstökum

umhverfisskilyrðum.

Verndun allra nytjafiskastofnanna þarf að taka mið af hrygningsræðum, fæðuskilyrðum seiða og afkomumöguleikum eldri fiska. Fylgst er árlega með árgangastærð, aldurssamsetningu, fæðu og sníkjudýrum bleikju og urriða í Mývatni og tvísvar á ári með þéttleika, árgangaskiptingu og sníkjudýrum hornsíla í Mývatni. Í Laxá er fylgst árlega með þéttleika laxa- og urriðaseiða. Einig er safnað saman upplýsingum úr veiðiskýrslum.

Bleikjuafbrigðin tvö (krús og gjáarlonta) og búsvæði þeirra hafa mikil verndargildi en þau eru daemi um tegundamyndun á byrjunartigi.

Nánar má lesa um fiska í viðauka VII.

2.3.1.2. Önnur vötun

Nokkur meðalstóri vötur eru í nágrenni Mývatns: Sandvatn ytra, Arnarvatn, Blátjörn, Stakhólstjörn, Grænavatn og Buðungaflói. Ðondýralíf og gróður hefur verið kannað eitthvað í öllum þessum vötum. Grænavatn er uppsprettusvæði og ber lífríki þess keim af því og líkist því sem gerist á köldum uppsprettusvæðum í Mývatni. Þar er mikil fuglalíf og urriði finnst þar. Í Sandvatni er bleikjustofn, sem á það til að drepast vegna súrefnisskorts undir ís á vetrum. Við Arnarvatn er borholu vegna hitaveitu til nokkurra sveitabæja í grenndinni og rennur heitt yfirfallsvatn úr henni út í Arnarvatn.

2.3.1.3. Laxá

Höfuðeinkenni Laxár eru mikil en jafnt rennslí og ríkuleg næring úr Mývatni. Næringin berst á formi svifagna, einkum svifþörunga, og stendur hún undir mjög miklu þéttleika og framleiðslu bitmýs (Simulium vittatum), sem er undirstöðufæða fiska og fugla. Næring í árvatnini er mest við útfall árinnar úr Mývatni, þar er mesta frjósemín og mikill þéttleiki urriða, straumdar og húsandar. Í Aðaldal gengur lax í ána en kemst ekki upp í Laxárdal, því Laxárljúfur eru ekki fisksgeng, en lax gengur upp í óverárnar Reykjafoss (Mýrkvísl) og Reykjadalsá. Í Laxá ofan gljúfra er staðbundinn urriðastofn sem gengur þó e.t.v. í einhverjum mæli upp í Mývatn. Breytingar á laxagengd virðast að mestu tengdar skilyrðum í sjó, og eru í takt í mörgum ári á Norðurlandi. Laxá er sérstök fyrir það hve mikil af stórum laxi gengur í hana, en hann hefur dvalið ári lengur í sjó en smálaxinn. Hlutfall stórlaxa hefur farið lækkandi, líklega vegna breytinga á sjávarsílum. Breytingar á urriðaveiði í efri hluta Laxár eru náttengdar fæðuskilyrðum í ánni, nánar tiltekið bitmýnu, sem aftur er háð svifþörungagróðri í Mývatni (sjá nánar í viðauka II um Laxá).

Hluti Laxár í Aðaldal rennur neðanjarðar og kemur upp aftur í lindum við Hraun og viðar. Fuglalíf á þessu uppsprettusvæði er náttengt fuglalífi ánni sjálfri og væri athugandi að teygja verndarsvæði Mývatns og Laxár upp með lindunum eða vernda þær sér-

staklega.

Helstu hættur sem steðja að lífriki Laxár eru fólgar í mengun vatns, ekki síst Mývatns, og fluttingi á laxi upp í efri hluta árinna. Fylgst er með hitastigi, lífrænum reki, bitmýi, rykmýi og seiðastofnum árinna. Einn af alagsþáttum Laxár er sandburður vegna fokis í Krákálaekina. Á síðustu árum hefur verið gert átak í að hefta sandfok og að mæla sandburð. Þá er unnið að rannsóknum á kortlagningu hrygningarsvæða laxa í Laxá. Sandburður og sandmagn í Laxá virðist ekki vera að aukast og líkur eru til að sandur hafi verið þar um langa tið þótt í mismíklum mæli sé. Kortlagning á botni Laxár í Aðaldal m.t.t. framleiðslu laxfiska hefur farið fram en líklegt er að uppfærð megi hana m.t.t. kortlagningur hrygningarsvæða.

Ósasvæði Laxár er partur af heildarvatnakerfi Mývatns og Laxár. Skoða þyrti hvort stækka beri verndarsvæði Mývatns og Laxár eða vernda ósasvæðið sérstaklega.

2.3.1.4. Annað votlendi

Helstu votlendissvæðin eru Belgjarskógr og Neslandatangi, Hofstaðatengur, Geirastaðahraun og Framengjar. Auk þessara svæða eru minni votlendisskákir hér og hvar, t.d. Slíðin við Reykjahlíð og engjartíði Laxamýri.

Belgjarskógr

Svo nefnist svæðið milli Mývatns (Neslandavíkur), Belgjarfalls og holtanna sem ganga norður frá því. Landsvæði þetta er stráð ótölulegum fjölda af tjörnum og vatnspollum, en á milli þeirra eru skógi vaxin hraunholt með lyngi og blómgresi. Belti af stórstörum (tjarnastör (*Carex rostrata*) girða flestar tjarnirnar og í þeim vaxa nykrur (*Potamogeton sp.*), síkjamarí (*Myriophyllum alterniflorum*) og aðrar vatnajurtir. Þær eru morandi af smádýrum sem sum hver finnast ekki annars staðar hér á landi. Viða í skóginum verpa endur, flórgóðar og vaðfuglar auk fjölda annarra fugla s.s. himbrima (*Gavia immer*) og lóms (*Gavia stellata*) og þarna er einn af þremur líklegum varpstöðum flóastelks (*Tringa glareola*) á Íslandi. Einkennilegt er að sjá yfir Belgjarskógr af Belgjarfalli. Sílik blanda og samtvinnun tjarna, gróðurs og dýralífs mun næsta fágæt hér á landi og líklega einsdæmi. Norðvestan til í skóginum er talsvert gervigigasvæði sem fléttast með sérkennilegum hætti saman við tjarnalandið (sjá 8. mynd).

NESLANDATANGI

Neslandatangi nefnist tanginn sem skilur á milli Ytri- og Syðriflóa Mývatns. Að austanverðu, frá Grímsstöðum að Dauðanesi, er vogskorin strandlengja með mörgum tjörnum og mýrasundum, sem vaxin eru gulstör (*Carex lyngbyei*) og öðrum stórstörum og er þær mikil fuglalíf og bæði varpsvæði og fellisvæði (en svo nefnast svæði þar sem fuglar í sárum dveljast) margra andategunda. Í mýrum á tanganum er viða mikil af mýraberjalyngi (*Oxycoccus microcarpus*), sem er fremur sjaldgæft á landinu. Austurhluti tangans (Káraströnd) heyrir frá fornu fari undir Reykjahlíð og þær eru rústir eyðibýlis (Hrauneyjar) er byggðist á 19. öld. Land reis eiliði á Neslandatanga í Króflueldunum 1977 og hefur þornað nokkuð við það. Beit er nokkur á tanganum en austurhluti hans, Káraströnd og Dauðanes hefur verið óbeitt í allmög ár og er viður í örum vexti. Neslandatangi, Belgjarskógr og nærliggjandi votlendissvæði hafa verið lokað fyrir umferð almennings um varptímann (14. mynd í kafla 4.6.2.1.).

FRAMENGJAR

Framengjar eru mikil myrraflæmi suður af Skútustöðum, orðnar að mestu til við framburð Krákár út í stöðuvötn og hraun, enda flæmist áin viða um þetta svæði á vetrum og ber fram sand. Menn hafa og snemma á oldum komist upp á lag með að stífla ána og veita henni upp á engjarnar á vorin. Gróður á þessu myrraflæmi er næsta margbreytilegur. Í blautstu flóunum eða flæðingjunum eru aðallega gulstör og tjarnastör, oft með blandi af vetrarkviðastör (*Carex chordorrhiza*) og myrrastör (*C. nigra*), horblöðku (*Menyanthes trifoliata*), engjarós (*Potentilla palustris*), skriðlín-gresi (*Agrostis stolonifera*), hálmgresi (*Calamagrostis stricta*) og fleiri tegundum. Sums staðar eru grösin þó yfirgnæfandi. Þær sem hærra ber eru oftast gulvöldi (*Salix phylicifolia*) eða birkikjarr (*Betula sp.*), lyng eða grasmóar. Nokkrar tjarnir eru á svæðinu. Viða

er einkennilegit langir og hlykkjóttir þúfnagarðar, líklega náttúrusmíð, og einnig flóðgarðar af mönnum gerðir. Allmikið fuglalíf er á Framengjum, einkum á vorin og framan af sumrinu. Mest eru það vaðfuglar, gæsir, álfir og ýmsar endur, en lómur og himbrimi verpa þar einnig. Viða eru upphlaðin heystæði, þögull vitnisburður um að Framengjarg voru heyrforðabúr Mývetninga oldum saman, eða allt þar til túnræktum hófst fyrir alvöru á síðustu öld. Stærstu engjarnar tilheyru prestsetrinu að Skútustöðum sem þurfti aldrei að nýta þær allar, og því var mikill hluti þeirra leigður þeim jörðum sem höfðu lítinn engjaheyskap heima fyrir. Höfðu sumar jarðirnar fastar skákir sem þær nytta ár eftir ár og voru við þær kenndar. Með Framengjum er hér einnig talinn hluti Nauteyjar sem er myraskák vestan við Kráká og heyrir undir Gautlönd, svo og hluti af Garðsmýri, austan Grænalækjars.

Fyr á árum voru grafnir nokkrir skurðir í Framengjum og var ætlunin að ræsa þær fram. Það tókst ekki sem best og voru settar lokur í skurðina til að halda uppi vatnsstöðunni. Eftir sem áður voru lýti að skurðunum og árin 2003 og 2005 var mokað ofan í þá og hafa a.m.k. tvær tjarnir, p.e. Brjánsnestjörn og Krókagarðstjörn, endurheimst auk þess sem stífla við Holtstjörn á að gera kleift að stýra vatnsbúskap hennar betur. Þá hafa viða í enginu myndast litlir pollar þar sem fyrirstöður voru settar í skurði og þar sem efni var tekið úr skurðökum. Mestu munar þó um bleytti í sundum og spildum sem áður höfðu að hluta þornað. Framengjar eru beittar, nema næst Skútustöðum, en þær er andavarpland og kriuvarp. Vatnsbúskapur Framengja hefur verið rannsakaður nokkuð, svo og gróðurfar og smádýralif.

HOFSSSTAÐATENGUR

Tengur eða Hofssstaðatengur eru lágir tangar er gagna út í Sandvatn við upptök Sortulækjars. Þær eru anda- og flórgóðavarpar mikil og svo einnig í eyjunum þar norður af: Stórey og Litley. Tengurnar voru vaxnar stórgerði tjarnastörn en kragi af viði í kring. Eftir að grágæs tók að fylgja á Sandvatni á sumrin, en það gerðist upp á 1990, hefur hún bitið störina niður og vatnar nú yfir tengurnar á stórum svæðum. Viðarkransinn hefur þó haldið sér. Varplöndin í Tengunum eru afar viðkvæm fyrir vatnsborðsbreytingum í Sandvatni. Lítill stífla er í Sortulæk, en talsvert vatn rennur fram hjá stíflunni neðanjarðar gegnum hraunþrökuld. Við Sandvatn er eitt mesta flórgóðavarpar á Íslandi. Flórgóðinn verpir í sefkontum og viði sem slúrt út í vatnið og ber að kappkosta að vatnsborði verði ekki breytt til muna af mannavöldum á varptíma.

VATNSHELLAR

Viða við Mývatn eru vatnsfylltir hraunhellar og gjár. Þær er búsvæði gjáarlontu, sem er dvergvaxið bleikjuafbrigði. Eru það riflega fingurstórir fiskar, sem líkast seiðum í últi. Stærsta hellasvæðið er vestan Mývatns, milli bæjanna Álftagerðis og Haganess. Þær hefur hraunbráð runnið undan storkinni hraunhelli og eru viða niðurföll og skútar. Grunnvatnsborð er hærra en flest hellisgólin, svo að heita má að heilt vatnakerfi liggi þarna neðanjarðar á stóru svæði. Síipaðar aðstaður, en minni að umfangi, eru við Stekkjarnes (milli Vagnbrekku og Vindbelgs) og við Skútustaði (á Básum). Norðan við Garð og við Ytri Neslönd eru sprungur í hrauninu, og finnast þær einnig gjáarlontur. Í landi Kálfastrandar, við Syðrivoga, eru og niðurföll í hrauninu þar sem lontur sjást oft. Gera má ráð fyrir, að a.m.k. sex aðskildir stofnar af lontum finnast í Mývatnssveit, einn á hverju ofantalinnna svæða, en það er þó ókannað mál.

AÐGERÐIR:

- » *Gera þarf vöktunaráætlun fyrir fiskistofna vatnsverndarsvæðisins.*
- » *Meta þarf ástand hrygningar og uppeldissvæða fiska á vatnsverndarsvæðinu.*
- » *Haldið verði áfram að vaka þá þætti sem þegar eru vakaðir í Mývatni, Laxá og nálgum votlendissvæðum (sjá nánar í viðauka I í kaflanum um vöktun verndarsvæðins).*
- » *Nánari vöktun á efnaræði innan vatnsviðs Mývatns og Laxár, m.a. með sjálfvirkum búnaði í útfalli Mývatns og vöktun efna í öðrum ám á vatnsviði Laxár.*
- » *Skoðað verði hvort þurfi að vaka votlendissvæðin á fleiri svíðum.*

» *Haldið verði áfram að vakta útbreiðslu, lífsferil, vöxt og viðgang kúluskits og reynt verði að grafast fyrir um orsakir hinnar miklu fækunar hans.*

» *Stuðla að uppybyggingu bleikjustofsins í Mývatni.*

» *Rannsaka uppeldisskilyrði bleikju í Mývatni.*

» *Skoða þarf stækkan verndarsvæðisins eða sérstaka verndun upp með Daufhyli að Hrauni í Aðaldal.*

» *Skoða þarf stækkan verndarsvæðisins eða sérstaka verndun á ósum Laxár.*

SAMSTARFSAÐILAR: Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn, Náttúrustofa Norðausturlands, Náttúrufræðistofnun Íslands, Hölaeskóli, Lake Akan Ecomuseum Center í Japan, Veðímálastofnun, veiðifélög, Landsvirkjun, Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit og Norðurþing.

2.3.2. Gróður á landi

Markmiðið er að stuðla að því að yfirbragð og sérstaða gróðurs í næsta umhverfi Mývatns og Laxár haldi sér. Einnig að stöðva jarðvegsrof þar sem það a sér stað.

Gróður í næsta umhverfi Mývatns og Laxár er óvenju vöxtulegur. Gróðurfar er mjög mótað af sauðfjárbeit og náttúrulegan landgróður er hvergi að finna nema í hólムum, eyjum (þar sem trjám hefur ekki verið plantað) og blautstu flóum. Myrlendisgróður er einkum í Framengjum sunnan Mývatns, á Neslandatanga, í Belgjarskógi og Hofstaðatengum. Mikill gravsöxtur er við Mývatn og Laxá vegna áburðaráhrifa frá vatninu, einkum vegna mýfalls, en þegar fjar dregur ræðst gróðurfarið af þurriðrasemi og þunnum jarðvegi á hrauninu. Þær sem beit er lítil eða engin vex birki en þær sem raklendra er ber meira á viði, og hvönn skýdir vatnsbakkana. Í óbeittum hólムum og eyjum vex einnig mikil af blágresi (*Geranium sylvaticum*), og talsvert af ferlaufungi (*Paris quadrifolia*) finnst sums staðar. Nokkrar einkennisplöntur vaxa á Mývatnssvæðinu, t.d. Mývatnsdrottning (*Erysimum hieracifolium*), fjallalójurt (*Antennaria alpina*), mýraberjalyng og naðurtunga (*Ophioglossum azoricum*) sem vex í Bjarnarflagi og Jarðbaðshólum. Hún er ein af þeim tegundum íslensku flórunnar, sem hvergi finnst nema í volgum jarðvegi á jarðhitasvæðum og þekkist aðeins frá um 19 fundarstöðum á landinu. Í Jarðbaðshólum hafa einnig fundist sárasjaldgæfar tegundir tungljurta (afbrigði dvergtungljurtar), renglungljurt "Botrychium simplex var. tenebrosum og keilutungljurt *Botrychium minganense*) og þær er einnig sérstakur jarðhitagróður.

AÐGERÐIR:

- » *Komið verði á fót vöktunaráætlun til að vaka gróðurframvindu og plöntu á válista.*

SAMSTARFSAÐILAR: Landeigendur, Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn, Náttúrustofa Norðausturlands, Náttúrufræðistofnun Íslands, Landgræðsalan, Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit og Norðurþing.

2.3.3. Fuglalíf

Markmið verndaráætlunarinnar er að tryggja eðilega afkomu fugla á svæðinu, að faðuskilyrðum þeirra sé ekki stefnt í voða eða varplöndum þeirra spillt. Einnig að truflun af mannavöldum sé haldið í lágmarki og afráni á fuglana stýrt í anda makrmiða verndaráætlunarinnar.

Fuglalíf Mývatns og Laxár er víðfrægt. Það á rætur að rekja til hinna miklu frjósemi vatnakerfisins, en einnig er gnægð búsvæða þar sem varpfuglar geta hreïrað um sig. Vatnafuglar eru mest áberandi, en flestir þurrleidisfuglar njóta einnig nálagðarinnar við Mývatn. Allstóri svæði eru íslaus á vetrum og er þær mikilvægt athvarf nokkrura tegunda. Eksilegir er að halda ref, mink, hræfni, og stórum máfum (sílamáfi (*Larus fuscus*), svartbak (*L. marinus*) og silfurmáfi (*L. argentatus*) í skefjum á svæðinu þar sem þessar tegundir eru líklegar til að valda skaða á fuglalífi svæðisins. Nánar er fjallað um það í kafla 2.4.3. um afránsstjórnun.

2.3.3.1. Votlendisfuglar

Með votlendisfuglum er hér átt við þá fugla sem halda sig á vötnum og öðru blautlendi á verndarsvæðinu. Endur og flórgóði eru mest áberandi, og er fjallað sérstaklega um þessa fugla hér á eftir og auk þess í viðaukum, en af öðrum votlendisfuglum er

helst að nefna himbrima, lóm, álf, grágæs, óðinshana (*Phalaropus lobatus*), stelk (*Tringa totanus*), lóuþræl (*Calidris alpina*), hrossagauk (*Gallinago gallinago*), jaðrakan (*Limosa limosa*), kriú (*Sterna paradisea*), hettumáf (*Larus ridibundus*) og branduglu (*Asio flammeus*). Auk anda og flórgoða er fylgst reglulega með fjöldu jaðrakans, lóms, himbrima, álfu og gæsa (Náttúrurannsóknastöð-in við Mývatn).

FLÓRGODI

Höfuðstöðvar flórgoðans á Íslandi eru í Mývatnssveit og á Víkingavatni í Kelduhverfi, en auk þess finnst hann viða á Norður- og Norðausturlandi. Um það bil helmingur flórgoðanna verpir í Mývatnssveit. Flórgoða fækkaði allmikið á landinu fram til um 1991, en eftir 1992 hefur honum fjölgat mikið á Mývatn og viðar. Helstu varpstöðvar flórgoðans í Mývatnssveit eru á Ytriþloð og við Sandvatn. Flórgoðinn er viðkvæmur fyrir minku, vatnsborðsbreytingum, gæsabeti og bátaumferi.

Nánar er fjallað um húsendar í Viðauka VI.

ENDUR

Mývatn er hvað frægast fyrir endurnar sem þar halda sig. Við Mývatn og Laxá eru varpsvæði 16 andategunda og vetrarstöðvar þriggja tegunda. Hið auðuga fuglalíf byggist fyrst og fremst á gnægð fæðu, en einnig á því hve grunnt vatnið er, því flestar endur sækja fæðu sína á vatnsbotninn. Fjölbreytni botnsvæða og hentugra varplanda á einnig hlut að máli. Á Mývatni og Laxá lífa saman andategundir sem hvergi finnast annars staðar í heiminum á einum stað. Ræður þar mestu staðsetning landsins á mörkum fjögurra fánusvæða, Evrasíu og Norður-Ameriku vegar og kuldabeltisins og kaldtempráða beltisins hins vegar.

Andategundirnar nýta Mývatn og Laxá á mismunandi hátt, bæði í tíma og rúmi og eftir kynjum og aldrum. Meginreglan er að endurnar koma á vorin til að verpa, flestar erlendis frá, einkum frá Bretlandseyjunum. Þegar líður á útungunartímann, sem yfirleitt er um mánuður, fara steigir að hópa sig saman og mynda fellihópa meðan þeir missa flugfjaðir. Vissar tegundir fara burt frá Mývatni til að fella, aðrar safnast þar saman úr nærliggjandi hérudum í þessu skyni. Algengast er að fellihóparnir haldi sig úti á miðju Mývatni, en ungar og kvenfuglar nær landi, gjarna ofan 2ja metra dýptarlínu. Þyðingarmiklar undantekningar eru frá þessu almennum mynstri. Við Laxamýri er mikið æðarvarp upp með Laxá.

Verndun anda byggist fyrst og fremst á heildarverndun lífríkis í Mývatni og Laxá, einkum lífríki vatnsbotnsins, tryggingu fyrir naegum, ótrúfluðum varpsvæðum og að vetrarstöðvar skerðist ekki. Einig er vert að huga að ástandi málá á helstu vetrarstöðvum erlendis og hugsanlegum áhrifum loftslaghlýnumar.

Nánar er fjallað um endur í viðauka IV.

HÚSÖND

Húsöndin er einkennistegund Mývatns og Laxár, gæfur og áberandi fugl, sem finnst óvíska annars staðar, er jafnvíg á búsvæði vatnsins og árinna og tengist fólk í sérstakanum hátt. Stofninn er líll og byggir tilveru sína á þessu vatnakerfi og hrauninu í kring. Höfuðheimkynni húsandar eru í vestanverðri Norður Ameriku en

lítill stofn er auk þess í austurhluta Kanada. Einu heimkynni húsandar í Evrópu eru á Íslandi og byggir íslenski húsandastofninn afkomu sína að langmestu leytí Mývatni og Laxá. Öndin verpir í holar í hrauninu, einkum í gervigjum, en hreiður eru einnig í varpkössum á sveitabæjum. Laxárkvíslar og lindasvæði Mývatns eru lykilstaðir fyrir íslenska húsandastofninn á öllum tímum árs.

Heildarstofn húsandar gengur í gegnum reglulegar sveiflur og hefur minnkað heldur frá því reglubundnar talningar hófust (1975). Fylgjast þarf vandlega með þróun húsandastofnsins.

Húsönd flokkast sem „tegund í hættu“ á válista (Náttúrufræðistofnun Íslands 2000). Verndun byggist fyrst og fremst á verndun búsvæða og fæðu, sem aðeins er gerleg ef vatnavistkerfinu í heild er ekki raskð. Ræðlegt er að reyna að draga úr afföllum í silunganetjum. Vetrarbúsvæði á landinu öllu ætti að friða fyrir skotveiði, því þótt húsöndin sé friðuð er hún viða á litlum vöku með öðrum öndum. Bent er á hættu vegna óliuslysa í Laxá og við Mývatn.

Nánar er fjallað um húsendar í Viðauka V.

2.3.3.2. Purrleidisfuglar

Af purrleidisfuglum ber helst að nefna fálka (*Falco rusticolus*). Fálki er á válista sem tegund í yfirfondi hættu en varpstofn hans hérr á landi er áætlaður 300 – 400 pör. Þar af eru 3 – 5% sem byggja afkomu sína á vistkerfi Mývatns og Laxár. Hvergi annars staðar á landinu og jafnvel í heiminum er þéttleiki óðala eins mikill og í Mývatnssveit. Í tillögum Umhverfisstofnunar um verndarsvæði í Skútustaðahreppi frá 2004 er gert ráð fyrir að verndað verði sérstakt búsvæði fálka í Mývatnssveit. Náttúrufræðistofnun Íslands hefur séð um vöktun fálka í Þingeyjarsýslum.

Aðrir algengir purrleidisfuglar á Mývatns- og Laxárvæðinu eru rjúpa (*Lagopus muta*), smyrill (*Falco columbarius*), heiðlöa (*Pluvialis apricaria*), spói (*Numenius phaeopus*), hrafn (*Corvus corax*), skógarþróstur (*Turdus iliacus*), auðnutittlingur (*Carduelis flammea*), þúfutittlingur (*Anthus pratensis*), snjótittlingur (*Plectrophenax nivalis*), steindepill (*Oenanthe oenanthe*), mósarrindill (*Troglodytes troglodytes*) og mariuerla (*Motacilla alba*). Fylgst er vel með fjölda rjúpu, fálka og hrafnar á svæðinu.

ÁÐGERÐIR

- » Fylgst verði náið með þróun stofna vatnafugla og þeim þáttum er varða mest afkomu þeirra.
- » Settar verði reglur um flutning olíu og spilliefna í nágrenni við búsvæði vatnafugla.
- » Mink, ref og vargfugli verði haldið í skefum í Mývatnssveit og meðfram Laxá.
- » Reynt verði að móta reglur til að draga úr afföllum í silunganetjum við setningu reglugerðar um verndarsvæði Mývatns og Laxár eða valdsvið Umhverfisstofnunar útfærð á skýran hátt þannig að Umhverfisstofnun geti beitt sér fyrir aðgerðum sem minnka afföll anda í silunganetjum.
- » Afram verði fylgst með fálkum, rjúpum og hrófnum í Mývatnssveit.

SAMSTARFSAÐILAR: Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn, Náttúrustofa Norðausturlands, Náttúrufræðistofnun Íslands, Fuglaverndarfélög Íslands, Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit, Norðurþing, Veiðifélag Mývatns og landiegundur.

2.4. Sértaðar aðgerðir sem stuðla að verndun lífríkis

2.4.1. Endurheimt búsvæða og stöðvun landeyðingar

Markmiðið er að endurheimta náttúruleg búsvæði á Mývatns- og Laxárvæðinu eins og kostur er og viðhaldar þeim.

2.4.1.1. Landgræðsla

Jarðvegur í Skútustaðahreppi er ákaflega viðkvæmur. Veldur því lítil úrkoma, mikil hæð yfir sjávarmáli, gerð jarðvegs, búfjárbæti og skógarþeyding. Viða hefur því verið mikill uppblástar og jarðvegseyðing. Uppblástar og sandfok hefur ógnað bæði lífríki og jarðvegundunum á Mývatns- og Laxárvæðinu.

Sunnan og austan við Mývatn eru nú stórr uppblásin svæði þar sem sandur frá hálendinu hefur náð að veikja gróðurþekjuna. Landgræðslan hefur, í samstarfi við bændur (verkefnið „Bændur græða landið“), lagt í mikla vinnu við að græða upp mela og sanda viða á svæðinu (sjá 9. mynd). Hefur náðst þó nokkur árangur, þó enn sé mikill verk óunnið.

Sandburður í Laxá er til kominn vegna sandfoks og uppblásturs í Krákárlækjum. Landgræðsla hófst þar árið 1983 og hefur náðst mikill árangur. Nánar má lesa um sandburð í Laxá í viðauka II.

Alaskalúpína (*Lupinus nootkatensis*) hefur verið notuð til að græða upp mela við Laxá og á Hólasandi auk þess sem henni hefur verið sáð viða í Mývatnssveit. Nánast enginn uppblástar á sér stað innan núverandi verndarsvæðis Mývatns og Laxár. Hins vegar er lípínan ríkjandi á nokkrum svæðum og þarf að sporna við frekari útbreiðslu hennar.

2.4.1.2. Endurheimt skóglendis

Skógr var útbreiddur á Mývatns- og Laxárvæðinu fyrir á oldum. Þó ekki sé það sama uppi á teningnum í dag er náttúrulega birkiskóga enn að finna þar. Má í því sambandi nefna birkiskóga í Dalfjalli, Hvannfelli og Bláhvammi, Strandarholti, Vograhrauni og Hlíðarkambi, Reykjahlíðarheiði, Grímsstaðaheiði, Vindbelgjarfjalli og nágrenni, Laxárdal og Aðaldalshrauni. Samkvæmt lögum um mat á umhverfisáhrifum nr. 106/2000 er skógrækt á verndarsvæðum tilkynningarskýldi framkvæmd til Skipulagsstofnunar. Skógrækt á verndarsvæðinu er háð leyfi Umhverfisstofnunar, samkvæmt lögum nr. 97/2004. Mikilvægt er að þar sem markmið er að endurheimta horfið skólgrendi séu ekki notaðar erlendar trjátegundir, heldur þær tegundir sem mynduðu hina horfna skóga. Einig er vert er að hafa í huga tillögur nefndar um vernd og endurheimt íslenskra birkiskóga (Umhverfisráðuneytið 2007). Þar kemur fram að við endurheimta birkiskóga verði lögð áhersla á stór, samfelld svæði og fjölbreytni. Beitarstýring verði aukin og taki mið af endurheimti og vernd birkiskóga. Með minnkandi sauðfjárbæti og hlýnandi loftslagi ná íslenskar trjátegundir sér sjálfar á strik þar sem aðstæður eru fyrir hendi.

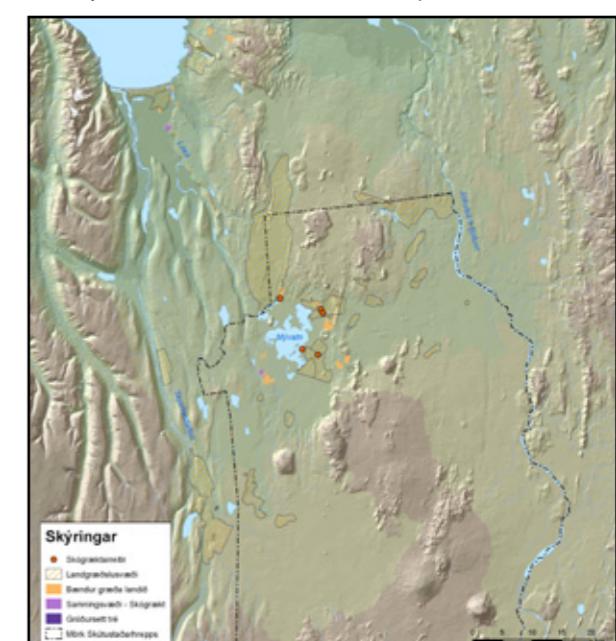
Á vegum Norðurlandsskóga hefur verið plantað trjám til að endurheimta skóglendi á vatnsverndarsvæði Mývatns og Laxár. Á premur stöðum innan eða þétt við verndarsvæði Mývatns og

Laxár hefur skógi verið plantað (sjá 9. mynd). Það er við Gautlönd, Litlu-Strönd og suðaustan við Núpafoss í Þingeyjarsveit. Misjafnt er hvort einungis innlendum trjátegundum hefur verið plantað eða bæði innlendum og erlendum trjátegundum. Einig er allmikil skógrækt innan vatnsverndarsvæðisins í Reykjadal.

2.4.1.3. Endurheimt votlendis

Á fyri hluta tuttugustu aldar voru gerðar tilraunir með að þurka upp Framengjar, en þær eru viðáttumiklar flæðiengjar sunnan við Mývatn. Á þessum tíma gegndu þær mikilvægu hlutverki fyrir bændur. Þar sem svæðið í kringum vatnið var erfitt til ræktar sóttu bændur í að heyma Framengjarnar. Var framræslan hugsuð til að auka uppskeru á þeim og gera mögulegt að beita velum við heymannir. Framræslan hafði ekki þau jákvæðu áhrif sem til var ætlast, meðal annars vegna þess að hraunið undir engjunum gerði þær ósléttar þegar þær þorndu. Árin 2003-2005 stóðu heimamenn, Samtök um náttúruvernd á norðurlandi (SUNN), Vegagerðin og nefnd landbúnaðarráðuneytisins um endurheimt votlendis fyrir því að fyllt var upp í um 13 km af skurðum sem grafnir höfðu verið á 5. og 6. áratug síðustu aldar í Framengjum og Nautey (Samtök um náttúruvernd á Norðurlandi 2005). Áður hafði verið mokað í nokkrar skurði því að þeir þóttu hættulegir skepnum. Breyttu skurðirnir lífríki svæðisins nokkuð og er vonast til að uppfylling þeirra muni smá saman breytu því í fyrra horf. Nú hefur orðið vart við breytt flæði vatns á svæðinu og hafa tvær tjarnir sem höfðu þórnarð upp fyllt aftur. Einig hefur orðið vart við breytt flæði í þeim vatnsfarvegum sem eru á svæðinu.

Virkjunarframkvæmdir í Laxá hafa haft þó nokkurt votlendis-

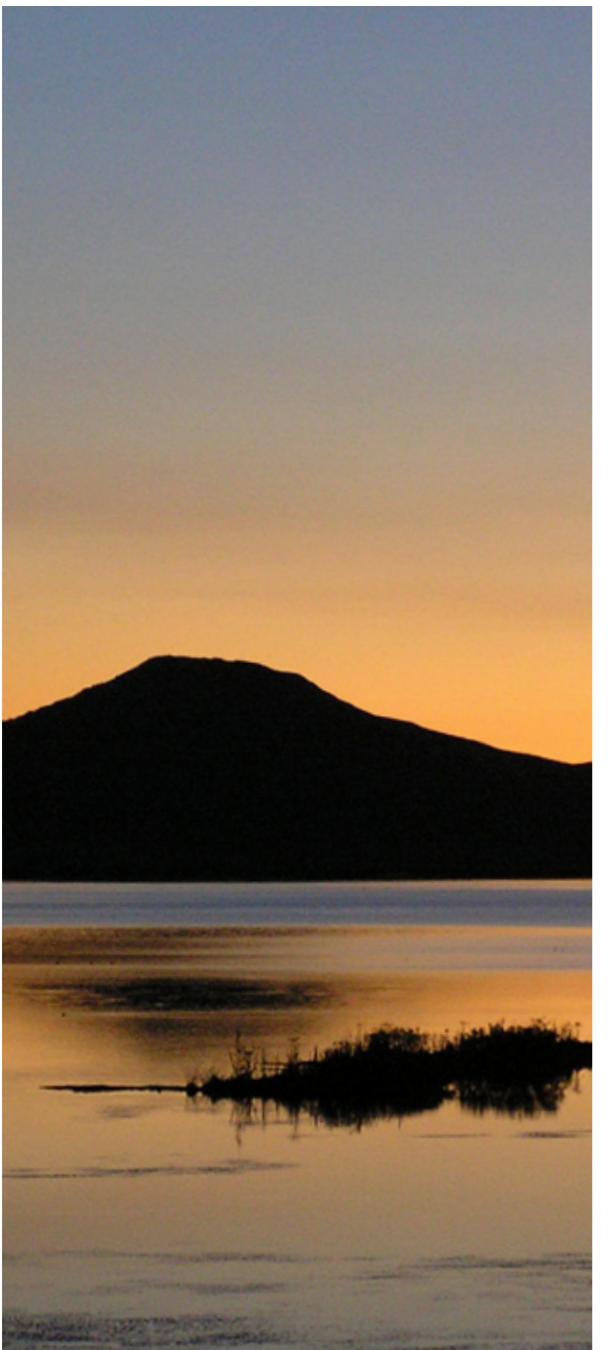
9. MYND. Landgræðslusvæði á vatnsverndarsvæði Mývatns og Laxár og skógræktarsvæði á og við verndarsvæði Mývatns og Laxár.

rask í för með sér. Þannig hefur t.d. Ystukvísl/Geirastaðakvísl og Brúafossum verið raskað. Þessar framkvæmdir kunna að vera afturkrefar að hluta því ef virkjanamanvirki við Brúar yðu fjarlægð í framtíðinni fengi Laxá að renna aftur um sinn náttúrulega farveg í Laxárgljúfrum. Flúðir efst í farvegi Syðstukvíslar voru endurgerðar árið 2000 en hluti af farvegi kvíslarinnar hafði verið sprengdur niður vegna virkjunarframkvæmda á byggingartíma Laxárvirkjana. Fuglalíf á þessum stutta kafla árinna hefur stóraukist við þessar endurbætur.

AÐGERÐIR:

- » Tryggja í reglugerð að við landgræðslu á verndarsvæðinu verði notast við innlendar plöntutegundir.
- » Fylgjast náið með útbreiðslu lúpínu m.a. frá landgræðslusvæðum á Hólasandi.
- » Stutt verði við náttúrulegan gróður og gróðurframvindu.
- » Fylgst verði með sandburði í Krákó og Laxá.
- » Tryggja að við endurheimt skóglendis innan og í nágrenni verndarsvæðisins verði ekki notaðar erlendar trjátegundir, heldur þær tegundir sem mynduðu hina horfna skóga.
- » Kortleggja þarf breytingar og meta árangur endurheimtar votlendis í Framengjum og Nautey.
- » Kanna möguleika á frekari endurheimt votlendis.

SAMSTARFSAÐILAR: Landbúnaðarháskóli Íslands, Pokasjóður verslunarinnar, Vegagerðin, Samtök um náttúruvernd á Norðurlandi, Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn, landeigendur, Landgræðsla ríkisins, Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit, Norðurþing, Landsvirkjun, Norðurlandsskógar og Skógrækt ríkisins.

2.4.2. Framandi plöntutegundir

Markmið verndaráætlunarinnar er að framandi ágengar pöntutegundir nái ekki fóftestu né raski viðkvæmu jafnvægi íslenskrar náttúru innan verndarsvæðisins.

Mikilvægt er að takmarka útbreiðslu ágengra framandi plöntutegunda eða uppræta þær til þess að viðhalda náttúrulegum fjölbreytileika á Mývatns- og Laxárvæðinu. Þær tegundir sem helst ber að nefna í þessu sambandi eru Alaskalúpína, skógarkerfill (Anthriscus sylvestris) og þistill (Cirsium arvense). Ágengar tegundir eiga auðvelt með að ná skjótri og mjög mikilli útbreiðslu á viðkvæmu svæði líkt og í Mývatnssveit og útrýma þannig þeim gróðri sem fyrir er. Því er rík ástæða til að sporna við útbreiðslu þeirra.

Í Skútustaðahreppi hafa erlendar trjáplöntur verið gróðursettar viða við mannabústaði auk þess sem talsvert af lerki (Larix sibirica) og furu (Pinus contorta) hefur verið gróðursett innan landgræðslugjörðingarinnar austan við Reykjahlíð og í skógarrett Kvenfélags Mývatnssveitar norðan við Sandvatn ytra. Höfði við Mývatn er gamalt skógræktar- og útvistarsvæði. Þar er mikið af erlendum trjátegundum. Talsvert af skógarfuru var plantað í Dimmuborgum um miðja 20. öld. Skógarfuran vex afar hægt og sýnir enga tilburð til sjálfsánningar þar. Meiri hluti hennar var felldur skómmuð eftir 1990 (sjá 9. mynd).

Hafa þarf í huga að ýmsar erlendar trjátegundir s.s. lerki og viðja (Salix borealis) eru farnar að dreifa sér og er vert að slíkt sé vaktað. Talsverðu var plantað af erlendum trjátegundum í eyjar, hólma og nes á verndarsvæðinu á 20. öld.

AÐGERÐIR:

- » Vaka og hefta útbreiðslu framandi plantna sem eru ágengar eða líklegar til að verða það.
- » Við gerð reglugerðar fyrir verndarsvæðið verði dreifing framandi ágengra plöntutegunda, t.d. skógarkerfils og lúpínu, óheimil.
- » Kanna hvort sjálfsánning eigi sér stað hjá erlendum trjátegundum.
- » Eyða framandi trjátegundum þar sem þurfa þykir.

SAMSTARFSAÐILAR: Landeigendur, Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit, Norðurþing, Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn, Landgræðsla ríkisins, Norðurlandsskógar og Skógrækt ríkisins.

2.4.3. Afránsstjórnun

Markmiðið er að framandi dýrategundir nái ekki fóftestu né raski viðkvæmu lífríki innan verndarsvæðisins, að ágengir grasbítar gangi ekki af nærrí gróðri á verndarsvæði Mývatns og Laxár sem og að verja andavarpi.

Lögin um verndun Mývatns og Laxár eiga að tryggja verndun líffræðilegrar fjölbreytni svæðisins. Einnig er óheimilt að valda raski á lífríki verndarsvæðisins. Afránsstjórnun hefur lengi verið stunduð í Mývatnssveit og á það sinn þátt í því að fuglalíf er með þeim hætti sem raun ber vitni.

2.4.3.1. Framandi dýrategundir

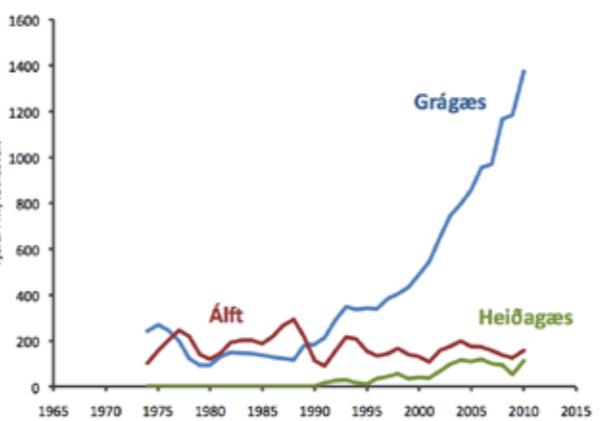
Maðurinn hefur flutt ýmsar dýrategundir til landsins sem ýmist hafa sloppið eða verið sleppt út í náttúruna. Einangruð vistkerfi eins og Ísland eru afar viðkvæm fyrir innflutningi framandi dýra og eru fjölmörg dæmi um slæmar afleiðingar dýrainnflutnings í slík vistkerfi.

Minkur hefur lifað villtur í íslenskri náttúru síðan á 4. áratug síðustu aldar eftir að hafa sloppið úr loðdýrabúum. Minks varð fyrst var t í Mývatnssveit árið 1945 og næst árið 1947. Í kringum 1950 var orðið talsvert um mink (Munnleg heimild: Guðmundur og Ásmundur Jónssynir á Hofstöðum 10.03.2010) og hafði til-koma hans neikvæð áhrif á fuglalíf. Undanfarna áratugi hefur með markvissum aðgerðum tekist að halda mink niðri í Mývatnssveit. Leggja þarf áherslu að halda Mývatnssveit minklausri m.a. með því að halda uppi markvissu veiðiátaki meðfram Laxá og öðrum aðkomuleiðum minkins. Til þess að slíkt sé mögulegt þarf tölverða fjármuni. Árlegur kostnaður Skútustaðahrepps við vargeydingu (refur, minkur, hrafn, stórir máfar) er á bilinu 5-5,5 milljónir króna (Guðrún María Valgeirs dóttir, munnl. uppl. 24.02.2009).

Önnur spendýr sem hafa fundist á Mývatns- og Laxárvæðinu og gætu haft áhrif í lífríki svæðisins eru kettir og kaninur (Oryctolagus cuniculus). Bárðar tegundirnar hafa verið og eru haldin sem gældudýr við Mývatn og Laxá. Þekkt er að kaninur hafi haldið til í Eldhrauni, Vogahrauni og Aðaldalshrauni eftir að hafa sloppið eða verið sleppt. Ef þær nái að koma upp stofni við vatnið gæti slikur stofn valdið skemmdum á gróðri líkt og þekkt er annars staðar hér á landi. Villikettir eru sjaldgæfir á svæðinu en vert er að gefa því gaum að með hlýnandi loftslagi og mildari vetrum gæti þeim fylgilað. Fjölgun villikatta er líkleg til að koma niður á fuglalífi.

Vilt dýr skv. lögum nr. 64/1994 eru allir fuglar og spendýr, önnur en selir, hvalir, gæladýr og bústofn. Hinsvegar getur sú staða komið upp að gæladýr, sem sloppið hafa frá eigendum sínum, nái að koma upp stofni og geti valdið tjóni. Samkvæmt 7. grein laga nr. 64/1994 getur umhverfisráðherra að fenginni tillögum Náttúruféðistofnunar Íslands ákveðið að afléttu friðunum tímabundið á ákveðnum svæðum eða beita sér fyrir útrýmingu stofns eða tegundar dýra sem flust hafa til Íslands af manna völdum.

Lífríki Mývatns- og Laxárvæðisins gæti stafað ógn af fleiri dýrum en framandi spendýrum. Má að þessu nefna skrautfiska og snigla úr fiskabúrum sem vel gætu lifað í heitum líndum. Úrfiskum og framandi dýrum sem þeim fylgja getur fylgt ýmis óværa sem gæti haft slæm áhrif á lífríki Mývatns og Laxár. Mikilvægt er að almenningur sé meðvitaður um hætturnar sem fylgt geta því að sleppa innihaldi fiskabúra út í náttúruna. Dreifing framandi dýra er háð samþykki umhverfisráðherra skv. 41. gr. náttúruverndarlaga nr. 44/1999.

10. MYND. Fjöldi grágæsa, heiðargæsa og álfra í vortalningu í Mývatnssveit (Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn).

2.4.3.2. Ágengir grasbítar

Ágengir grasbítar eru einkum grágæs og álf og valda þeir staðbundnu tjóni á ræktarlandi innan verndarsvæðis Mývatns og Laxár.

Grágæs umhverfisráðuneyti um verndurn Mývatns og Laxár þar sem afránsstjórnun er útfærð á verndarsvæðinu eða valdsvið Umhverfisstofnunar til þeirrar vinnum útfært á skýran hátt þannig að Umhverfisstofnun geti útfært afránsstýringuna. Mótúð verði áætlun um hvernig veiðum á stórum máfum, hrafn, ref og mink verði best hagað til að verja varplönd á verndarsvæðinu. Ríkið komi í auknum mæli að kostnaði við afránsstjórnun á verndarsvæði Mývatns og Laxár.

Meta hvaða áhrif það hefði á lífríki að hætta að stunda afránsstjórnun á svæðinu.

Upplýsa almenning um hætturnar sem fylgja því að sleppa framandi dýrum í náttúruna.

Leggja mat á hvort og þá hvaða aðgerða að grípa til vegna ágangs grágæsa og álfra í Mývatnssveit og við Laxá.

SAMSTARFSAÐILAR: Umhverfisstofnun vinni drög að reglugerð með Umhverfisráðuneyti um verndurn Mývatns og Laxár þar sem afránsstjórnun er útfærð á verndarsvæðinu eða valdsvið Umhverfisstofnunar til þeirrar vinnum útfært á skýran hátt þannig að Umhverfisstofnun geti útfært afránsstýringuna. Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit, Norðurþing, Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn, Náttúrustofa Norðausturlands Náttúruféðistofnun Íslands, landeigendur, grenjaskýttur og meindýraeyðar.

Heiðagæsir verpa lítið eða ekkert innan verndarsvæðis Mývatns og Laxár. Þær koma hins vegar við á stöku túnum á leið sinni á varpstöðvar á vorin.

Álfum hefur ekki fylgilað í Mývatnssveit í sama mæli og grágæsum. Varppörum hefur fylgilað litillega síðustu áratugi en fjöldi álfra að vori sýnir ekki neina afgerandi þróun til fjölgunar eða fækknar (10. mynd). Reglulega er kvartað undan ágangi þeirra í túnum. Fjöldi álfá í sárum er misjafn. Þeim fækkaði á árunum 1974-2000 en hefur fylgilað aftur síðan. Felliálfir bíta mest vatnagróður (þráþnykru og grænbörunga) en leita mjög sjaldan í túnum.

2.4.3.3. „Vargfuglar“

Ránfuglar samkvæmt fuglafræðilegri skilgreiningu eru t.d. fálki, smyrill og haförn (Haliaeetus albicilla). Fuglar þessir veiða sér aðra fugla til matar og má segja að almennt ríki sátt um að þeir njóti verndar, enda allir friðaðir. Aðrir fuglar sem éta fugla og egg eru hins vegar oft kallaðir vargfuglar. Atferli þeirra fellur mónum yfirleitt ekki í geð og er það e.t.v. ástæðan fyrir nafngiftinni. Þeir fuglar sem hér um ræðir eru einkum stórir máfar, sílamáfur, svartbakur og silfurmáfur, en einnig hrafn, kjói (Stercorarius parasiticus) og hettumáfur. Stóru máfarnir og hrafninn njóta ekki friðunarr en hettumáfur er friðaður frá 16. mars til 31. ágúst. Kjói er friðaður árið um kring, en skjóta má þó kjóa nærrí æðarvarpi. Hrafn, kjói og hettumáfur verpa í Mývatnssveit og svartbakur hefur reynt varp við Mývatn. Stórir máfar sækja í nokkrum mæli inn til Mývatnssveitar, sérstaklega síðumars á ungtatíma. Eru þetta yfirleitt geldfuglar og er sílamáfur algengastur.

Varp er varið fyrir stórum máfum með því að skjóta þá þar sem til þeirra næst. Æðarvarp er við Laxamýri og hafa landeigendur varið það fyrir ágangi stórmáfu. Hrafnar eru skotnir í Mývatnssveit árið um kring en hrafnaveiðar tengjast ekki bara vörnum varps heldur líka sauðfjárbúskap á svæðinu. Hrafnar eiga það til að leggjast á afvelta fé. Hrafnar gegna hins vegar mikilvægu hlutverki í að viðhalda hentugum varpstöðum fyrir fálka, því fálkar verpa gjarnan í hrafnslaup. Því er það á vissan hátt mikilvægt til verndar falkanum að ganga ekki of hart gegn hröfnum í varpi.

2.4.3.4. Refur (*Vulpes lagopus*)

Alls eru 152 tófugreinir þekkt í Skútustaðahreppi, þar af eru milli 110 og 120 þekkt innan fjallahringsins í Mývatnssveit. Undanfarin ár hafa allt að 14 þessara grenja verið virk en tófu hefur verið að fylgja undanfarin ár (Ingi Yngvason, munnl. uppl.). Tófan sækir að miklu leyti í fugla og egg og getur því gert usla í varplöndum. Mestum usla valda tófur frá grenjum í Belgjarskógi og í nágrenni upptaka Laxár. Þó ekki megi finna mörg greni innan verndarsvæðis meðfram Laxá fara tófur á grenjum í nágrenni Laxár niður að ánni til að afla sér fæðu.

Núverandi veiðifyrkumulag er þannig að mest er veitt með hefðbundnum grenjalegum á vorin auk þess sem eitthvað er veitt á veturna.

AÐGERÐIR:

- » Umhverfisstofnun vinni drög að reglugerð með Umhverfisráðuneyti um verndurn Mývatns og Laxár þar sem afránsstjórnun er útfærð á verndarsvæðinu eða valdsvið Umhverfisstofnunar til þeirrar vinnum útfært á skýran hátt þannig að Umhverfisstofnun geti útfært afránsstýringuna.
- » Mótúð verði áætlun um hvernig veiðum á stórum máfum, hrafn, ref og mink verði best hagað til að verja varplönd á verndarsvæðinu.
- » Ríkið komi í auknum mæli að kostnaði við afránsstjórnun á verndarsvæði Mývatns og Laxár.</li

2.4.4. Mengunarvarnir

Þegar fjallað er um varnir gegn mengun Mývatns og Laxár þarf að huga að vatnsviðinu öllu, eins og það er skilgreint í lögum nr. 97/2004 (1. mynd). Í lögnum er gert ráð fyrir að sett verði sérstök reglugerð þar sem kveðið verði á um varnir gegn hvers konar mengun á vatnsviðinu. Skal þar m.a. kveðið á um kröfur til mengunarvarna atvinnufyrirtækja á svæðinu. Í tillögum Umhverfisstofnunar um friðlýsingu, frá 2004, er lagt til að við gerð reglugerðar verði tekið mið af samþykkt um verndarsvæði vatnsbóla innan lögsagnarumdæma Mosfellsbæjar, Reykjavíkur, Seljtarnarneskaupstaðar, Kópavogs, Garðabæjar, Bessastaðahrepps og Hafnarfjörðar (http://www.eftirlit.is/Uppl_v/Vatnsværn_samthykkt.htm). Reglugerðin hefur ekki liði dagsins ljós. Umhverfisstofnun gerir ráð fyrir að tekið verði tillit til sambærilegra reglugerða við gerð reglugerðar um verndun vatnsviðs Mývatns og Laxár. Nauðsynlegt er að í reglugerðinni sé tiltekið hvað sé ásættanlegt og hver viðbrögð eiga að vera ef niðurstöður vöktunar gefa tilefnii til.

Vöktun á mengun og efnasamsetningu vatns, sem og rannsóknir á vatnafari á vatnsværnarsvæði Mývatns og Laxár, eru á hendi nokkurra aðila. Umhverfisstofnun telur nauðsynlegt að stofnunin hafi yfirsýn yfir þessar rannsóknir og mun stefna að auknu samstarfi milli rannsókaraðila og stofnunarinnar. Umhverfisstofnun öðlist þannig heildaryfirsýn yfir vöktun og rannsóknir á vatnafari svæðisins.

Um Mývatnssveit, meðfram Mývatni, liggur þjóðvegur nr. 1. Eftir að strandflutningar lögðust af hefur umferð flutningabíla um Mývatnssveit stóru kist. Flutningur mengandi efna sem gætu haft skaðleg áhrif á lífríki Mývatns og Laxár er þannig staðreynd. Samfara auknum flutningum eykst hættan að slys verði á vatnsviði Mývatns, með ófyriðjánlegum áhrifum. Nauðsynlegt er að gerð sé úttekt að því hvaða efni eru flutt um svæðið og í hve miklum mæli. Þá þarf að útbúa áætlun um hvernig best væri að stýra flutningi um svæðið til að lágmarka áhettu og einnig hvaða aðgerða yrði gripið til baeri slys að höndum.

Vinnsla háhita úr jörð fylgir borholuvöki en það er efnaríkt jarðhitavatn sem kemur upp um borholur og nýtt er til jarðhitavinslu. Borholuvökvinn er skilinn í gufu og skiljuvatn í skiljustöð jarðvarmavirkjunar og verður megnið af uppleystu efnunum eftir í skiljuvatninu. Skiljuvatnið fer til fráveitu ásamt þéttivatni og er kallað affallsvatn. Losun affallsvatns frá jarðvarmavirkjunum í Bjarnarflagi og Kröflu hefur hingað til verði að mestu leyti á yfirborði. Niðurdæling á affallsvatni var aukin í Kröfluvirkjun árið 2008 en 100 l/sek af affallsvatni fara þó enn frá virkjuninni í Hlíðardalslæk (Kröfluvirkjun II Mat á umhverfisáhrifum, Tillaga að matsætlun 2009). Borholuvatr er misjafnt að efnasamsetningu og við frekari virkjun jarðvarma í Mývatnssveit þarf að gera mun betri grein fyrir áhrifum þess að affallsvatn sé losað á yfirborði og huga jafnframt í meira mæli að niðurdælingu vatnsins. Einnig þarf að hafa í huga að kísilrennsli til Mývatns raskist ekki vegna kælingar eða þynningar jarðhitavatnsins sem í það rennur.

Efnanotkun heimila, ferðaþjónustu, landbúnaðar og annarrar starfsemi á vatnsviði Mývatns- og Laxár fylgir mengun sem vert er að huga að í tengslum við vernd lífríkis Mývatns og Laxár. Í því sambandi er mikilvægt að sveitarfélög sjái til þess að staða fráveit- og skólpámla samræmist reglugerð nr. 798/1999 um fráveit og skólp. Þar segir m.a. að skólp skuli almennt hreinsa með tveggja þrepa hreinsun eða sambærilegri hreinsun áður en því er veitt í viðtaka. Um viðtaka sem nýtur sérstakrar verndar, s.s. vegna nytja af ýmsu tagi, lífríkis, jarðmyndan eða útvistar, gildir að skólp skuli hreinsa með ítarlegri hreinsun en tveggja þrepa. Heilbrigðiseftirlit Norðurlands eystra gerði úttekt á ástandi fráveitna í sveitarfélögum í Þingeyjarsýslum árin 2004-2008. Ástand fráveitumála var mjög misjafnt og dæmi um að frárennslu væri veitt út í vatnsvið Mývatns og Laxár. Í framhaldinu sendi Heilbrigðiseftirlitið tillögur til sveitarfélaganna svo ákvæði reglugerðar nr. 798/1999 yrðu uppfyllt. Sveitarfélög eru mislangt á veg komin með úrbætur. Mikilvægt er að sveitarfélög hugi sérstaklega að mengunarvörnum við sundlaugar. Á vatnsviði Mývatns og Laxár eru þrjár sundlaugar í rekstri, í Reykjahlíð, að Laugum í Reykjadal og í Heiðarbæ í Reykjahverfi. Einnig er ýmis konar önnur starfsemi

innan vatnsviðsins sem huga þarf að varðandi mögulega mengun af völdum hennar. Meðal annars þarf að huga að losun sterka brottaefna í frárennslu fjósa (sjá nánar í kafla 4.1 um landbúnað).

Uppsprettu mögulegra mengunarvalda frá sveitarbæjum á vatnsviði Mývatns og Laxár er ekki einungis að leita í fráveitu. Víða við bæi er að finna olíutanka sem grafnir eru í jördum. Tankar þessir voru m.a. notaðir þegar hús voru olíukynt. Nú eru þeir löngu aflagðir og ástand þeirra eflaust með ýmsu móti. Nauðsynlegt er að gerð sé könnun á tilveru og ástandi þessara tanka og mat lagt á mögulega mengun frá þeim sé einhverja olíu enn að finna í þeim. Einnig er mikilvægt að finna olíutank sem sökk í Ytriþíða umsíði 2004 en lífríkinu gæti staðað ógn af innihaldi hans ef hann opnaðist.

AÐGERÐIR:

- » Sett verði reglugerð um verndun vatnsviðs Mývatns og Laxár sbr. 4. gr. laga nr. 97/2004.
- » Gert verði áhættumat vegna mögulegs umhverfisslyss við Mývatn og Laxá og í framhaldinu verði samin viðbragð-sætlun þannig að hægt verði að minnka áhrif sliks slyss á lífríkið á svæðinu.
- » Gerðar verði frekari athuganir á rennslí grunnvatns milli Bjarnarflags og Mývatns.
- » Meta þarf þau áhrif sem aukið affallsvatn frá borholum hefði á lífríki Mývatns og Laxár.
- » Stefnt skal að því að óllu affallsvatni frá jarðhitavirkjunum verði fargað með djúpförgun á vatnsværnarsvæðinu.
- » Sveitarfélög á vatnsviði Mývatns og Laxár sjái til þess að tillögum Heilbrigðiseftirlits Norðurlands eystra um úrbætur í fráveit- og skólpámlaum verði framfylgt.
- » Áhættumat verði gert vegna mögulegrar mengunar frá olíutöknum við sveitabæi.
- » Oliutankur í Ytriþíða verði fundinn og komið á land, ef hann finnst ekki verður að vera til viðbragðsáætlun um aðgerðir þegar hann fer að leka.
- » Vöktun efna í Mývatni, Laxá og þverá hennar.
- » Umhverfisstofnun safni gógnum um rannsóknir og vöktun vatnsviðs Mývatns og Laxár og hafi þannig heildaryfirsýn yfir vatnafar svæðisins.

SAMSTARFSAÐILAR: Heilbrigðiseftirlit Norðurlands Ýstra, Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit og Norðurþing.

2.4.5. Hljóðvist

Markmiðið er að takmarka hávaða.

Mývatnssveit er dreifbýl og áhrifa hávaða gæti lítið. Helst þarf að huga að þrennu þegar kemur að hljóðvist svæðisins; ónæði frá háhitlöndu, hávaða frá bílaumferð og hávaða frá atvinnustarfsemi. Við Laxá er hávaðamengun lítil nema frá umferð um þjóðvegi.

Samkvæmt 3.gr reglugerðar nr. 724/2008 um hávaða skal hljóðstig á kyrrátu svæði í þéttbýli ekki fara yfir Lden 50 dB(A) og í dreifbýli ekki yfir Lden 40 dB(A). (Lden er hávaðavísir að degi – kvöldi – nöttru og er þannig hávaðavísir fyrir heildarónæði).

Á háhitavæðum í Skútustaðahreppi fer nú fram mikil uppbrygging sem miðar að því að nýta háhitorku svæðisins enn frekar en verið hefur. Hefur borholum fjölgæð og líkur eru á að þeim muni fjölgæð enn á næstu árum. Hávaði frá borholum hefur því aukist mikil. Hávaði heyrist frá Bjarnarflagi suður og vestur um Mývatnssveit, þvert yfir Mývatn og frá Kröflu suður í Búrfellshraun, sér í lagi á góðviðrisdögum þegar stillt er. Hávaði hefur áhrif á upplifun manna af svæðinu og hina margrómuðu sveitaró. Hávaði frá borholum og gufustöð í Bjarnarflagi veldur einhverjum íbúum Reykjahlíðarþorps nū þegar óþægindum.

Nokkur hávaði stafar af bílaumferð og lýsir hann sér sem þotun kenndur hvinur sem getur borist þvert yfir vatnið á lognkyrrum dögum og kemur oftast af einstökum bílum þegar þeim er ekið hrað á þjóðveginum. Fór að bera á þessu þegar vegurinn var hækkaður og lagður bundnu slitlagi. Virðist grófleiki slitlagsins með áhrif á hljóðið. Fyrst og fremst skal þó huga að umferðarör-yggi við val á slitlagi.

Á sumrin er tölverð flugumferð yfir svæðið, mest vegna útsýnisflugs í Mývatnssveit. Engar reglur eru til um flugumferð

á Reykjahlíðarflugvelli né um flug yfir Mývatnssveit umfram almennar reglur um lágmarks flughæð (1000 fet yfir þéttbýli og 500 fet á óbyggðum svæðum). Eitt flugfélag er starfrækt á svæðinu, Mýflug hf, en fleiri flugfélög fara í útsýnisferðir um svæðið þó Mýflug sé þar mest áberandi. Á háannatíma sumarsins getur sá tími dagsins sem útsýnisferðir eru farnar verið frá 7-8 á morgnana til 11-12 á kvöldin og jafnvel lengur. Æskilegt er að settar verði reglur um ákvæðinn hvíldartíma þar sem láglug og lendingar séu takmarkaðar svo íbúar svæðisins, mannlegir jafnt sem aðrir, fái nægilega hvíld frá flugvéladyn.

Mótorsport er talvert stundað á svæðinu. Hávaði frá mótorsporti getur haft truflandi áhrif á íbúar og upplifun fólkis á svæðinu, þá sérstaklega á kyrrum vetrardögum. Hljóðvist lýtur að sambýli ólíkra tegunda ferðamennsku.

AÐGERÐIR:

- » Fundin verði lausn á hávaða frá blásandi borholum og gufustöð.
- » Settar verði reglur um flugumferð á verndarsvæði Mývatns og Laxár.
- » Kannaðar verði hugmyndir um minnkun umferðarhávaða.
- » Kannað verði hversu mikilli truflun íbúar og ferðamenn svæðisins verða fyrir af völdum mótorsports. Ef ástæða þykir til verður farið í að finna leiðir til að minnka þá truflun.

SAMSTARFSAÐILAR: Skútustaðahreppur, Landsvirkjun, Vegagerðin, Flugmálastjórn Íslands og Mýflug hf.

2.4.6. Opinn eldur

Markmið er að eldur ógni ekki lífríki verndarsvæðis Mývatns og Laxár.

Tíðkast hefur um langa hrið að brenda sinu í hólum Laxár í Aðaldal. Í lögum um sinubrennur og meðferð elds á viðavangi (nr. 61/1992) eru slíkir brunar bannaðir nema með fengu leyfi sýslumanns. Aldrei má brenda sinu þar sem m.a. tjón getur hlotist af á náttúrunum, fuglalífi, mosa, lyng- eða trjágróðri. Mikilvægt er að haft verði samband við Umhverfisstofnun ef brenda á sinu innan verndarsvæðis Mývatns- og Laxár og að slíkt sé ávallt gert utan varptíma fugla.

Umhverfi Mývatns og Laxár er mjög grösugt og á vorin og snemmsumars er þar mikil sín. Þetta svæði er búsvæði margra fugla og mikilvægt að eldur komist ekki í þessi svæði yfir varptímann, enda eldhætta mikil. Í fyrgríendum lögum um sinubrennur og meðferð elds á viðavangi segir að óheimilt sé að kveikja eld á viðavangi þar sem hætt er gróðri og dýralífi.

AÐGERÐIR:

- » Útbúinn verði verkferrill vegna umsókna um leyfi til sinubrana og/eða annars konar notkunar opins elds innan verndarsvæðisins og hann kynntur landeigendum.
- » Upplýsingum verði komið til ferðamanna um bann við meðferð opins elds á verndarsvæðinu.

SAMSTARFSAÐILAR: Sýslumaðurinn á Húsavík og landeigendur.

3. MENNINGARAUÐLINDIR

Markmiðið er varðveisla allra menningarminja.

Þingeyjarsýslur eru óvenju auðugar af menningarminjum. Varðveisluskilyrði minja eru sérlega góð vegna þurrviðrasemí, lítiljar jarðvegsþykknunar og skógleysis og er þar mikil að sjá af mjög fornum og merkum minjum á borð við skála, garðlög ýmiss konar, kolagrafir, götur, kuml, kirkjur og þingstaði. Viða eru minjar um búskaparhætti síðustu alda, einkum tengdar sauðfjárrækt, t.d. réttir, kvíar, stekkir og beitarhús. Merkstu fornminjarnar eru án efa bæjarhús og líklegt hof á Hofstöðum. Nokkur forn hús eru enn uppistandandi (á Grænavatni, Þverá og Grenjaðarstað).

Utan sem innan verndarsvæðisins eru reiðgötur viða sjáanlegar og sums staðar ruddir reiðvegir (á Hólasandi). Varðaðar leiðir er nokkrar, t.d. biskupaleiðin forna yfir Ódáðahraun og gamla pósteleiðin austur yfir fjöll, en vörður á henni hafa verið endurnýðar nýlega.

3.1. Minjar frá landnáms og þjóð-veldisöld

Viða má sjá ævafornar minjar s.s. tóftir, garðlög og kolagrafir. Aldur þeirra má að nokkru marka af því að gróðurfar við þær er í engu frábrugðið því náttúrlega, og rannsóknir benda til þess að flestar séu frá landnáms- og þjóðveldisöld (um 870 til um 1260). Tóftir frá þessum tíma mynda yfirleitt einhvers konar klasa, bærjastæði, oftast umgirt kringlóttu eða ferhyrndu gerði. Á þremur stöðum í Suður-Þingeyjarsýslu eru greinilegar minjar um þingstaði. Við suma bæji hafa staðið bænhús eða kirkjur og mótar enn fyrir kringlóttum kirkjugörðum. Milli bæja og ofan þeirra er mikil kerfi garðlaga sem teygir sig um allan byggðan hluta Þingeyjarsýslu, um heiðar pverar og endilangar og telst án efa með umfangsmestu fornminjum á Íslandi. Samanlagt mynda þessar miðaldarminjar mynstur sem endurspeglar þjóðfélag þess tíma. Má auðveldlega sjá hvernig byggðin hefur legið, einstakir bæir, girðingar, götur, kirkjur, þingstaðir, kumlateigar og kolagrafir. Er varla ofmælt að hér gefist fágaet innsýn í samfélög fyrstu alda Íslandsbyggðar.

Talsvert af þessum minjum er innan marka verndarsvæðis Mývatns og Laxár eða í næsta nágrenni þess. Garðlög liggja milli Mývatns og Sandvatns ytra, meðfram Laxá beggja megin í Laxárdal og meðfram austanverðri ánni í Aðaldal. Margir bæir frá landnáms og þjóðveldisöld sjást á þessari leið, tveir miklir við Sandvatn ytra og nokkrir meðfram Laxá. Nokkur byggð teygði sig suður frá Mývatni, mun lengra en númerandi byggð. Sumar fornbaejarrústir bar hafa orðið uppblæstri að bráð á síðari öldum. Kirkjurústir finnast á Hofstöðum og Brettingsstöðum í Laxárdal. Kumlateigar eru við Geirastaði og Litlu Núpu og stök kuml (=grafir úr heiðni) hafa fundist á Grímsstöðum, Vindbelgi, Ytri Neslöndum og við Baldursheim.

Talsverðar rannsóknir hafa verið gerðar á minjum frá landnáms- og þjóðveldisöld á svæðinu. Minjar hafa verið skráðar í Skútustaðahreppi, Reykjahreppi og Aðaldælahreppi en Reykdælahreppur er enn eftir (http://www.instarch.is/_utgafa/skyrslur/). Viðamiklir fornleifauppgreftir hafa farið fram á Hofstöðum, Hrísheimum (skammt frá Heiði), Sveigakoti (skammt sunnan Grænavatns), Skútustöðum og Höfðagerði (við Núpfoss í Aðaldal). Minni uppgreftir hafa farið fram við Brennu við Sandvatn, Steinboga við Helluvað, Litlu Núpu við Laxá í Aðaldal og Selhaga við Háganes. Götur, garðlög og kolagrafrí gervallri syslunni austan Skjalfandafljóts hafa verið færð á kort eftir loftmyndum og örðrum heimildum og unnið er að aldursgreiningu margra þessara minja.

Byggð breiddist fljótt út um sýsluna eftir landnám, inn alla dali og upp á heiðarbrúnir. Mývatnssveit byggðist strax um 870. Á þessum tíma var þurrleidri aðl skógi vaxið upp í a.m.k. 400 m hæð. Rannsóknir á sorphaugum fornþýðum hafa gefið mikilsverðar upplýsingar um bústofn, mataráði, hlunnindi og önnur aðföng. Kvíkfárrækt byggðist meira á nautgripum og svínum en síðar varð. Veiðiskapur var nokkur, lax, silungur, andaregg, rjúpa og refur. Svartfugl og fiskur var fluttur frá sjávarsíðunni. Það er eftirtektarvert að lítið finnst af andabeinum en því meira af eggjakurni, sem bendir til þess að tínsla andareggja og verndun fullorðinna fugla sé mjög forn síður sem hafi haldist fram á þennan dag. Eldsneyti var bæði mór, tað og viður. Skógorinn hélst nokkuð lengi

miðað við það sem gerðist á Suðurlandi þar sem skógorinn hvarf á einum mannsaldi. Í Mývatnssveit virðist skógor hafa horfið af heiðunum um 1300, en talsvert kjarr finnst enn þann dag í dag í hraunum austan og norðan vatns og í hæðunum ofan Reykjahlíðar. Ekki er ljóst hvað réð mestu um að skógorinn hvarf, beit, kolagerð (til járnvinnslu og smíða) eða eldviðartaka. Birkiskógr polir ekki beit til lengdar vagna þess að ungar plöntur ná ekki að vaxa upp í stað þeirra sem deyja fyrir aldurs sakir.

Í skráningarskýrslum Fornleifastofnunar Íslands (http://www.instarch.is/_utgafa/skyrslur/) er tilraun gerð til flokkunar minja út frá verndargildi og hættu að rösken. Á þessum minjum hafa Hofstöðir sérstöðu vegna rannsóknasögu, vegna stærðar og hlutverks skálans og vegna þeirra ítarlegu rannsókna sem hafa verið stundaaðar þar hin síðari ár. Skálinn, sem hefur verið risastór á íslenskan mælikvarða, hefur lengi verið álitinn dæmi um hof. Síðari tíma rannsóknir benda til að á Hofstöðum hafi verið stórbýli, en þar hafi einnig verið haldin blót. Einnig hefur verið grafin upp kirkja og kirkjugardur á Hofstöðum. Merkar minjar eru einnig á Brettingsstöðum í Laxárdal.

3.2. Yngri minjar

Ekki er mikil af sýnilegum minjum frá síðmiðöldum og fram á c. 18. öld. Má gera ráð fyrir að á þeim öldum hafi byggðin verið komin í nokkurn veginn númerandi horf og minjarnar horfnar undir enn yngri mannvirkni. En frá 19. og 20. öld er fjöldi minja. Eru þær einkum tværn konar: eyðibýli og minjar tengdar kvíkfárrækt. Sauðfjárbúskapur hefur verið fyrirferðarmestur öldum saman. Heyfíkst úr eyjum og af vatnsbökum og votlendi, og voru flæðiengjar sunnan Mývatns (Framengjar) þýðingarmestar. Tún voru litil. Hey voru flutt heim á síleðum að vetrarlagi, en viða má sjá leifar selja og beitarhúsa þar sem fé var haldið til beitar fjarri bæ sumar og vetur. Á 19. öld voru gerðar tilraunir til búskapar á ýmsum jaðarsvæðum, t.d. Krákárbaðka, Hrauney o.fl. Þessar byggðir og lakari jarði hafa síðan farið í eyði eftir að nútíma búskaparhættir hófust og í ljós kom að jarðirnar báru ekki þannig búskap.

Sárafá bæjarhús hafa varðveist, með fjórum mikilvægum undantekningum: Grænavatni, Þverá, Halldórsstöðum í Laxárdal og Grenjaðarstað. Aðeins eitt þeirra er opinbert safn (Grenjaðarstaður), Þverá og Grænavatn eru í umsjá þjóðminjasafns en Halldórsstöðum er viðhaldið af eigendum. Á Grænavatni er fallegt

framhús vel varðveitt og fjöldi merkilegra úthúsa. Þar tvímæla laust góður grunnur að byggðasafni. Bærinn að Þverá hefur talsvert sögulegt gildi, því þar var haldinn annar af tveimur stofnendum Kaupfélags Þingeyinga.

Réttir eru merkilegar minjar um sauðfjárbúskap. Má þar nefna Strengjarétt við Kráká sem nú stendur á örfta landi, Gautlandarétt, Reykjahlíðarétt (enn í notkun), Hraunsrétt (enn í notkun) Baldursheimsrétt (en í notkun), auk smárétt og aðhalda í Laxárdal.

Grjótgardar, hlaoðir úr hraungrýti, eru einkennandi fyrir svæðið. Finnast þeir hvarvetna þar sem byggð er á hraunasvæðum. Um aldur þeirra er yfirleitt lítið vitað. Lengdir grjótgardar skipta tugum kilómetra. Peir hafa verið kortlagðir eftir loftmyndum, en engin tilraun hefur enn verið gerð til að flokka þá eftir verndargildi.

3.3. Minjar um brennisteinsnám

Brennisteinn var numinn öldum saman á háhitavæðum í nágrenni Mývatns, Hlíðarnámuum og Fremrinámuum. Minjar um þessa vinnslu eru harla litlar. Enn sjást þó götur sem tengjast brennisteinsflutningum. Merkstu minjarnar eru án efa kofarústir í Fremrinámuum og ruddur vegur sem liggur eftir Hólasandi vestanverðum í framhaldi af reiðgötum er liggja frá Laxá við Mývatn. Vegurinn er mikil mannvirkni en engar skráðar heimildir eru um lagningu hans. Þrjár tjarnir við Mývatn eru kenndar við brennistein og er talið að hann hafi verið þvegginn þar.

3.4. Minjar tengdar þjóðtrú

Í þessum flokki minja eru huldufólksstaðir (t.d. Grásteinn við Helluvað, Huldufólkssklettar við Skútustaði) og álagablettir (t.d. Jánbrúarsker í Boðatjörn við Skútustaði), eins sagnastaðir s.s. Þangbrandspollur á Skútustöðum.

AÐGERÐIR:

- » Ljáka kortlagningu menningar minja.
- » Gera sérstaka áætlun um verndun merkustu minjanna.
- » Styðja við varðveislu gamalla húsa.

SAMSTARFSÁÐILAR: Fornleifavernd ríkisins, Fornleifastofnun Íslands, Hið þingeyksa fornleifafélag, Náttúruvannsóknstöðin við Mývatn, landeigendur, Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit og Norðurþing.

4. LANDNOTKUN SVÆÐISINS

Markmið verndaráætlunarinnar er að landnotkun verndarsvæðisins sé í samræmi við verndun þess.

Svæðið sem þessi verndaráætlun tekur til er nýtt á margvíslagan hátt, m.a. til landbúnaðar, ferðapjónustu, raforkuframleiðslu og almennrar útvistar. Alls eiga um 100 lögbýli land innan svæðisins og er búskapur stundaður á þeim flestum. Í Mývatnssveit er rótgróin ferðapjónusta, enda hefur svæðið verið eitt helsta aðráttarafl ferðamanna hér á landi frá því í árdaga ferðapjónustu. Kísilgúrnám var stundað í Ytriþflóa Mývatns frá 1967 til 2004. Laxárvirkjun er 27,5 MW vatnafallsþirkjun í Laxárgljúfrum í Laxárdal. Hún hefur verið starfandi frá árinu 1939 (Laxárvirkjun 1).

Í aðalskipulagi Skútustaðahrepps 1996-2015 eru sett fram nokkur meginmarkmið varðandi landnotkun og hugsanleg áhrif hennar á umhverfið. Við gerð aðalskipulagsins var m.a. höfð hliðsjón af náttúruverndarkorti frá 1987. Meginmarkmið aðalskipulagsins eru að:

- » Varðveita og vernda lífkeðju og náttúrufar Mývatns og umhverfis þess.
- » Halda neikvædum áhrifum á náttúruna í lágmarki.
- » Gera ráð fyrir nægu svigrúmi til hefðbundins landbúnaðar.
- » Auka fjölbreytni í landbúnaði.
- » Styrkja búsetu á annan hátt, m.a. með því að heimila íbúðarhús á jörðum óháð búskap.
- » Auka fjölbreytni iðnaðar.
- » Auka bjónusta við ferðamenn í sátt við aðra starfsemi.
- » Bæta aðstöðu á ferðamannastöðum.
- » Opna nýjar leiðir og svæði fyrir ferðamenn.
- » Bæta samgöngur
- » Sjá fyrir nægilegum svæðum fyrir opinbera bjónustu í góðum tengslum við byggðina og í samræmi við þarfir íbúa hreppsins.
- » Varðveita sem best landslag og ásýnd svæðisins.
- » Laga byggingar að landslagi og byggð.
- » Vernda menningarmínjar.

Allt frá landnámsöld hefur landbúnaður verið stundaður á Mývatns- og Laxárvæðinum. Landbúnaður er enn þann dag í dag mest áberandi í landnotkun svæðisins.

Reykjahlíð er stærsti byggðakjarninn á svæðinu með alls 185 íbúa árið 2009 (Hagtölur 2010c). Þar hefur verslun og bjónustu byggst upp að mestu leyti þó svo að á Skútustöðum sé sílkt einnig fyrir hendi. Samkvæmt aðalskipulagi er reiknað með að uppbrygging íbúðabýggðar og bjónustu, m.a. í tengslum við ferðapjónustu verði fyrst og fremst í Reykjahlíð. Þó er einnig gert ráð fyrir upp-

byggingu þjónustu á Skútustöðum og í Vogum. Á öllum þessum stöðum er starfandi ferðapjónusta en þetta eru þeir byggðarkjarnar sem myndast hafa í Skútustaðahreppi. Í gildandi aðalskipulagi fyrir Skútustaðahrepp er og gert ráð fyrir því að uppbrygging íbúðarhúsnæðis á býjörðum óháð búskap á jörð sé möguleg með skilyrðum og að viðhafðri fyrirfram ákveðinni málsmeðferð.

Aðalskipulag Skútustaðahrepps 1997-2015 gerði ekki ráð fyrir sumarbústaðasvæðum í hreppnum, en það breyttist 7. febrúar 2007.

Jarðefni í Mývatnssveit hafa verið nýtt við byggingaframkvæmdir og til vegagerðar. Samkvæmt nágildandi aðalskipulagi fyrir Skútustaðahrepp er gert ráð fyrir að efnistaka innan verndarsvæðisins verði takmörkuð við Geirastaðanámu, en efnistökum úr henni hefur nú verið hætt og stendur til að loka henni.

Útvistarsvæði sem aðgengileg eru almenningi í Skútustaðahreppi eru fjölmörg enda svæðið eitt þekktasta ferðamannasvæði á Íslandi. Viða eru merktar gönguleiðir auk þess sem nokkrir ferðamannastaðir s.s. Skútustaðagigar og Höfði eru nýttir sem útvistarsvæði. Samkvæmt gildandi aðalskipulagi Skútustaðahrepps er stefnt að því að fylgja gönguleiðum og greiða þannig fyrir að gengi að fleiri stöðum í Mývatnssveit.

Í Þingeyjarsveit og Norðurþingi snýst landnotkun á verndarsvæði Mývatns og Laxár um landbúnað og stangveiði. Þó ber að geta Laxárvirkjunar sem er í Laxárgljúfrum, neðst í Laxárdal, við bæinn Brúar. Þar er fall Laxár virkjað til raforkuframleiðslu. Í vinnslu eru aðalskipulög fyrir Þingeyjarsveit og Norðurþing þar sem tekið er tillit til verndarsvæðisins og vatnsverndarsvæðisins.

AÐGERÐIR

- » Staðfest stefna gildandi aðalskipulaga verði leiðbeinandi um landnotkun. Minnt er að staðfest aðalskipulag er í senn stjórnæki og trygging hagsmunaaðila fyrir því að allar framkvæmdir innan marka aðalskipulagsvæða séu samkvæmt fyrirframgerðri áætlun sem hagsmunaaðilar hafa samþykkt fyrir sitt leytí.
- » Allar breytingar frá gildandi aðalskipulögum á landnotkun innan verndarsvæðisins samræmist markmiðum verndar svæðisins.
- » Landnotkun meðfram Laxá þar sem ekki er í gildi aðalskipulag skuli taka mið af og vera í samræmi við vernd árinna skv. lögum nr. 97/2004 og þeim áherslum sem fram koma í pessari verndaráætlun.

4.1. Landbúnaður

Markmiðið er að stuðla að sjálfbærum landbúnaði sem gangi ekki á gæði lands né á ásýnd verndarsvæðis Mývatns og Laxár.

Mývatns- og Laxárvæðið er landbúnaðarsvæði frá forn fari og er enn, þó svo að búskapur hafi dregist mikil saman á síðastiðnum áratugum. Hefur samdrátturinn verið mestur í Laxárdal og Mývatnssveit. Nú er svo komið að margir bændur stunda aðra atvinnu samhlíða búskap. Sauðfjárbúskapur er algengasta búskaparformið í dag, eins og verið hefur, en einnig eru nokkur mjólkurbú. Hestar eru viða á bæjum, þó hvergi margir.

Túnraekt jónkt mikil um miðja 20. öld og því fylgdi aukin notkun tilbúins áburðar. Óvist er hve mikil áhrif það hefur haft á lífríki Mývatns og Laxár í gegnum tíðina. Í Mývatnssveit eru stærst túnin í Hofsstaðahéði vestan Mývatns og skilar afrennslí af þeim sér út í Laxá um Sortulæk. Túner eru mjög viða innan verndarsvæðisins og vatnsverndarsvæðisins.

Lítlisháttar áhugi er á ræktun skóga innan verndarsvæðis Mývatns og Laxár. Samkvæmt lögum um mat á umhverfisáhrifum nr. 106/2000 er skógrækt á verndarsvæðum tilkynningar skyld framkvæmd til Skipulagsstofnunar. Einnig er skógrækt innan verndarsvæðisins háð leyfi Umhverfisstofnunar vegna áhrifa á landslag. Samkvæmt 10. gr. reglugerðar nr. 583/2000 er öll ræktun útlendra tegunda hér á landi óheimil að friðlýstum svæðum, á landslagsgerðum er njóta sérstakrar verndar og alls staðar ofan 500 metra hæðarlínu yfir sjó.

Mjög sterk þvottaefni eru notuð til að þvo mjaltakerfi í fjósum. Mjaltakerfi eru að jafnaði þvegin eftir mjaltir kvölds og morgna. Að jaðnaði er affall mjólkurhusa leitt framhjá rotþrópi. Í fyrsta lagi vegna þess hversu mikil vatn fer í gegnum mjaltakerfin við þvott og hinsvegar myndu þvottaefni hafa slæm áhrif á örveruflína rotrþronna. Viða á Norðurlöndum eru notaðar vistværar sápur við þrif mjaltakerfa til þess að koma í veg fyrir óæskilega mengun umhverfisins. Áeskilegi er að stefnt sé að notkun slíkra efna á vatnsviði Mývatns og Laxár. Við gerð reglugerðar um vatnsverndarsvæði Mývatns og Laxár, þar sem meðal annars yrði kveðið að um kröfur til atvinnufyrirtækja, þyrti að huga að notkun vistvenna hreinsiefta á mjólkurbúum.

AÐGERÐIR:

- » Beitarálag verði metið á verndarsvæðinu.
- » Kannað verði umfang og möguleg áhrif áburðarnotkunar á lífríki Mývatns og Laxár.
- » Stefnt verði að notkun vistvenna efna við þvott í mjólkurbúum á vatnsviði Mývatns og Laxár.
- » Kynna þyrti bændum betur „Starfsreglur um góða búskaparhætti“ sem Hollustuvernd ríkisins gaf út 2002.

SAMSTARFSAÐILAR: Búnaðarsamband Suður Þingeyringa, Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit, Norðurþing og landeigendur.

4.2. Iðnaður

Markmiðið er að landnotkun tengd iðnaði sé sjálfbær og hafi ekki neikvæð umhverfisáhrif á vatnsverndarsvæði Mývatns og Laxár.

Í reglugerð um vatnsverndarsvæði Mývatns og Laxár, sem kveðið er að um í lögum um vernd Mývatns og Laxár (nr. 97/2004), á m.a. að kveða að um kröfur til mengunarvarna atvinnufyrirtækja á svæðinu. Reglugerðin hefur ekki liði dagsins ljós.

4.2.1. Kísilgúrvinnsla

Árið 1967 var reist kísilgúrverksmiðja við Mývatn þar sem jarðgufa var notuð til að þurrka set sem dælt var úr vatninu. Námaðinnslas af botni stöðuvatns er ávallt mikil inngríp í vistferla þess, og alla til ófölduðu deilur um réttmæti slíkra vinnslu í Mývatni og um það hver áhrif vinnslunnar væru. Þessar deilur mögnaðust um miðjan niunda áratug aldarinnar þegar takar þurfti ákvæðanir um vinnslu í Syðriflöa, en vinnslan var alla til bundin við Ytriflöa. Á þessum árum var einnig farið að bera á endurteknum áföllum í lífríki Mývatns og samdrætti í silungsveiði. Haustið 2004 var þessari vinnslu hætt eftir að hún hafði gengið óslitið í 38 ár.

Varasöm áhrif af kísilvinnslunni á lífríki Mývatns voru margvis-

leg, en þessi helst: (1) Breyting varð á lifsskilyrðum botngróðurs. Bráðnykra (*Potamogeton filiformis*), eftirsótt beitarjurt fyrir vatnafugla veð fyrir vatnamara (*Myriophyllum spicatum*) sem er óætur. (2) Næringsarefni, einkum nitur og fosför losnuðu úr setlögum í vinnsluverlinu og bárust í grunnvatn á vatnsviði Mývatns. Áætlað hefur verið að um 40 tonn niturs og 4 tonn fosfórs hafi borist árlega með frárennslí verksmiðjunnar út í grunnvatnið. Niturstreymi í Mývatn jókst mjög mikil vegna þessa. (3) Nýmyndað set, sem er undirstöðuhlekkur í fæðukeðum vatnsins, safnaðist (og safnast enn) í námugryfjur og hvarf úr umferð með þeim afleiðingum að náttúrulegar sveiflur í lífríkinu mögnaðust. Allar likur benda til að áhrif á bleikjustofninn hafi orðið mjög neikvæð.

4.2.2. Raforkuðnaður/virkjanir og raflínur

Í Skútustaðahreppi eru tvær virkjanir. Sú stærri er Kröfluvirkjun (60 MW) sem gangsett var árið 1977 en hin er lítil gufuafslvirjkun (3 MW) sem er í Bjarnarflagi og var tekin í notkun árið 1969. Báðar bessar virkjanir eru utan verndarsvæðis Mývatns og Laxár en afallsvatn þeirra leitar þangað.

Laxá er virkjúð til raforkuframleiðslu við Brúar í mynni Laxárdals. Virkjunin samanstandur af þremur misgömlum stöðvum, Laxárstöðum I - III. Laxárstöð I var tekin í notkun árið 1939, Laxárstöð II árið 1953 og Laxárstöð III árið 1973. Laxárstöðvar I og II eru rennslivirkjanir en Laxárstöð II byggir á intakslóni sem myndað var með stíflumannvirjkum árið 1952. Um 20kW heimaráfstöð er við Núpa í Þingeyjarsveit. Er rafstöðin lítil og um 30 metra frá árbakkanum. Rafmagn er leitt með jarðstreng að bænum. Heimárfstöðin var byggð sumarið 2002.

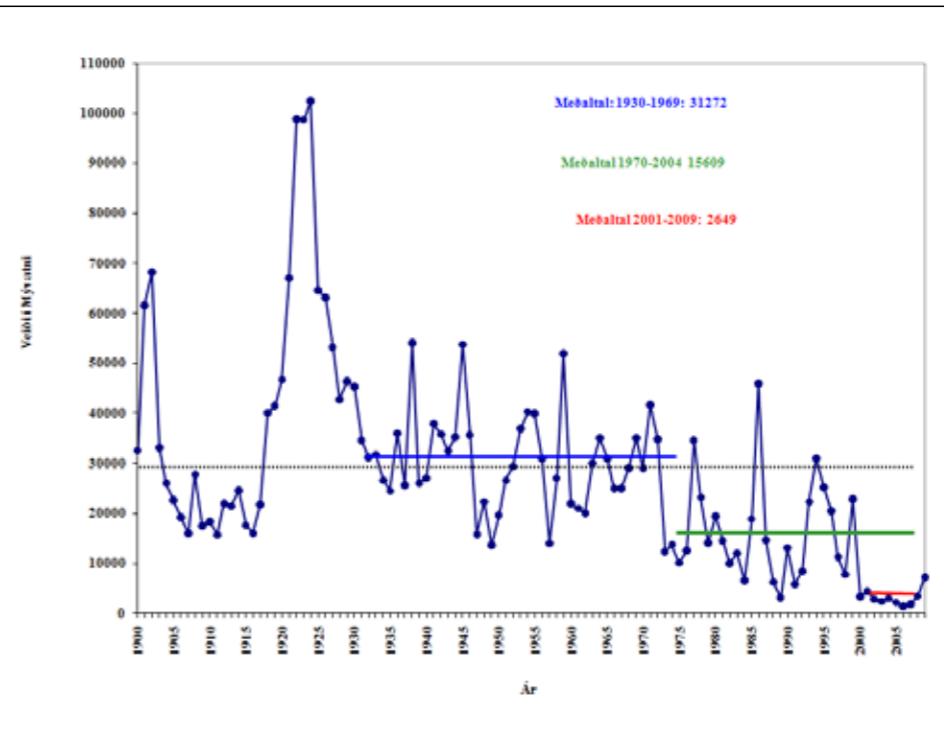
Um Mývatnssveit og Laxárvæðið fer hluti stofnlínukerfisins en svo kallast allar meginflutningslinur rafmagns á Íslandi. Fyrirtækið Landsnet á og rekur þessar raflínur. Frá Kröflu liggur Kröfulína 1 (132 kV) til vesturs og Kröfulína 2 (132 kV) til austurs. Kröfulína 1 liggur frá Kröflu suður fyrir Hlíðarfjall og þaðan vestur norðan Sandvatns og yfir að Hamri í Laxárdal. Þar fer hún yfir Laxá á leið sinni til Akureyrar. Frá Laxárvirkjun liggur 66 kV hásennulína til austurs og vesturs, ásamt 33 kV línu til norðurs. Ganga þessar línur þvert frá virkjuninni og eru því að mjög litlum hluta innan verndarsvæðis Laxár.

Allar flutningslinur á svæðinu eru loftlinur. Í Mývatnssveit byggist dreifikeri rafmagns bæði á loftlínum og jarðstrengjum. RARIK ohf. annast dreifinguna. Á undanfönum árum hefur sifellt meira af línum verið sett í jördi í Mývatnssveit og er nú svo komið að lengd jarðstrengja er alls 28 km en loftlínur eru alls 66,7 km (Pétur Vopni Sigurðsson, skrifl. uppl. 30. nóvember 2011). Árlega ferst mikil af fuglum við að fljúga á dreifilínur rafmagns (sbr. Ólafur Einarsson 1998). Engar rannsóknir liggja fyrir um áflug fugla á flutningslinur. Ekki er sjálftengið að hægt sé að yfirfæra reynslu af áflugi fugla á dreifilínur yfir á flutningslinur. Burðarvirki og leiðarar flutningslíná eru meira áberandi en dreifilína og bil milli leiðara er einnig mun meira. Auk þess liggja flutningslinur umtalsvert hærra yfir landi en dreifilínur.

Virkjanir hafa breytt ásýnd lands og vatnsrennslí á verndarsvæðinu nokkuð. Virkjanirnar í Laxárgljúfrum hafa næstum þurrk-að upp Brúafossa og jafnað rennslí Laxár. Útrennslinu úr Mývatni hefur einnig verið breytt, farvegir dýpkaðir og réttir af og vatnsrennslí jafnað. Sóst er eftir því að hækka intakslónið við Brúar um 8-12 m til að minnka sand- og ísrek í intaksgöngin. Aðkoma í Laxárdal myndi gerbreytast við slíkra framkvæmd. Af jarðvarmavirkjunum staðar mengunarhætta vegna jarðhitavökva. Einnig þarf að gæta þess að kísilrennslí til Mývatns raskist ekki vegna kælingar eða þynningar jarðhitavatnsins sem í það rennur (sjá kafla 2.4.4. um mengunarvarni).

4.2.3. Annar iðnaður

Á vatnsverndarsvæði Mývatns og Laxár eru starfækt (í lok árs 2010) þrjú vélaverkstæði, fjögur smiðaverkstæði, dekkjaverkstæði, fiskpurrkunarfyrtæki Laugafiskur hf og Léttsteypan ehf. sem framleiðir holsteina og milliveggjahlur. Þessum iðnaði getur fylgt mengun sem hefur áhrif á umhverfið. Því þarf að fylgjast vel með þeim þáttum í starfsemi fyrirtækjanna sem geta valdið mengun. Eftirlit með mengandi starfsemi er í höndum Heilbrigðis-

11. MYND. Fjöldi veiddra silunga í Mývatni 1900-2009 samkvæmt veidið-skýrslum Veidifélags Mývatns. Gefin er meðalveiði tímabila (Heimild: Guðni Guðbergsson 2010).

eftirlits Norðurlands eystra svo og Umhverfisstofnunar

Aðgerðir

- » Umhverfisstofnun geri tillögu að reglugerð um verndun vatnsviðs Mývatns og Laxár sbr. 4. gr. laga nr. 97/2004.
- » Áframhaldandi vöktun lindavatns og lífríkis í Mývatn.
- » Vöktun námuðsvæðisins í Ytrifló.
- » Mengun frá iðnaði á vatnsverndarsvæði Mývatns og Laxár verði reglugæla og markvisst skoðuð.
- » Gerð verði áætlun um að leggja dreifikeri rafmagns í Mývatnssveit í jördi, svo sem kostur er.
- » Stórar flutningslinur rafmagns sem liggja um verndarsvæðið skuli falla sem best að landslagi.
- » Sérstakir hnúðar verði settir á linur þar sem að þær liggja þvert á flugleðir fugla, s.s. í Laxárdal og við Grænavatn.

SAMSTARFSAÐILAR: Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn, Heilbrigðiseftirlit Norðurlands eystra, RARIK ohf., Fuglaværðarfélag Íslands, Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit og Norðurþing og landeigendur.

4.3. Hlunnindabúskapur

Markmiðið er að hlunnindabúskapur sé sjálfbær.

Ymis hlunnindabúskapur hefur fylgt hefðbundnum landbúnaði á svæðinu og skipa lax- og silungsveiðar þar hæstan sess ásamt nytjum á andavarpi. Lax- og silungsveiðar hafa fylgt jörðunum við Mývatn og Laxá frá örði alda og eru enn áberandi þáttur í nýtingu svæðisins.

Þrjú veiðifelög eru á svæðinu, stofnud skv. lögum um lax- og silungsveiði: Veiðfélög Mývatns, Veiðifélög Laxár og Krákár (sem tekur til Laxár ofan Brúa) og Veiðifélög Laxár í Aðaldal sem nær frá landamerkjum Syðra-Fjalls og Ytra-Fjalls niður í sjó, þó eru ekki allir landeigendur á þessu svæði í félaginu. Ekkert veiðifelag er í Laxá í Aðaldal frá Ytra-Fjalli að Laxártíflu. Landeigendur veiða sjálfr silung (bleikju og urriða) í net í Mývatni. Við Laxá leigja veiðifelög og landeigendur út stangveiðileyfi í ánni. Í Laxá í Mývatnssveit og í Laxárdal er gert út á urriða en í Aðaldal er einkum veiddur lax. Silungsveiði í Mývatni hefur farið bverrandi (11. mynd). Nánar er fjallað um stangveiðar í kafla 4.6.3.5. um veiðar.

Nytjar af andavarpi hafa löngum verið snar þáttur í afkomu fólkis við Mývatn og Laxá. Egg voru nýtt til átu og dúnur hirtur í sængur. Einnig voru egg sölvara, bæði til matar og sem safngripir. Á síðstu áratugum hafa nytjar varplandanna mikil breyst. Ein-

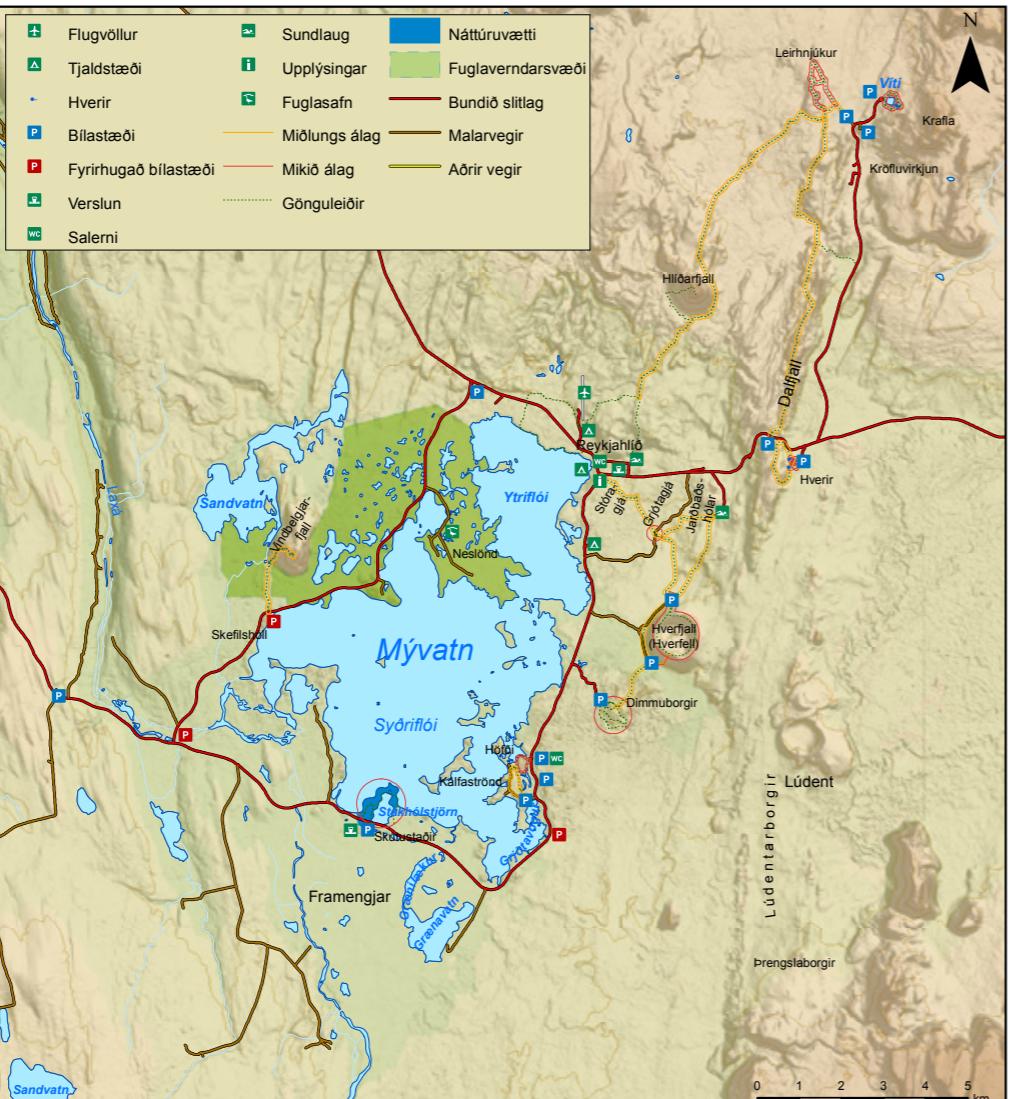
staka landeigendur nytja egg enn til átu en verslun með þau hefur lagst af, enda er óheimilt samkvæmt 20. greinar laga 64/1994 að selja, kaupa, gefa eða þiggja að gjöf gæsar og andaregg. Í fyrgreindum lögum er einnig tekið fram að sá sem hyggst nýta varp skuli afla sér staðfestingar viðkomandi sveitarstjórnar og sýslumanns á rétti sínum til hlunnindanýtingar. Einhver misbrestur hefur verið á framkvæmd þessa ákvæðis innan verndarsvæðisins og mun Umhverfisstofnun óska eftir samstarfi við viðkomandi sveitafélög í þeim tilgangi að ráða bót á þessu. Andadún er ekki nýttur í dag nema í æðarvarpinu við Laxamýri.

Netaveiðar hafa í gegnum tíðina verið stundaðar í Laxá áður en stangveiðitímabil hefst. Núrðið er lítið veitt með netum þar miðað við það sem áður tildekaðist.

Í lögum nr. 61/2006 um lax og silungsveiði með síðari breytingum er gerð sú krafa að öll veiðifelög, eða veiðiréttarhafar þar sem ekki eru veiðifelög, skuli setja nánari reglur um veiðilag, svo sem stangafjölda, netafjölda, daglegan og árlegan veiðitíma og aðrar takmarkanir að, veiðarfærum eða beitu, sem nauðsynlegar teljast fyrir sjálfbæra nýtingu fiskistofna. Þessar reglur, sem nefndar hafa verið nýtingaráætlun, þarf Fiskistofa að staðfesta að fenginni umsögn Veiðimálastofnunar. Sinni veiðifelög eða veiðiréttarhafar ekki þessar skyldu sinni getur Fiskistofa að eigin frumkvæði sett slíkar reglur. Reglur þessar skulu ná til allra stofna í fersku vatni, svo sem lax, sjóbirtings, sjóbleikju auk staðbundinna silungsstofna í ám og vötnum og einnig áls. (Fiskistofa 2009). Til þess að nýtingaráætlun sé raunhæf þarf hún að ná yfir stofninn sem veitt er úr. Einnig er veiðifelögum skilt að láta gera skrár er sýni hluta bann af veiði eða arð af veiði sem koma skal í hlut hvernarr fast-eignar, lógaðila eða einstaklings er veiðirétt aí vatni á félagssvæði.

Veiðitolur hafa verið skráðar í áraraðir í Mývatni, Laxá, Mýrarkvísl, Eyvindarlaek og Reykjadal. Seiðatalningar hafa einnig farið fram árlega á nokkrum stöðum. Stefnt skal að því að meta viðmiðunarmörk hrygningar fyrir alla nýtingarstofna svæðisins til þess að geta metið hversu mikil veiðið stofnarnir pola án þess að það hafi verulega neikvæð áhrif á stærð eða erfðaþjölbreytileika stofnanna.

Vegna þverrandi silungsveiði í Mývatni (11. mynd) hefur komið til tals að friða silunginni í vatninu fyrir veiði. Í þeiri umræðu þarf að hafa í huga hversu mikilvægt er að viðhalda þeiri hefð sem hefur skapast við veiðar í Mývatni. Ef veiðar yrðu bannaðar í lengri tíma gæti það orðið þess valdandi að verkunnáttu og vinnulag

14. MYND.
Gönguleiðir í Mývatnssveit og álag ferðamanna á heim.

tapist og mikilvæg þekking heimamanna á veiðisvæðum, miðum og fleiri glataðist. Það yrði menningarlegt áfall vegna þess hve silungsveiðar hafa verið samofnar lífi folks í Mývatnssveit. Ef brýr þörf er talin á því að banna veiðar í vatninu í tiltekinn tíma, svo að bleikjustofninn geti rétt úr kúnum, verður þó svo að vera. Síka ákvörðun þarf að taka að vel ígrunduð mál og um hana þarf að ríkja sátt á milli þeirra aðila sem að koma.

Veiðifélag Mývatns sem er félag veiðiréttarhafa hefur gengist fyrir því að setja veiðireglur og arðskrá um vatnið og er þar farvegar til að hrinda veiðistjórnun í framkvæmd.

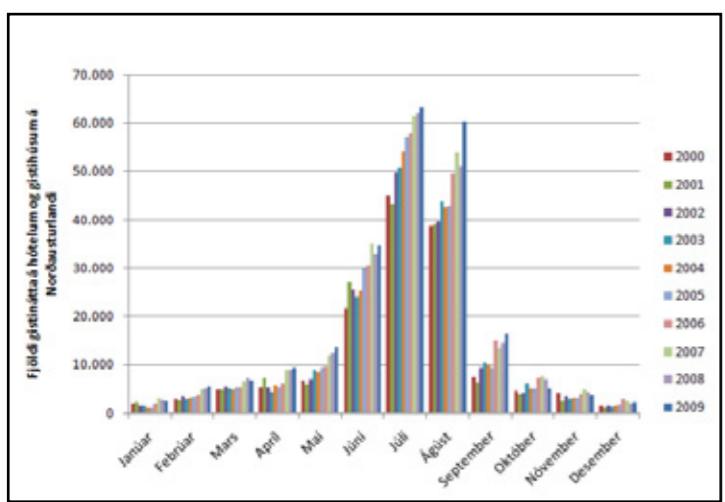
Nánar er fjallað um lax- og silungsveiðar í viðaukum I, II og VII.

AÐGERÐIR:

- » Áframhaldandi vöktun fiskstofna á verndarsvæðinu.
- » Vinna að uppyggingu bleikjustofnsins í Mývatn.
- » Metin verða viðmiðunarmörk hrygningar fyrir alla nýtingarstofna svæðisins.
- » Rannsaka þarf uppedisskilyrði bleikjunnar.
- » Meta þarf eggjanytjar í Mývatnssveit náð tímum.
- » Koma þarf á samstarfi milli Umhverfisstofnunar og sveitasjóna verndarsvæðisins í þeim tilgangi að upplýsa íbúa þess um ákvæði 20. greinar laga 64/1994 um vernd, friðun og veiðar á villtum fuglum og villtum spendýrum.
- » Safna heimildum um eggja- og silungsnytjar.
- » Ávallt sé virk undirrituð nýtingaráætlun fyrir alla nytjastofna á vatnsverndarsvæði Mývatns og Laxár.
- » Hvetja skal til aukins samstarfs milli veiðifélaga á vatna svæði Mývatns og Laxár.

SAMSTARFSÁÐILAR: Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn, Veiðimálastofnun landeigendur og veiðifélag.

12. MYND. Fjöldi gistenátta á hotellum og gistihiðum á Norðausturland í hverjum mánuði árin 1998 – 2009 (Heimild: Haglöður 2010a).

12. MYND. Fjöldi gistenátta á hotellum og gistihiðum á Norðausturland í hverjum mánuði árin 1998 – 2009 (Heimild: Haglöður 2010a).

4.4. Þjónusta

Margvíslega þjónustu er að finna í Reykjahlíð og þar af leiðandi í næsta nágrenni við verndarsvæðið. Þar er verslun og bensinstöð, sameiginlegt útbú Sparisjóðs Suður-Pingeyinga og útbú pósthússins á Húsavík, sundlaug, heilsugæsla, bífreiðaverkstæði, vörufloftningamiðstöð og ýmis smáiðnaður. Á Skútustöðum er að finna bókasafn, bensinstöð og veitingasölu. Dekkjaverkstæði er starfrækt í Ytri-Neslöndum. Nokkur reykhus eru starfrækt í sveitinni. Önnur þjónusta á svæðinu er í beinum tengslum við þann mikla fjölda ferðamanna sem heimsækir svæðið á sumrin og er hún útlistuð í kafla 4.5. um ferðapjónustu.

Samgöngur um svæðið eru þokkalegar allan ársins hrung. Áætlunarferðir eru daglega til Egilsstaða frá Akureyri yfir sumarið en fjórum sinnum í viku á veturna. Daglegar áætlunarferðir eru til Húsavíkur á sumrin. Fastir viðkomustaðir á svæðinu eru í Reykjahlíð og á Skútustöðum.

4.5. Ferðapjónusta

Markmiðið er að ferðapjónusta á svæðinu sé sjálfbær.

Ferðapjónusta er sífellt vaxandi atvinnuvegur í Mývatnssveit og skiptir miklu fyrir byggðina í hreppnum, sérstaklega eftir að kíslígrunámi úr Mývatni var hætt árið 2004. Gildi svæðisins fyrir ferðapjónustu er mikil bæði á nærsvæðinu, á Norðurlandi og á Íslandi öllu.

Ferðapjónusta innan svæðisins snýst að miklu leyti um gistingu og veitingar. Ferðapjónustuðilar sem bjóða upp á afþreyingu eru fáir og miðast þjónusta þeirra helst við útsýnisferðir ymiss konar s.s. útreiðatúra, útsýnisflug og útsýnisferðir með bíreiðum. Afþreyingir eru fyrst og fremst náttúrumiðuð og byggir á sérstöðu lífríkis og jarðfræði svæðisins. Þess vegna er nauðsynlegt fyrir ferðapjónustuna að náttúrugæði svæðisins haldist sem best.

Talsverð ferðapjónusta er innan vatnsverndarsvæðis Mývatns og Laxár í Pingeyjarsveit og Norðurþingi sem og á hálandi Skútustöðahrepps, þá aðallega í Herðubreiðarlindum og Óskju.

Háannatími ferðapjónustunnar er frá miðjum júní til lokas ágúst en vetrarferðamennska er að aukast og sumartímabilð að lengjast. Nú er orðin tölverð umferð á Norðausturlandi frá miðjum maí til seinniparts september (12. mynd).

Umhverfis Mývatn eru fjölmörg fyrirtæki sem þjóna þeim ferðamönnum sem koma á svæðið, meðal annars hóteli (4), gistihiús (9) og tjaldstæði (3). Meiri partur þeirra ferðamanna er dvelja yfir nött á svæðinu gista á gistiheimilum eða hóteli (13. mynd). Einnig eru nokkrir veitingastaðir starfræktir þar á sumrin. Minjagripa- og handverksverslanir og hestaleigur eru í Reykjahlíð og á Skútustöðum. Í Reykjahlíð er rekin gestastofa Umhverfisstofnunar, upplýsingamiðstöð og handverkshús. Við Jarðbaðshóla er rekð baðlón. Haustið 2008 var Fuglasafn Sigurgeirs opnað í Neslöndum. Einnig er flugvöllur á svæðinu og hægt er að fara í útsýnisflug. Í Hófdá er almenningarsarður. Í Vogum er ferðamannafjós. Einnig var opnað veitingahús, minjagripaverslun og salernisaðstaða við Dimmuborgir sumarið 2009.

Meðfram Laxá eru nokkur gistihiús og veiðiheimili sem sum eru tilkomin vegna veiða í ánni. Á hálandi Skútustöðahrepps eru starfræktir 6 skálar í eigu ferðafélaga (sjá mynd 16).

Flugvöllur er við Laxá í Aðaldal en ekkert áætlunarflug er þar og er hann því litt notaður nú um stundir.

Engar staðfestar tölur eru til um fjölda ferðamanna á svæðinu, en hann er mjög mikill og fer vaxandi, enda svæðið eitt af fjölsóttustu ferðamannasvæðum á Íslandi. Nauðsynlegt er að setja mörk fyrir ásættanlegar breytingar m.a. af völdum ferðamanna á verndarsvæðinu. Til þess að taka á móti þessum fjölda fólkis án þess að náttúran beri skaða af þarf að verja hana með því að stýra umverðum verndarsvæðið og fara í nauðsynlega uppbryggingu innviða. Nú þegar hefur verið unnið mikil starf í að byggja upp göngustíg og göngubrýr á ymsum vinsælum viðkomustöðum á svæðinu. Þessari vinnum verður að halda áfram og halda þarf við þeim mannvirkjum sem þegar hafa verið gerð. Skoða þyrfti að gera göngu/hjólastig í kringum vatnið því nú fer slík umferð eftir þjóðveginum með tilheyrandri slysahættu. Skilti og merkingar ferðamönnum til leiðbeiningar og fraðslu eru viða, en betur má ef duga skal.

Aðgerðir

- » Friðlysingu svæða utan verndarsvæðisins í Skútustöðahreppi verði lokið sem fyrst.
- » Grunnaðstaða gesta verndarsvæðisins, s.s. salernisaðstaða, verði bætt fyrir utan verndarsvæðið ef því verður við komið, annars innan svæðisins.
- » Skilgreint verði hvaða svæði skuli vera aðgengileg almenningu og hvaða svæði að vernda fyrir átröðningi ferðamanna.
- » Taka þarf svæðið út með tillit til þolmarka þess, í því skyndi verður horft til aðferðafræðinum um mörk ásættanlegra breytinga (LAC).
- » Skilgreina þjónustustig á þeim svæðum sem aðgengileg verða almenningu.
- » Trygga þarf að sívaxandi fjöldi fuglaskoðara sem sækir svæðið heim raski ekki fuglalífi.
- » Safna markvisst gögnum um fjölda ferðamanna á svæðinu.
- » Fjöldi ferðamanna verði talinn á völdum stöðum til að meta fjöldu og álag.
- » Álag á vistkerfi vegna frárennslis frá hótelum og öðrum gistiðöum verði miðið.
- » Úttekt á frágangji bensinstöðva.

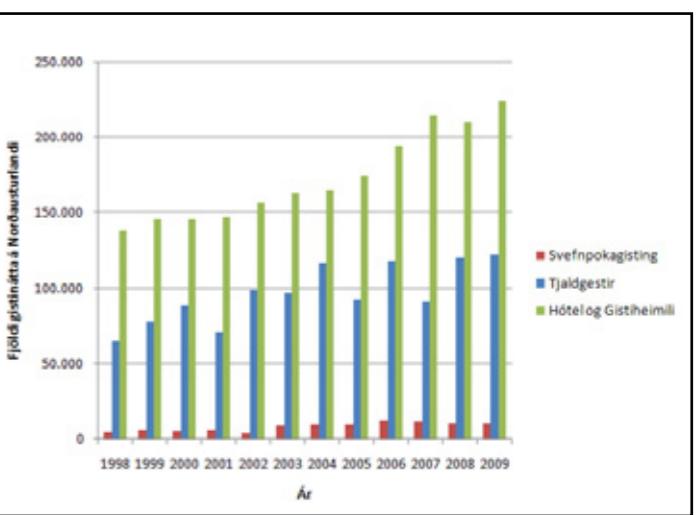
SAMSTARFSÁÐILAR: Umhverfisráðuneytið, Skútustöðahreppur, Pingeyjarveit, Norðurþing, Heilbrigðiseftirlit Norðurlands eystra, Ferðamálastofa, Mývatnssþof ehf, veiðifélag, ferðapjónustuðilar á svæðinu, Ferðamálastofa, Atvinnupróunarfélag Pingeyinga og landeigendur.

4.6. Útvist

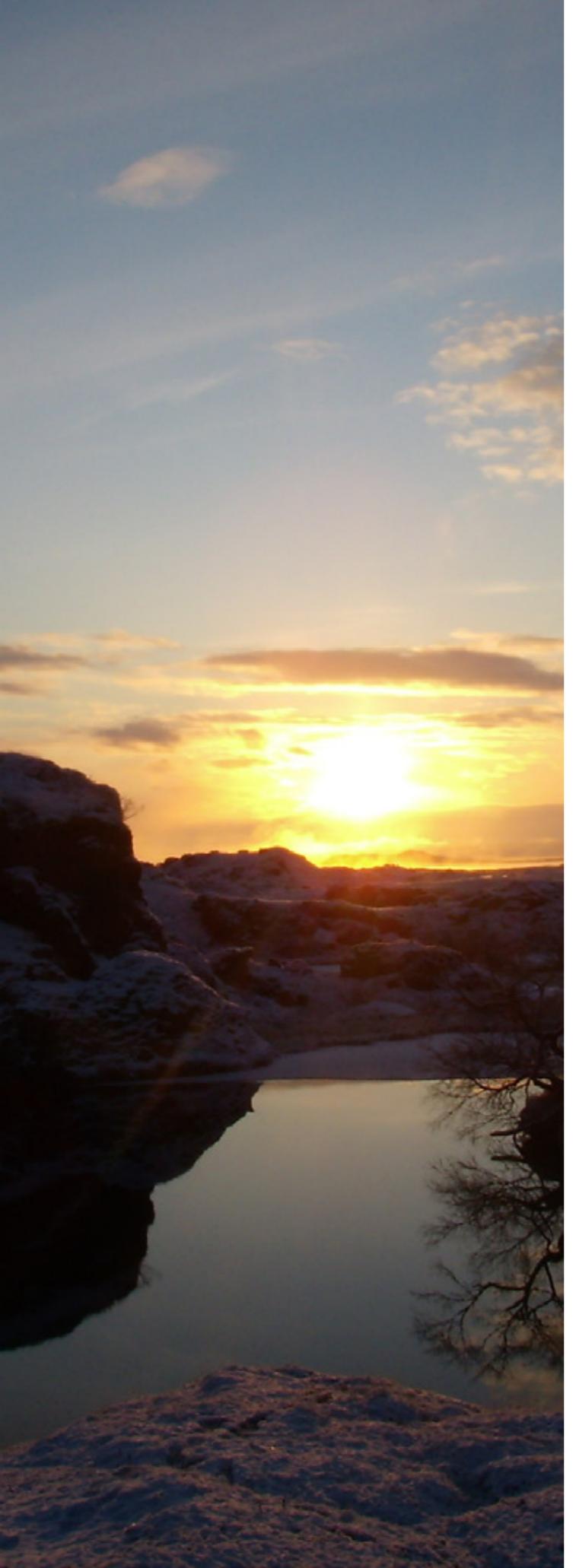
4.6.1. Útvist og gildi hennar

Markmiðið er að almenningur fái notið svæðisins en þó þannig að það rýr ekki sérstakt náttúruverndargildi þess né hefðbundin afnot landeigenda.

Útvistargildi svæðisins er mikil bæði fyrir heimamenn og gesti. Felst það í þeirri upplifun sem einstök náttúra og landslag býður upp á. Ferðapjónustan á Mývatnssvæðinu byggir á þessu en það er eitt helsta ferðamannasvæði á landinu. Náttúruskoðun hvers konar hefur í gegnum tíðina verið helsta aðdráttarafli svæðisins vegna þess fjlölbreytileika sem náttúra þess býður upp uppá. Í því sambandi er rétt að vís til þess sem að framan er greint frá varðandi jarð-, land- og líffræði svæðisins. Má því segja að ferðapjónustan í Mývatnssveit byggi fyrst og fremist á fólk sem kemur til þess að skoða og njóta þeirra einstöku náttúruminja og landslags sem þar er. Skoðun náttúruminja er ekki það eina sem eftirsótt er því ymis önnur útvist er vinsæl á svæðinu. Má þar fyrst nefna stangveiði en Laxá er með þekktustu og vinsælustu lax- og urriðaveiðiáum á Íslandi og Evrópu. Svæðið er einnig vinsælt til útreiða og ymissa vetraríþróttar s.s. skíðagongu.

13. MYND. Fjöldi gistenátta árin 1998 – 2009
(Heimild: Haglöður 2010b)

Stór hluti af upplifun fólkis af Mývatnssvæðinu er útsýni til vatnsins og fjallahringsins. Því er mikilvægt að hugað sé að útsýni frá ferðaleiðum, s.s. þjóðvegi og/éða ferðamannastöðum. Raflinur, byggingar og önnur mannvirki geta haft truflandi áhrif á útsýni og leitt að sér hvíkveða upplifun af svæðinu meðal fólkis. Opin svæði meðfram Mývatn og Laxá gefa ákveðna viðernis- og sveitivilfinningu sem vert er að halda í. Mývatnssveit liggja raflinur enn viða ofanjarðar þó þeim hafi verið komið í jörð að nokkru leyti á undanförnum árum. Raflinur hafa truflandi áhrif á útsýni og því er mikilvægt að huga að því hvort ekki sé hægt að koma þeim í jörð bar sem því verður við komið, án þess að valda miklu óafturkræfum raski. Byggingar og önnur mannvirki geta og haft neikvæð áhrif á útsýni, sérstaklega til vatnsins. Því þarf að haga skipulagi þannig að byggingar og önnur mannvirki falli sem best að landslagi. Sjónmengun frá gufuvirkjunum og borholum er talsverð, - gufustrókar Kröfluþirkjunar ná nú oft langt upp yfir Hlíðarfjall, séð frá suðurenda Mývatns.

Á hálandi Skútustaðahrepps er mikill fjölbreytileiki eldstöðva og stórbrotið landslag sem vekur mestan áhuga innlendra og erlendra fræðimanna og leikmanna til vísindarannsókna, náttúruskoðunar og útvistar. Svæðið er í heild sinni lítt snortið og afar vinsælt útvistar- og ferðasvæði.

Aðgerðir

- » Víkt samstarf verði á milli Umhverfisstofnunar, sveitafélaga, Ferðamálastofu og landeigenda svæðisins um aðgerðir á svæðinu.
- » Víkt eftirlit og umsjón verði áfram á vegum Umhverfisstofnunar með helstu útvistar- og ferðamannasvæðum verndarsvæðis Mývatns og Laxár svo hægt sé að meta áhrif umferðar á þau m.t.t. náttúruverndargildis.
- » Koma raflinum í jörð þar sem því verður við komið og aðstæður leyfa.
- » Tryggja að byggingar og önnur mannvirki falli vel að lands lagi og skaði ekki útsýni.

SAMSTARFSÁÐILAR: Skútustaðahreppur, RARIK, Ferðamálastofa og landeigendur.

4.6.2. Gönguleiðir, hjóreiðastígur og reiðleiðir

Markmiðið er að tryggja hag göngu-, hjóreiða- og hestafólkans án þess að náttúran beri skaða af.

4.6.2.1. Gönguleiðir

Um Mývatnssveit liggja fjölmargar áhugaverðar gönguleiðir (14. mynd). Leiðirnar eru mislangar, allt frá standarfjórðungs göngu upp í 4-5 klst. göngu. Einnig eru þær mis erfiðar og mis mikil álag á þeim. Umhverfisstofnun hefur séð um merkingar og viðhald gönguleiða.

Mikil umferð gangandi fólkis er á þjóðveginum í kringum vatnið á sumrin. Skapar þetta talsverða hættu. Bæta þarf aðstöðu göngufolks kringum vatnið, annaðhvort meðfram veginum eða á sér stígunum þar sem það er mögulegt án þess að valda truflun á lífríkinu og í sátt við landeigendur.

Svæði með merktum gönguleiðum innan verndarsvæðisins eru fimm. Þau eiga það öll sameiginlegt að það mætti bæta fræðslu og aðgengi að þeim. Engar merktar gönguleiðir eru meðfram Laxá og er umferð ferðamanna þar lítil. Unnið er að gerð göngustigs frá Dimmuborgum að Höfða og er sá göngustigur að hluta til innan verndarsvæðisins. Nánar er fjallað um gönguleiðir í viðauka XII.

4.6.2.2. Hjóreiðastígur

Nokkuð algengt er að ferðalangar hjóli um í Mývatnssveit. Bæði er þetta fólk sem ferðast um Ísland á hjólum og fólk sem leigir sér hjól sérstaklega í Mývatnssveit. Umferð hjólandi fólkis fer að mestu eftir þjóðveginum enda engir sérstakir hjóreiðastígur á svæðinu. Nauðsynlegt er að aðskilia þessa umferð eins og kostur er.

Umhverfi Mývatns er viðkvæmt og við alla vega- og stígagerð þarf að hafa hliðsjón um því. Óraunhæft er að reikna með því að lagðir verði sérstakir hjóreiðastígur um Mývatnssveit nema samhlíða öðrum vegum. Þar sem umhverfi Mývatns er sérstakt og aðstæður mjög misjafnar verður þó að gera ráð fyrir að ekki sé hægt

að leggja hjóreiðastíg alls staðar meðfram vegum. Tilvalið væri að nota gamla og aflagða vegi fyrir hjóreiðastíga. Göngustígur í Mývatnssveit eru ekki hannáðir með umferð hjóla í huga. Ef þeir henta hjóreiðafólkir er oftast það mikil umferð gangandi fólkis um stígana að hjólaumferð skapar hættu.

Unnið er að gerð aðalskipulags fyrir Skútustaðahrepp, Þingeyjarsveit og Norðurþing þar sem fram kemur stefna hreppana varðandi hjóreiðastíga.

4.6.2.3. Reiðleiðir

Á svæðinu eru reiðleiðir nokkuð ómótaðar þó svo að síðustu árum hafi umferð hestamanna aukist á svæðinu. Í aðalskipulagi Skútustaðahrepps 1996-2015 er gert ráð fyrir því að tryggja örugga umferð hestamanna innanveisitar og að komið skuli til móts við sifellt vaxandi umferð ferðahópa sem fara riðandum um sveitina á sumrin. Tvær hestaleigur eru reknar á svæðinu.

Unnið er að gerð aðalskipulags fyrir Skútustaðahrepp, Þingeyjarsveit og Norðurþing þar sem framm kemur stefna hreppana varðandi reiðleiðið.

AÐGERÐIR

- » *Upplýsingum um gönguleiðir verði komið á framfæri við gesti á sem fjölbreyttu formi; t.d. í formi bæklinga, á vefnum, í vefsíja og í gestastofu.*
- » *Koma þarf upp skiltum við upphaf allra gönguleiða þar sem fram kemur nafn leiðar, vegalengd, erfðoleikastig og hættur ásamt upplýsingum um viðkvæmni svæðisins og umgengnis-reglur.*
- » *Fjölda stikuðum gönguleiðum.*
- » *Fjölda hringleiðum og huga að tengingum á milli leiða.*
- » *Skipuleggja betur umferð gesta um Skútustaðagiga með tilliti til landbúnaðarnota peirra.*
- » *Koma í veg fyrir átroðning utan stígsins á Syðri Kleifarhólunum í Skútustaðagigunum.*
- » *Komið verði fyrir upplýsingaskiltum við upphaf allra gönguleiða í Skútustaðagigum þar sem skýrt er mikilvægi þess að halda sig á stíguum auk þess að skýra tilurð giganna.*
- » *Bæta aðstöðu fyrir ferðamenn við Laxá við bæinn Arnarvatn í samráði við landeigendur. Umhverfisstofnun verði falið að annast kynningar, eftirlit og viðhald þar. Samhlíða þyrfi að athuga hvernig bílastæði verður best fyrir komið.*
- » *Gera þyrfi merktan hjóreiðastíg sem fylgdi þjóðvegi umhverfis Mývatn þar sem þannig háttar til að hægt er að koma honum fyrir án mikils rasks. Annars verði gert ráð fyrir að farið verði eftir vegi. Ekki er gert ráð fyrir að farið verði í umfangsmiklar framkvæmdir til þess að koma fyrir hjóreiðastíg.*
- » *Þar sem gamlið vegir liggja nærri vatni, t.d. milli Garðs og Skútustaða, verði hjólandi umferð beint á þá í samráði við landeigendur. Líklega þyrfi að gera ráðstafanir gagnvart búpeningi og giðringum, t.d. koma fyrir ristarlíðum.*
- » *Skilgreint verði hvort/hvaða göngustígar henti umferð hjólandi fólkis.*
- » *Reiðleiðir verði merktar með það að markmiði að umferð hesta valdi sem minnstri röskun á gróðri og jarðmyndunum.*
- » *Eftirlit verði haft með ástandi reiðleida innan verndarsvæðisins.*

SAMSTARFSÁÐILAR: Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn, Ferðamálastofa, Vegagerðin, Mývatnssofa ehf, hestaferðapjónustuðilar á svæðinu, hestamannafélög svæðisins, Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit, Norðurþing og landeigendur.

4.6.3. Aðstaða fyrir gesti og útvist

Markmiðið er að öll gisting (s.s. í tjaldi, tjaldvagni, fellihýsi, hjóhýsi, húsbil o.fl.) verði innan skipulagðra tjaldstæða, fjölda þarf áningarástöðum og auka fræðslu til gesta. Að hægt sé að stunda margvíslega útvist og afþreyingu án þess að rýra verndargildi svæðisins. Veiðar séu sjálfbærar og önnur afþreying raski sérstæðu lífríki og jarðmyndunum.

4.6.3.1. Tjaldsvæði

Í Mývatnssveit er talsvert um að ferðamenn tjaldi utan tjaldstæða. Í 20. grein laga nr. 44/1999 um náttúruvernd kemur fram að heimilt sé að tjaldi til einnar nætur á óræktuðu landi. Landeigendum er heimilt að banna að tjöld séu reist þar sem hættu er að náttúra landsins

geti beðið tjón af. Þá ber að nefna að skv. 19. grein reglugerðar nr. 136/1978 um framkvæmd laga nr. 36/1974 um verndun Mývatns og Laxár er ferðamönnum ekki heimilt að tjalda utan merktra tjaldstæða innan byggðar á verndarsvæðinu, nema með sérstöku leyfi. Samkvæmt reglugerðinni er einnig heimilt að takmarka fór ferðamanna á öðrum svæðum, ef þörf gerist og skal það fært að upprátt sem getið er um í 14. grein reglugerðarinnar og auglýst sérstaklega. Sá uppráttur hefur hinsvegar aldrei verið gerður. Ekki hefur verið skilgreint hvað er byggð og hvað er ekki byggð í Mývatnssveit.

Ljóst er að tjöldun utan tjaldsvæða á svo fjölförnu, viðkvæmu og sérstöku svæði sem Mývatnssveit er, á engan veginn rétt á sér. Skortur á salernisaðstöðu leiðir af sér óþrifnað sem skapað gæti mikil vandræði ef gestum væri frjálst að tjalda hvar sem væri. Þá má einnig færa fyrir því rök að viðkvæm náttúra svæðisins geti borið skaða af óheftri tjöldun ferðalanga.

Í Mývatnssveit voru sumarið 2010 rekin þjú tjaldstæði. Þau eru í Reykjahlíð, á Bjargi (innan verndarsvæðis) og Hlíð (utan verndarsvæðis), og í Vogum (utan verndarsvæðis). Í gildandi aðalskipulagi fyrir Skútustaðahrepp er ekki gert ráð fyrir öðrum tjaldsvæðum. Þó er gert ráð fyrir því að uppbrygging tjaldsvæða á bújörðum sé möguleg með skilyrðum og að viðhafði fyrirfram ákvæðinni málsméðferð. Staðsetningu tjaldstæða má sjá á 14. mynd.

Bent er að sifellt aukast kröfur um þjónustu á tjaldsvæðum. Endurspeglar þessar kröfur þá þróun í ferðamennsku sem orðið hefur hér á landi. Færri erlendir ferðamenn ferðast með tjöld en áður og íslendingar ferðast nú mikil á húsbílum með hjól- og felli-hýsi og sækjast þá gjarnan eftir aukinni þjónustu t.d. rafmagni.

4.6.3.2. Áningarstaðir og salernisaðstæða

Áningarástöðum hefur verið komið upp við þjóðvegi landsins. Á þeim hefur viða verið komið upp upplýsingaskiltum þar sem finna má ýmsan fróðleik auk mikilvægra upplýsinga. Óhætt er að sejga að áningarstaðir séu tilvalin leið til þess að fá akandi ferðafólk til þess að staldra við, réttu úr sér, skoða og lesa sér til um viðkomandi svæði. Mikil þörf er að bæta salernisaðstöðu á Mývatnssvæðinu vegna fjölda ferðamanna þar. Skortur á salernisaðstöðu skapar óþrifnað í grennd við fjölsóttu ferðamannastaði. Tilvalið er að úrbætur í þeim málum beinist m.a. að áningarástöðunum. Einungis fimm almenningssalerni eru á Mývatnssvæðinu, eitt við Leirhnjúk, annað við verslunina í Reykjahlíð, það þriðja í Gestastofu Umhverfisstofnunar, hið fjórða við Dimmuborgir og hið fimmta við Höfða, innan verndarsvæðisins. Almenningssalerni eða kamrar eru einnig við gistiðskála og gangnamannakofa á há-lendi Skútustaðahrepps.

Á verndarsvæðinu eru þrír áningarstaðir við þjóðveginn. Einn er austan Grímsstaða við vegamót Mývatnsvég og Kísilvegar, annar við Norðurvoga og þriðji á Heiðarendi í Aðaldal. Upplýsingaskilti er við áningarástöðum. Þá er áningarástöður að austurbrún Mývatnshéðar skammt ofan Laxár. Miðað við fjölda ferðamanna og sérstöðu svæðisins mætti gera ráð fyrir fleiri áningarástöðum í Mývatnssveit. Það væri hægt að gera í tengslum við bætt aðgengi að ferðamannastöðum, t.a.m. við Laxá við Arnarvatn og Grjótvavog.

Í Grjótvavogi er að finna miklar uppsprettur í fallegu umhverfi. Eitthvað er um að einkabílar og rútur stöðvi við Grjótvavog. Þar er ekki bilaðstæði og ökumenn leggja því á blindhæð sem skapar heilmikla hættu. Hægt væri að nytja leifar af gömlum þjóðvegi sem liggur samhlíða númerandi þjóðvegi til að skapa aðstöðu fyrir ferðamann án þess að raska ósnortu landi.

Algengt er að ferðamenn, jafnvel rútur, stöðvi á útskoti við Laxárbrú norðan við Arnarvatn. Þar er í raun ekki almennilegt bílastæði og engin aðstaða fyrir ferðamenn. Ástaða er til þess að huga að bættri aðstöðu fyrir ferðamenn við Laxá. Einnig þarf að huga að öryggismálum og upplýsingum.

Ekkert viðunandi bílastæði er við þjóðveginn við Skefilshóla en þar hefst gönguleið upp á Vindbelgjarfjall. Mikil hætta getur skapast við númerandi aðstöður m.a. vegna umferð gangandi fólkis yfir þjóðveginum í blindbeygju. Þá geta rútur ekki annað en stöðvað og lagt á þjóðveginum á meðan fólkis er hleypt út. Mikill fjöldi fólkis leggur leið sína upp á Vindbelgjarfjall á sumrin. Þörf er að að koma upp almenningssalerni við vesturhluta Mývatns.

4.6.3.3. Fuglaskoðun

Mývatn og Laxá er annálað fuglasvæði og er mikið um að fuglaskoðarar sækja þangað.

Á Mývatni og Laxá er fjölskrúðugt og ríkulegt fuglalíf (sjá kafla 2.3.3. um fuglalíf). Sérstök aðstaða til fuglaskoðunar er nú aðeins við og á vegum Fuglasafns Sigurgeirs. Hefur fuglasafnið sett upp nokkrum fuglaskoðunaráhús rétt við vatnsbakka Mývatns. Fuglaskoðunartjald var sett upp á Belgjarþáru árið 2002 en fauk í september 2003 og hefur ekki verið sett upp síðan, enda ekki góð reynsla af því (m.a. fældi það fugla frá). Hægt væri að koma upp aðstöðu til fuglaskoðunar á fleiri stöðum við Mývatn og Laxá, ymisst fyrir einstaklinga, s.s. ljósmyndara og fuglaáhugamenn, eða fyrir litla hópa þar sem meiri kynning ætti sér stað. Fólk gæfist kostur að virða fuglana fyrir sér í sínu náttúrulega umhverfi án þess að raska ró þeirra. Viða þarf ekki annað en útskot að vegi til að bæta aðstöðu fuglaskoðara til muna.

4.6.3.4. Óvélknúnar vatnaþróttir

Sportsiglingar fæla fugla og skaða þá í mynd sem Mývatnsvæðið hefur sem heimskerkt fuglaparadís. Fuglar faelast alla báta og önnur farartæki á vatni og þarf því að takmarka siglingar á Mývatni og Laxá.

Annað veiðið verður vart við áhuga á sportsiglingum. Ýmist er fólk að leita eftir bátaleigu eða óskar eftir því að nota eigin bát á vatninu. Mývatn er varasamt þeim sem þekkjá ekki til vegna þess hve grunnit það er og mikið um sker. Einnig er hætta á að með utanaðkomandi bátum berist ýmiss konar óværa í vatnið.

EKKI eru til reglur um óvélknúna umferð á eða í Mývatni eða Laxá. Vegna sérstöðu lífríkisins og hættu á slysum er talin ástæða til að takmarka verulega umferð á eða í vatninu t.d. í formi köfunar, siglinga, seglbretta og brimdrekareið (e. kite surfing). Umhverfisstofnun leggur til að umferð almennings um Mývatn og Laxá ofan Laxávirkjunar verði bönnuð frá 15. apríl til 20. ágúst við gerð reglugerðar um vernd Mývatns og Laxá, sbr. lög nr. 97/2004, eða valdsvið Umhverfisstofnunar til þeirrar stýringar umferðar almennings útfært á skýran hátt þannig að Umhverfisstofnun geti stjórnad umferðinni. Þar sem umferð almennings um svæðið samræmist ekki verndarmarkmiðum svæðisins vegna trulunar á fuglalífi. Hægt verði að sækja um undanþágur frá þessu ákvæði til

Umhverfisstofnunar. Mun Umhverfisstofnun leita álíts Rannsóknarstöðvarinnar við Mývatn í umfjöllun sinni um undanþáguna.

Fyrir neðan Laxávirkjun eru árabátar talsvert notaðir af veiðimönnum. Ofan virkjunar er án straumpung og bátar lítið notaðir. Hugmyndir um flúðasiglingar á Laxá samrýmast ekki verndarmarkmiðum svæðisins vegna trulunar á fuglalífi og veiði. Laxá er aðalbúsvæði straum- og húsanda og eru báðar tegundir á Válista Náttúrufræðistofnunar Íslands (2000), sjá nánar töflu 9.1 í viðauka IX.

4.6.3.5. Veiðar

STANGVEIÐAR

Laxá er afar gjöful og vinsæl veiðiá, allt frá Mývatni til ósa við Skjálfanda. Veiðimenn ganga upp og niður með bökkum árinnum og úti í eyjum og hölmum. Þannig hafa myndast göngustigir eftir bökkunum sem sjálfsagt voru upprunalega fjárgötur. Veiðifélag landeigenda halda úti veiðihúsum í Mývatnssveit, Laxárdal, Aðaldal og við Laxamýri þar sem veiðimenn halda til í gistingu og fæði. Umferð veiðimanna er stjórnad að mestu leyti með útgáfu veiðileyfa. Varpfuglar geta orðið fyrir trulun af umferð veiðimanna. Á móti kemur að án er hvíld (þ.e. ekki er veitt í henni) yfir hádaginn (milli kl. 13:30 og 16:00 fyrir neðan virkjun og 14:00 og 16:00 fyrir ofan virkjun). Ekkert virðist benda til þess að stangveiði hafi slæm áhrif á andastofna Laxár. Þó ætti að hafa varann á í þessum efnum því að veiðileyfum hefur fjölgæð talsvert hin síðari ár. Engar beinar rannsóknir hafa verið gerðar á áhrifum umferðar veiðimanna á fuglalífi svæðisins.

Gæta þarf að því að hreinsa útbúnað stangveiðimanna þegar þeir fara milli vatnasvæða til þess að fyrirbyggja hættu á smiti.

Veiðileyfi eru einnig seld í Kráká og Helluvaðsá. Ekki er hefð fyrir stangveiði í Mývatni en þó er hægt að kaupa stangveiðileyfi í Mývatn á Bjargi, Vogum og Geiteyjarströnd.

Urriðaveiðisvæðið í Laxá frá Brúafossum að Mývatni er eitt það „besta“ í veroldinni hvað varðar framleiðslu, afla og náttúru. Það leggur ríkar skyldur á að vel sé staðið að vöktun urriðans og tryggt að nýting sé sjálfbær. Gott aðgengi og aðstaða við ána er mikilvæg fyrir veiðimenn. Á nokkrum stöðum við Laxá er að finna salernisaðstöðu fyrir veiðimenn. Viða liggja vegslóðar meðfram Laxá

eða að henni og eru þeir í misjöfnu ástandi. Þær framkvæmdir sem þarf að fara í til þess að bæta og laga aðgengið verða að vera í samræmi við verndun svæðisins. Malarnám vegna vegabóta í Laxárdal er til lýta. Ekki ætti að leggja vegi meðfram allri ánni svo að ósnortin náttúra haldist þar sem viðast, og forðast ætti að opna Laxárdal fyrir gegnumumferð.

Stangarfjöldi í Laxá í Laxárdal og Mývatnssveit er takmarkaður og kvóti er á hármarksfjölda fiska á hverja dagstöng.

Í Aðaldal er veiðistjórnun og nýting á höndum tveggja veiðifélaga. Er það í rauh í andstöðu við lög um lax- og silungsveiði nr. 61 frá 2006 þar sem kveðið er á um að eitt veiðifélag skuli vera um hvert fiskihverfi. Út frá veiðistjórnunarsjónarmiði væri einnig æskilegt að hlíðarar Laxár, Mýrkvísl, Eyvindarlækur og Reykjadalasá væru innan sama veiðifélags eða deildir í því. Vöktunarrannsóknir hafa verið gerðar á þessum hlíðarám síðustu ár. Samkvæmt þeim hefur veiði í þeim öllum verið umfram veiðibol að síðustu árum. Grunnorsökk þess liggur væntanlega í fækkun stórlaxa en þeir leggja til broðurpartinn af þeim hrognafarðum sem hrygnt er í ána. Ráðlagt hefur verið að draga úr sökn og er nú öllum veiddum fiskum sleppt jafnhardan (catch and release) í Laxá í Aðaldal, Reykjadalasá og Eyvindarlæk. Fækkun stórlaxa er líklega vegna aukinna affalla laxa í sjó.

Mikilvægt er að vel takist til við sjálfbæra nýtingu fiskstofna Laxár og hlíðarár hennar. Um það eru ákvæði í lögum um lax- og silungsveiði nr. 61 frá 2006. Alþjóða laxaverndunarstofnunin, NASCO, samþykktar að fundi sínum í júní 2009 viðmið sem þarf að hafa í huga við nýtingu og verndun laxastofna (NASCO vegvisir fyrir stjórnun laxveiða – NASCO Guidelines for the Management of Salmon Fisheries, http://www.nasco.int/pdf/far_fisheries/Fisheries%20Guidelines%20Brochure.pdf). Annar vegvisir var gefinn út af NASCO árið 2010 (http://www.nasco.int/pdf/far_habitat/Habitat%20Guidelines%20Brochure.pdf) um verndun og umönnun laxabúsvæða. Vegna sparnaðarsjónarmiða er íslenska ríkið ekki lengur aðili að NASCO, en engu að síður er mikilvægt að stjórnvöld fari eftir þeirri hugmyndafræði sem í vegvisunum er varðandi stjórnun, ábyrgð, vöktun og verndun laxastofna. Sú hugmyndrafraði á ekki síður við um aðra fiskstofna og nýtingu þeirra, þó hér á landi sé aðallega um að ræða urriða og bleikju.

SKOTVEIÐAR

Vegna mikilvægis verndarsvæðis Mývatns og Laxár fyrir flesta stofna anda er gert ráð fyrir að skotveiðar á öndum verði bannaðar innan verndarsvæðisins.

Gæsir (grágæs og heiðagæs Anser brachyrhynchus) hafa verið veiddar á Mývatns- og Laxárvæðinu, einkum á túnum. Ekki er talin ástæða til að takmarka gæsaveiðar á túnum á verndarsvæði Mývatns og Laxár innan lögbundins veiðitíma, frá 20. ágúst til 15. mars sbr. reglugerð nr. 456/1994 um fuglaveiðar og nýtingu hlunninda af vilftum fuglum. Hins vegar er óæskilegt að skjóta gæsir á ám og vótnum innan verndarsvæðisins. Ástæðan er náþýli gæsa og sjaldgæfра anda á þessum stöðum. Taka þarf tillit til þess að önnur útvist er talsvert stunduð á svæðinu og því ber að fara sérstaklega varlega með skotvopn á því.

Rjúpnaveiðar hafa verið stundaðar á svæðinu í aldaraðir. Skotveiðar á rjúpum innan verndarsvæðisins hafa helst stundaðar í Belgjarskógi og í kjarrlendi meðfram Laxá. Miklar sveiflur eru í rjúpnastofnunum og er hann undir sérstöku eftirliti Náttúrufræðistofnunar Íslands. Engin ástæða er talin til að takmarka rjúpnaveiðar innan verndarsvæðisins á rjúpnaveiðitíma umfram þær almennu reglur sem gilda hvert ár.

Við skotveiðar innan vatnsverndarsvæðisins þarf almennt að huga að notkun stálhagla, fremur en blýhagla vegna mengunar. Þetta á jafnt við um gæsa- og rjúpnaveiðar sem og veiðar við af-ránsstjórnun.

AÐGERÐIR

» Komið verði upp merkingum sem upplýsa ferðamenn um að ekki megi tjalla utan merktra tjaldstæða á verndarsvæðinu. Eigi það einnig við um ökutækni og tengivagna þegar heimild til þess verður lagalega skýr.

» Stuðlað verði að því að boðið verði upp á fjölbreytt tjaldsvæði sem myndu þjóna ólikum hagsmunum gesta.

» Að upplýsingaskiltum verði komið upp við Norðurvoga ásamt því að umferð gangandi manna um svæðið verði stjórnad betur til þess að koma í veg fyrir og/eða takmarka skemmdir að svæðinu.

» Stefnit verði að gerð áningarástaðar við Laxá, við bæinn Arnarvatn í Mývatnssveit, dísamt viðeigandi aðstöðu fyrir ferðamenn.

- » Stefn verði að gerð áningarstaðar við Grjótavog ásamt viðeigandi aðstöðu fyrir ferðamenn
- » Stefn verði að gerð áningarstaðar við Skefihóla. Örygg góngufólk verði tryggt með sértaekum aðgerðum. Upplysingaskilti verði sett við Skefihóla.
- » Gera úttekt á þörf fyrir fuglaskoðunarstaði og möguleikum í því sambandi.
- » Auka þarf fræðslu um sértöðu svæðisins í samræmi við stefnu Umhverfisstofnunar sem og mikilvægis góðrar umgengni um það.
- » Gefa út bækling um fuglalif og setja upp fræðsluskilti á merkum gönguleiðum og við áningarstaði.
- » Kanna áhrif veiðimanna á endur á Laxá.
- » Huga að öryggi veiðimanna sbr. kafla 4.6.4.
- » Huga að ástandi vegslóða í grendi við veiðiðar.
- » Metið verði hvort þörf sé fyrir salernisaðstöðu innan verndarsvæðisins eða hvort hægt sé að hafa aðstöðuna utan þess. Út frá því mati og umhverfisaðstæðum verði salernum komið upp.
- » Hvetja til notkunar stálhagla á vatnsverndarsvæðinu.
- » Hvetja til þess að gæsir séu ekki skotnar á ám og vötnum verndarsvæðisins.
- » Sett verði reglugerð um vernd Mývatns og Laxár sbr. lög nr. 97/2004, þar sem kveðið er að um eftirfarandi atriði eða valdsvið Umhverfisstofnunar til stýringar útfært á skýran hátt pannig að Umhverfisstofnun geti m.a.:
- » Bannað að veiða endur á verndarsvæðinu.
- » Bannabur akstur vélknúinna tækja utan í gervígum og öðrum viðkvænum svæðum undir öllum. kringumstæðum (líka þó jörð sé snævi þakin og frosini, nema að túnum vegna landbúnaðarstarfa) vegna hættu á skemmdum.
- » Takmarka óvélknúnar vatnajártíðar s.s. köfun, kajaksglingar, seglbrettareið og brimdrakreið (e. kite surfing) innan verndarsvæðisins til þess að halda áhrifum þeirra á fuglalif í lágmári.

SAMSTARFSÁÐILAR: Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit, Norðurþing, Náttúruannsóknastöðin við Mývatn, Náttúrustofa Norðausturlands, Fluglavenerarfélag Íslands, Atvinnupróunarfélag Þingeyinga, Vegagerðin, ferðapjónustuðarðilar, veiðifélög á svæðinu, Náttúrufræðistofnun Íslands, skotveiðifélög, sýslumaðurinn á Húsavík, Siglingasamband Íslands, Kayakklúbburinn Fluglafn Sigurgeirs og landeigendur.

4.6.4. Öryggismál

Markmið verndarætlunarinnar er að öryggi sé sem best tryggt. Starfsmenn Umhverfisstofnunar sinna öryggi gesta með fernum hætti. Þeir leitast við að tryggja að búnaður sem stofnunin settur upp skapi ekki hættu (t.d. að þrepum sé haldið við), þeir vara við hættu, landverðir veita fyrstu hjálp og aðstoða við leit og björgun. Landverðir bera að jafnaði með sér búnað til að veita fyrstu hjálp.

Prátt fyrir að GSM-símasamband sé almennt gott á flestum svæðum innan verndarsvæðisins er þó hluti Laxárdals enn utan

þjónustusvæðis. Hætt er við að fólk geri sér ekki grein fyrir sambandsleysinu og í því felist falskt öryggi.

Þó viða sé hættá að fólk falli í vatn á verndarsvæðinu er hvergi að finna björgunarþúnað, s.s. björgunarvesti eða -hringi.

Mikil þörf er á að ný viðbragðsáætlun vegna náttúruhamfara verði gerð fyrir Þingeyjarsýslur (Guðmundur Salómonsson, munnl. uppl. 09.02.2009).

Viða geta leynst slysagildrur. Til þess að auka öryggi ferðamanna er nauðsynlegt að starfsmenn Umhverfisstofnunar fái vitnesku um þau slys sem verða á svæðinu. Starfsmenn Umhverfisstofnunar eyði slysa hættum eða vari við þeim ef það er hægt. Gera þarf öryggisáætlun fyrir verndarsvæðið.

AÐGERÐIR:

- » Reglugerð um hvernig bregðast skuli við slysum verði kynntar landvörðum, m.a. í landvarðahandbók.
- » Starfsmenn verndarsvæðisins sækji árleg námskeið í skyndihjálp.
- » Landverðir hafi ávallt lágmarksbúnað til fyrstu hjálpar með sér.
- » Varúðarskilti og björgunarhringir verði settir upp á völdum stöðum.
- » Öryggisáætlun fyrir verndarsvæðið verði unnin og síðan uppfærð árlega.
- » GSM-samband verði bætt innan verndarsvæðisins.
- » Athugað verði hvort hægt sé að fá upplýsingar um slys á ferðamönnum innan verndarsvæðisins í gegnum heilbrigðispjónustu svæðisins og hvort að hægt sé að bregðast við þeim.

SAMSTARFSÁÐILAR: Björgunarsveitir á svæðinu, Sýslumaðurinn á Húsavík, Heilbrigðisstofnun Þingeyinga, símafyrirtæki, Almannavarnir Þingeyinga og veiðifélög á svæðinu.

4.7. Vélknúin afþreying

Í reglugerð um takmarkanir á umferð í náttúru Íslands, nr. 528/2005 er áréttuð sú meginregla að óheimilt er að aka vélknúnum ökutækjum utan vega. Heimilt er þó að aka vélknúnum ókutækjum á jöklum svo og snævi þakinni og frosinni jörð svo fremi að ekki sé hættá á náttúruspjöllum. Við nánar tiltekin störf, þ.e. landgræðslu, heftingu landbrots, línlagnir, vegalagnir, lagningu annarra veitkerfa, björgun, rannsóknir, landmælingar og landbúnað, er heimilt að aka utan vega að ákveðnum skilyrðum uppfylltum. Sérstök ákvæði eru í reglugerðinni um umferð ríðandi manna og hjólandi, jafnframt því sem tekið er fram að akstur torfærutækja sé aðeins heimill utan vega á til þess samþykktum svæðum.

4.7.1. Vélsléðar

VERNDARÆTLUN MÝVATNS OG LAXÁR

Ísinn á Mývatni hefur verið nýttur undir ýmiss konar mótoríþróttir, m.a. vélsléðaakstur. Íþróttin er líka stunduð viðar í sveitinni enda henta veðurfar og snjólag oft ágætlega.

Áhugamenn um vélsléðamenningu stofnuðu Vélsléðaklúbb Mývatnssveitar í kringum 1980. Eitt af aðalmarkmiðum klúbbins er að halda vélsléðamót í Mývatnssveit. Skapast hefur hefð fyrir vélsléðamótum á svæðinu (þau hafa verið haldin síðastliðin 30 ár) og meðal annars nokkrum sínnum verið haldið Íslandsmóti þar. Eru mótin ýmist haldin á verndarsvæðinu sjálfu eða á Kröflusvæðinu sem oft er snjóþungt. Haustið 2006 var Akstursíþróttafélag Mývatnssveitar stofnað.

Vélsléðar valda hljóð- og loftmengun sem getur truflað upplifun ferðamanna og íbúa svæðisins. Vélsléðar geta einnig valdið skemmdum á gróðri og sérstæðum jarðmyndunum þegar líti er af snjó.

4.7.2. Vélhjóli

Notkun torfæruhjóla hefur aukist á Íslandi seinustu ár og er Mývatnssvæðið engin undantekning. Nú eru allmargir aðilar sem stunda þessa iðju reglulega á svæðinu árið um kring. Einnig hefur farið í vöxt að innlendir og erlendir ferðamenn sækist eftir að keyra um svæðið á torfæruhjólum. Engar sérstakar leiðir eða svæði eru til fyrir torfæruhjól á svæðinu. Undanfarin ár hafa móti í ískrossi verið haldin í Mývatnssveit, innan verndarsvæðisins. Gera þarf ráðstafanir til að tryggja örugga meðhöndlun eldsneytis við sliðkar keppnir. Mótorhjól valda hávaða sem getur spilt fyrir upplifun ferðamanna og íbúa svæðisins.

4.7.3. Vélbátar

Vélknúir bátar hafa verið notaðir á Mývatni síðan um miðja síðustu öld. Nota bændur bátana til veiða og til að flytja búfé milli lands og eyja í Mývatni. Vélknúir bátar eru einnig notaðir við rannsóknir á vatnini og eyjum þess.

Samkvæmt reglugerð nr. 136/1978 um verndarsvæði Mývatns og Laxár er notkun vélknúinna báta heimil á Mývatni og öðrum stöðuvötnum á svæðinu, en þó aðeins í þágum atvinnurekstrar eða annarrar starfsemi sem nauðsynleg telst. Hraðbátar eru þó óheimillir og má setja ákveðin hráða- og háváðamörk, ef nauðsyn krefur. Á Laxá er notkun vélbáta bönnuð, en undanþága hefur verið veitt á Mýrvatnini vegna vargfuglaveiða.

Mikilvægt er að takmarka umferð vélknúinna báta á svæðinu vegna truflandi áhrifa á fugla. Endur færa sig undan bátum í allt að 1 km fjarlægð.

Vélbátar valda hljóðmengun sem truflar upplifun sumra ferðamanna á svæðinu.

4.7.4. Flugvélar og þyrlur

Aukin umferð loftfara er um svæðið. Nauðsynlegt er að þeir sem ferðast með loftfórum taki sérstakt tillit til þess að um verndað svæði vegna fuglalífs er að ræða. Flugmenn og þyrluflugmenn þurfa einkum að fara að með gát og að fljúga ekki lágt yfir verndarsvæðið. Almennar reglugerð um lágmarksflughæð eru 500 fet yfir óbyggdum svæðum og 1000 fet yfir þéttbýli.

EKKI eru til reglugerð um flugumferð á verndarsvæði Mývatns og Laxár. Vegna sérstöðu lífríkisins er talin ástæða til að skilgreina svæði þar sem ekki ætti að lenda flugvélum eða þyrlum né stunda láglug flug yfir innan verndarsvæðis Mývatns og Laxár. Þetta þarf að hafa í huga við gerð reglugerðar um vernd Mývatns og Laxár sbr. lög nr. 97/2004.

Gera þarf þeim sem bjóða upp á útsýnisflug grein fyrir óskum Umhverfisstofnunar um að ekki verði flogið láglug flug yfir verndarsvæðið.

AÐGERÐIR

- » Skipulagning viðburða, s.s. vélsléða- og ískrossmóta, innan verndarsvæðis verði í samráði við séfræðing Umhverfisstofnunar í Mývatnssveit.
- » Sett verði reglugerð um vernd Mývatns og Laxár sbr. lög nr. 97/2004, þar sem kveðið er að um eftirfarandi atriði eða valdsvið Umhverfisstofnunar til stýringar útfært á skýran hátt pannig að Umhverfisstofnun geti m.a.:
- » Heimilud áfram notkun vélknúinna báta á vötnum verndar-

svæðisins, en þó aðeins í þágum landnýtingar, hlunnindanýtingar, rannsóknar og umhverfisverndar eða annarrar starfsemi sem nauðsynleg telst að mati Umhverfisstofnunar.

» Hraðbátar verði bannad í vötnum innan verndarsvæðisins (skilgreint verði hvadur er hráðbátur í reglugerðinni).

» Bönnuð notkun vélbáta á Laxá.

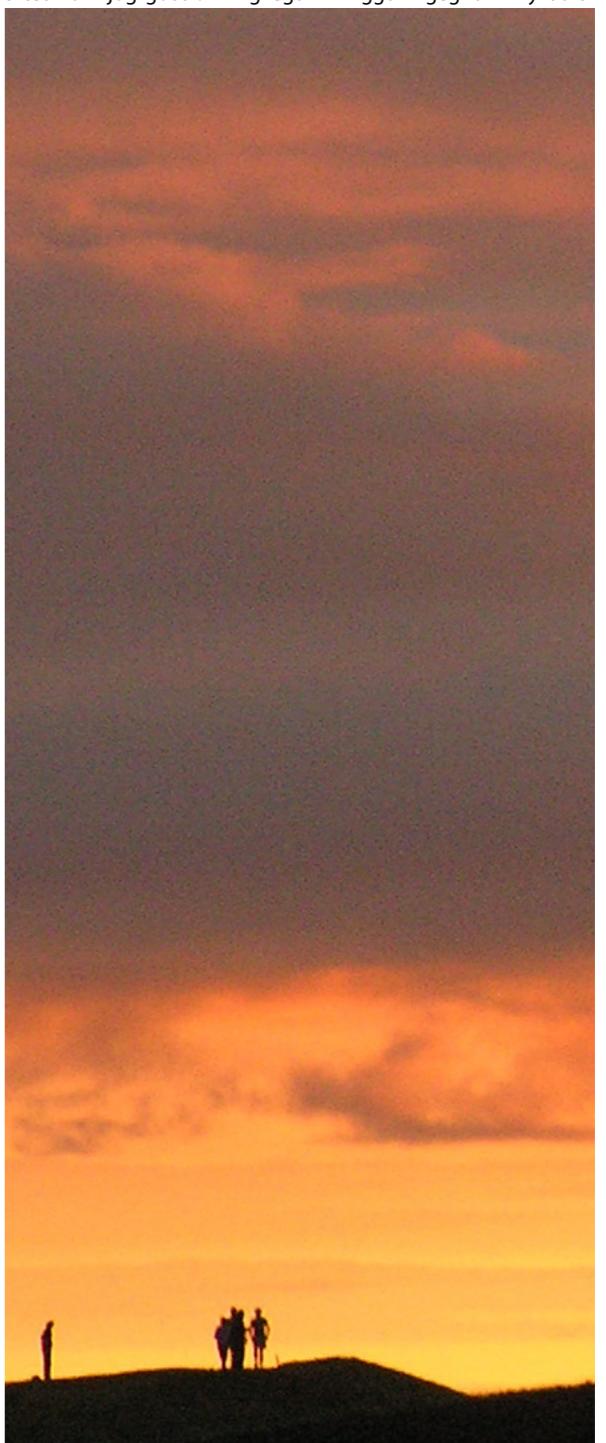
» Settar reglugerð um flugumferð yfir og á verndarsvæði Mývatns og Laxár (sjá aðgerðir í kafla 2.4.5)

SAMSTARFSÁÐILAR: Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit, Norðurþing, Náttúruannsóknastöðin við Mývatn, Akstursíþróttafélag Mývatnssveitar, Mýflug ehf, Flugmálastjórn Íslands, Flugstöðir ohf.

4.8. Vegakerfi og samgöngur

Markmið verndarætlunarinnar er að vegakerfið gangi ekki á náttúrufarslega sérstöðu svæðisins en veiti um leið gott og öruggt aðgengi inn og út af svæðinu, svo og innan þess.

Mývatnssveit liggar í alfaraleið og eru samgöngur til og frá svæðinu mjög góðar. Hringvegurinn liggar í gegnum Mývatn-

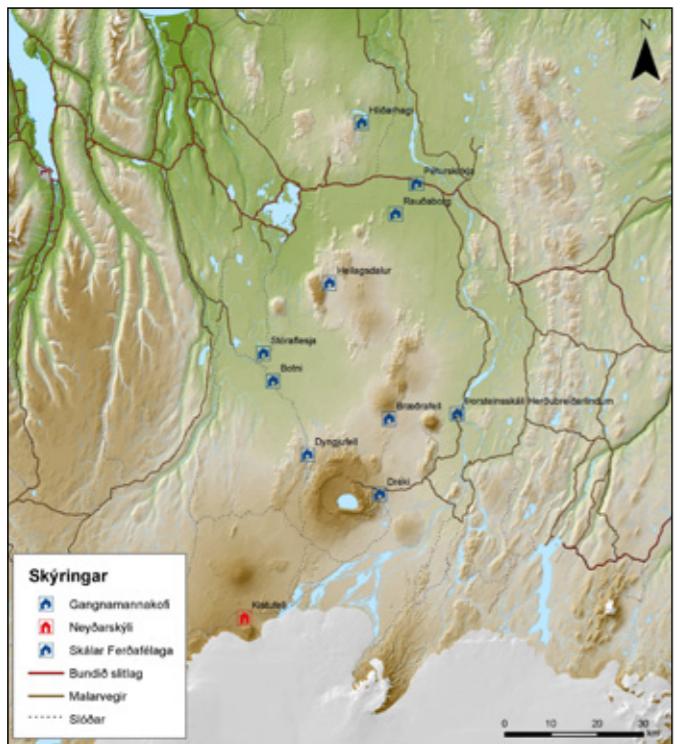

sveit til austurs og vesturs og Kísilvegur liggur norður til Húsavíkur. Samgöngur og ástand vegakerfis innan sveitar eru einnig nokkuð góðar og eru vegir í kringum Mývatn lagðri bundnu slitligi. Þjóðvegir liggja með Laxá að hluta og þvera hana á nokkrum stöðum. Ýmist er um að ræða vegi lagða bundnu slitligi eða malarvegi. Samkvæmt vegalögum nr. 80/2008 er vegakerfi landsins skipt í þjóðvegi, sveitarfélagsvegi, almenna stíga og einkavegi (Vegagerðin 2009a).

- » Vegagerðin er veghaldari þjóðvega sem þýðir að forræði (vegagerð, þjónusta og viðhald) yfir vegi er á hennar hendi. Þjóðvegir eru þeir vegir sem ætlaðir eru almenningi til frjálsrar umferðar, haldið er við af fēriksins og upp eru taldir í vegaskrá. Þjóðvegum er skipt upp í fjóra vegflokk; stofnvegi, tengivegi, héraðsvegi og landsvegi.
- » Sveitarfélagsvegir eru vegir innan þéttbýlis sem ekki teljast þjóðvegir skv. 8. gr. vegalaga, eru í umsjá sveitarfélaga og ætlaðir almenningi til frjálsrar umferðar.
- » Almennir stígar eru reiðstígur, göngu- og hjóreiðastígur sem ætlaðir eru almenningi til frjálsrar umferðar og haldið er við af fēriksins eða sveitarfélaga.
- » Einkavegir eru kostaðir af einstaklingum, fyrirtækjum eða opinberum aðilum.

Þegar fjallað er um vegakerfi í tengslum við vernd Mývatns og Laxár ber að horfa á allt vatnsverndarsvæðið (15. mynd). Sjónum er þó einkum beint að vegum sem liggja að Mývatni eða Laxá sem og vegum þar sem mikil umferð og flutningar eru. Í Mývatnssveit liggur Hringvegur (þjóðvegur 1) frá Mývatnshetið í vestri, um Laxárbrú við Arnarvatn norður fyrir Mývatn að Reykjahlíð og austur um Námaskarð yfir á Mývatnsöræfi. Vegurinn liggur viða mjög nálægt Laxá og Mývatn. Frá Laxárbrú við Arnarvatn liggur þjóðvegur 848, Mývatnssveitarvegur, suður fyrir Mývatn um Skútustaði, á Hringveg hjá Reykjahlíð og lokar þannig hringnum í kringum Mývatn. Bæði Hringvegur og Mývatnssveitarvegur eru lagðir bundnu slitligi í Mývatnssveit. Eftir þessum tveimur vegum fer meginumferðin í gegn um Mývatnssveit, m.a. allir flutningar.

Skammt norðan Grímsstaða, frá Hringvegi, liggur þjóðvegur 87, Kísilvegur, norður á Hólasand þaðan sem hann liggur um Reykjahverfi og tengist þjóðvegi 85, Norðausturvegi, við Laxamýri. Vegurinn liggur m.a. yfir Reykjavísl sem norðar heitir Myrkavísl og rennur út í Laxá í Mýrvatn. Kísilvegur er með bundnu slitligi, nema á Hólasandi að hluta.

15. MYND. Vegakerfi í Skútustaðahreppi og meðfram Laxá.

Innan 200 m fjarlægðar frá Laxá liggja nokkrir þjóðvegir, einkum þar sem þeir liggja yfir Laxá. Einnig eru vegir heim að bæjum viða innan 200 m fjarlægðar frá ánni. Veiðislóðar eru algengir en þeir liggja viðast hvar meðfram bökkum árinnar. Laxárdalsvegur (þjóðvegur 856) er tengivegur sem liggur suður eftir Laxárdal frá Brúum. Hann er uppbryggður malarvegur að Auðnum. Brú er yfir Laxá við Sog og þaðan er uppbryggður malarvegur suður að Hólum austanverðum dalnum. Í Aðaldal liggur Staðabraud (þjóðvegur 854) yfir Eyvindarlæk á einbreiðri brú og Laxá á einbreiðri brú við Brúar. Vegurinn er ómalbikaður að vestan en austan ár er bundið slitlag næst ánni. Þar er Laxárvirkjun. Hvammavegur (þjóðvegur 853) liggur yfir Daufhyl, sem rennur út í Laxá, á einbreiðri brú við Lækjarmá. Hann liggur einnig yfir Laxá á tvíbreiðri brú sunnan Hólmaðvaðs. Vegurinn er með bundnu slitligi. Árbótarvegur (þjóðvegur 851) liggur yfir Laxá á einbreiðri brú við Núpfoss. Vegurinn er uppbryggður malarvegur. Norðausturvegur (þjóðvegur 85) liggur yfir Laxá á tvíbreiðri brú við Heiðarenda í Norðurþingi. Frá honum að vestan liggur Flugvallarvegur (þjóðvegur 858) í Aðaldal samhlíða Laxá suður að flugstöðvarbyggingu. Báðir eru þessir vegir með bundnu slitligi. Mikil umferð er um brúna yfir Laxá við Heiðarenda enda er Norðausturvegur aðal samgönguæð Húsvíkur og byggðanna allt austur til Þórshafnar á Langanesi.

Samkvæmt aðalskipulagi Skútustaðahrepps 1996-2015 er gert ráð fyrir þremur nýjum vegum í Mývatnssveit. Þeir eru allir utan verndarsvæðisins. Jafnframt gerir aðalskipulagið ráð fyrir almennum bótum á vegakerfinu í Skútustaðahreppi, m.a. ferðamannavegum. Ekki er í gildi aðalskipulag fyrir Þingeyjarsveit og engar fyrirætlanir um nýjar vegaframkvæmdir við Laxá. Í aðalskipulagi Norðurþings er ekki gert ráð fyrir breytingu á vegum við Laxá.

Vegbætur sem ekki eru staðfestar í skipulagi og haft gætu í för með sér áhrif á lífríki, jarðmyndanir og landslag verndarsvæðisins eru háðar leyfi Umhverfisstofnunar skv. lögum nr. 97/2004 um verndun Mývatns og Laxár. Nokkr hljóðmengun er frá vegum við Mývatn (sjá kafla 2.4.5. um hljóðvist).

Nýlagning og endurupþyggung vega á vernarsvæðum utan þéttbýlis heyra undir lög um mat á umhverfisáhrifum

- Fjallað er um um reiðvegi, hjóreiðastíga og göngustíga í kafla 4.6.2.

AÐGERÐIR

- » Þess verði gætt að nýlagningar vega og aðrar vegbætur séu í góðu samræmi við vernd svæðisins Að Umhverfisstofnun hafi eftirlit með því að allar vegaframkvæmdir séu í samræmi við lög um verndun Mývatns og Laxár.
- » Lækka hámarkshraða á völdum köflum veganna í kring um Mývatn vegna slysa- og mengunarhættu.
- » Gera áhættumat og útbúa viðbragsáætlun vegna mögulegs mengunarlyss þar sem vegir liggja næri Mývatni, Laxá og öðrum lykilsvæðum á vatnsviði Mývatns og Laxár.

SAMSTARFSAÐILAR: Vegagerðin, Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit, Norðurþing, Vega-gerðin, landeigendur.

4.9. Efnisnám

Markmiðið er að varðveisla merkar jarðmyndanir.

Á Mývatns- og Laxárvæðinu hefur töluvert verið eyðilagt af merkum jarðmyndunum vegna efnisnáms. Nokkrir gervigigar og gjallhólar hafa horfið í tengslum við vegagerð og byggingaframkvæmdir og aðrir hafa verið skemmdir. Þetta rask er óafturkræft og því er einungis hægt að leggja til að lágmarka þá eyðileggingu sem orðin er með því að fylgja því fast eftir að malarnámi sé hætt á sílum stöðum.

Samkvæmt skipulags- og byggingalögum nr. 73/1997 er öll efnistaka á landi og af eða úr hafsbottini innan netlaga háð framkvæmdaleyfi hlutaðeigandi sveitarstjórnar í samræmi við ákvæði laga nr. 44/1999, um náttúruvernd. Framkvæmdaleyfi vegna efnistökum skal gefið út til tiltekins tíma þar sem gerð er grein fyrir stærð efnistökusvæðis, vinnsludýpi, magni og gerð efnis sem heimilt er að nýta samkvæmt leyfinu, vinnslutíma og frágangi á efnistökusvæði. Samkvæmt lögum um mat á Umhverfisáhrifum nr. 106/2000 þarf að tilkynna þær efnisnámur til Skipulagsstofnunar

þar sem áætluð efnistaka raskar 25.000 m² svæði eða stærra, er 50.000 m³ eða meiri, eða þegar fleiri en einn efnistökustaður vegna sömu framkvæmdar og á sama svæði ná samanlagt yfir 25.000 m². Skipulagsstofnun metur hvort efnistakan þurfir að fara í mat á umhverfisáhrifum.

Samkvæmt 47. gr. laga 44/1999 er eiganda eða umráðmanni eignarlands heimil án leyfis minni háttar efnistaka til eigin nota nema um sé að ræða jarðmyndanir og vistkerfi sem njóta verndar samkvæmt 37. gr. fyrnefndra laga. Í þeim tilvikum þarf leyfi til efnisnámsins frá viðkomandi sveitarfélagi og eftir atvikum Umhverfisstofnun, t.d. innan friðlýstra svæða og svæða sem vernduð eru með sérloðum.

Jarðefni í Mývatnssveit hafa verið nýtt til byggingaframkvæmda og vegagerðar. Samkvæmt nágildandi aðalskipulagi fyrir Skútustaðahrepp er gert ráð fyrir að efnistaka verði takmörkuð við fjórar námar; Geirastaðanámu, Garðsnámu, Flugvallarnámu og námu við Grænagilsöxl. Önnur jarðefnavinnsla hefur verið í Mývatnssveit í tengslum við framleiðslu holsteina og milliveggjahellna á vegum Léttsteypunar. Er það gjall sem tekið er úr Jarðbaðshólum. Gert er ráð fyrir í aðalskipulagi að sú efnistaka haldi áfram. Mun fleiri námar eru á svæðinu, bæði lokaðar og í notkun.

Innan verndarsvæðis er Geirastaðanáman eina náman á aðalskipulagi. Efnisnámi úr henni hefur verið hætt og stendur til að Vegagerðin loki henni formlega. Mikilvægt er að hafa yfirsýn yfir efnistökum innan verndarsvæðis Mývatns og Laxár og eftirlit með öllum nánum á svæðinu. Sjá einnig kafla 2.1.1. um gervigiga.

Kísiliðjan var stofnuð í Mývatnssveit árið 1966. Vann hún kísilþörgungaskeljar úr kísilskeljarkum setlögum sem kallast kísilgúr. Kísilþörgungaskelin hefur ákveðna eiginleika sem gera hana eftirsóknarverða í ýmiss konar iðnaði. Kísilgúrvinnslan úr Mývatni, 1967-2004 snerist um að hreinsa lífræn efni og gosósku úr botnleðjunni svo að kísilþörgungaskeljarnar urðu einar eftir. Var setlögunum úr Ytriflóa dælt á land og í Kísiliðjuna. Þar sem áður var um 1 m dýpi í Mývatni er dýpið nú um 2-6 m, 3-4 m dýpi er algengt og botninn mishæðóttur vegna hraunsins sem undir er. Um 40% af flatarmáli Ytriflóa höfðu verið dýpuð þegar hætt var að taka efni úr flóanum og er þar því langstærsta náma á Íslandi. Um 250-300 þúsund tonnum (nemur 50-60 þúsund tonnum af þurrefni) var dælt úr Mývatni á hverju sumri. Var framleiðsla Kísiliðjunnar um 27 þúsund tonn á ári (Jón G. Jónsson 2006). Sjá nánar í viðauka I um Mývatn.

AÐGERÐIR:

- » Efnistaka í jarðmyndunum sem njóta sérstakrar verndar skv. 37. gr. laga nr. 44/1999 um náttúruvernd, t.d. í eldhraunum og gervigígum, er óheimil án leyfis. Því banni verði fylgt fast eftir með eftirliti.
- » Vel verði fylgst með nánum, þær myndaðar og hnitaðar.
- » Sjá til að nánum sé lokað og vegir fjarlægðir að nánum þegar efnisnámi úr þeim er lokið.
- » Fylgst verði með nánum í Ytriflóa Mývatns

SAMSTARFSAÐILAR: Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit, Norðurþing, Vega-gerðin, landeigendur.

5. KYNNING OG FRÆDSLÁ

Markmiðið er að almenningur læri að meta, virða og skilja þær náttúru- og menningarminjar sem verið er að vernda á viðkomandi svæði.

Eins og lýst hefur verið hér að framan er Mývatns- og Laxárvæðið ákaflega sérstakt og verndargildi þess mikil. Sérstaða svæðisins er mikil aðráttarafli og er Mývatnssveit einn af fjölsóttustu ferðamannastöðum á Íslandi. Mikil ábyrgð fylgir því að nýta slike svæði sem Mývatns- og Laxárvæðið. Því er mikilvægt að fólkid sem svæðið byggir sem og þeir ferðamenn sem heimsækja það sé vel meðvitað um sérstöðu þess. Segja má að vernd sérstakra náttúruminja svæðisins byggi fyrst og fremst á skyndsamlegri nyttingu þess og umgengni, byggðri á þekkingu og virðingu.

AÐGERÐIR

- » Auka fræðslu og auðvelda aðgengi almennings að upplýsingum um náttúrufar og menningu Mývatns- og Laxárvæðisins í nútíð og þátið.

SAMSTARFSAÐILAR: Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn, Náttúrustofa Norðausturlands, Skútustaðahreppur, Pingeyjarsveit, Norðurþing, ferðapjónustuðilar á svæðinu, Ferðamálastofa, Atvinnupróunarfélag Pingeyinga, skólar á svæðinu, Umhverfisskólinn Maður og Jörð, Fornleifaskóli barnanna og Svartárkot: menning, náttúra.

5.1. Upplýsingagjöf, umhverfisfræðsla og -túlkun

Markmið verndaráætlunar er að auðvelda heimamönnum, almenningi og námsfólkni aðgengi að upplýsingum um náttúrufar í Mývatnssveit auk þess að nota náttúru Mývatns- og Laxárvæðisins í heild sem þekkingaruppsprettu.

VERNDARÁÆTLUN MÝVATNS OG LAXÁR

Frá árinu 1993 til 2001 var gestastofa starfrækt með einum eða öðrum hætti í Mývatnssveit, fyrst á Skútustöðum en síðan í skólahúsini í Reykjahlíð. Var gestastofan aftur sett upp sumarið 2006 að Hraunvegi 8 (gamla Kaupfélagshúsini). Í gestastofunni er fróleik miðlað um náttúrufar ásamt helstu upplýsingum um umgengni á svæðinu. Unnið er að endurhönnun sýningarárinnar í gestastofunni. Gert er ráð fyrir að ný sýning verði opnuð vorið 2011. Oft hefur upplýsingamiðstöð verið starfrækt samhlíða gestastofunni, ýmist á vegum Skútustaðahrepps eða Mývatnssstofu ehf. Núverandi sýning gestastofunnar var unnin í samstarfi við Náttúrurannsóknastöðina við Mývatn. Mikil aðsókn er í gestastofu Umhverfisstofnunar (sjá 16. mynd). Landverðir á vegum Umhverfisstofnunar (áður Náttúrurverndar ríkisins og Náttúrverndarráðs) starfa á sumrin í Mývatnssveit. Þeir veita upplýsingar og fræðslu, m.a. í formi skipulagðra gónguferða með leiðsögn og umhverfistúlkun. Á heimasiðu UST má finna upplýsingar um friðlýst og vernduð svæði s.s. Mývatn og Laxá.

Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn hefur sinnt umhverfisfræðslu um náttúrufar Mývatns og Laxárvæðisins á margvíslegan hátt, m.a. með því að taka á móti skólahópum, innlendum og erlendum. Sú fræðsla hefur verið á öllum skólastigum og hefur verið afar vel tekið. Einnig hefur Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn unnið náið með Umhverfisstofnun að ýmsum málum er snúa að fræðslu. Þá heldur Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn úti heimasiðu þar sem er að finna margvíslegar upplýsingar um náttúrufar svæðisins. Stöðin hefur einnig átt stóran þátt í bókaútgáfu og kvikmyndagerð um lífríki Mývatns í samstarfi við ýmsa aðila.

Með markvissri fræðslu í grunn- og framhaldsskólum héraðsins um náttúrufar Mývatns- og Laxárvæðisins væri hægt að gera komandi kynslóðri Pingeyinga, „sérfræðing“ í náttúrufari svæðisins og sérkennum þess. Ef horf er til framtíðar skilar slík þekking sér til baka í aukinni umhverfisvítund og kynningu svæðisins út á við. Einnig er liklegt að markviss fræðsla á þessum skólastigum verði til þess að veckja áhuga nemenda á því að læra meira um náttúrufar svæðisins og yá þannig undir áhuga þeirra á því að stunda rannsóknir í framtíðinni.

Umhverfisskólinn Maður og Jörð er þróunarverkefni sem miðar að því að gefa einstaklingum aukin taekfæri á athafnatengdu útinámi á sínni skóla- og lífsögnum þannig að hann geti þroskáð með sér heildstæða náttúru- og samfélagsvítund. Undir hann heyra sérstæðir umhverfisskólar, m.a. svokallaður Laxáskóli. Laxáskólinn hefur verið starfræktur frá 2006 með þátttökum nema frá bæði Borgarhólsskóla á Húsavík og Hafrafækjarskóla í Aðalda. Laxáskólinn hefur m.a. það hlutverk að gera grunnskólanemum á svæðinu kleift að nema náttúru Laxá með eigin athugunum þegar lífríki hennar er í blóma og er Laxáskólinn þannig orðinn hluti af grunnskólanum. Markmið er að leggja svokallaða stíga, sníðna að mismunandi aldurshópum og viðfangsefnum, þannig að skólinn í framtíðinni nái til allra aldursstiga og lífríkis/umhverfis vatnsvæðisins í heild sinni.

Svartárkot; menning, náttúra er rannsókná- og fræðslusetur um íslenska menningu, náttúru og sambúð manns og náttúru. Setrið er staðsett í Svartárkoti í Bárðardal. Þar eru haldin alþjóðleg hákólanámskeið á þessu svíði sem sum hver nýta sér Mývatns og Laxárvæðið sem uppsprettu fróðleiks og náttúrufegurðar.

Heppilegt er að móta fræðsludagskrá sem sérstaklega er ætluð heimamönnum. Slik dagskrá getur verið á öðrum tínum heldur en dagskrá sem ætluð er íslenskum og erlendum ferðamönnum, t.d. að vetrarlagi. Áherslur eru þá oft aðrar heldur en í kynningu og fræðslu til almennra ferðamanna.

Heimamenn búa yfir mikilli þekkingu á svæðinu. Mikilvægt er að virkja þá til að miðla af staðþekkingu sinni og nábýli við þá sérstöku náttúru sem svæðið hefur að geyma.

Mikið af útgefnum fræðsluefni er til um Mývatns- og Laxárvæðið. Það er á ýmsu formi s.s. kort, bæklingar, skilti, myndbönd og bækur. Sjá nánar í viðauka XI. Upplýsingar um náttúrufar svæðisins hafa ekki verið gefnar út á formi sem sérstaklega er ætlað að nái til sjónþapurra og blindra.

Pess er vert að geta að hjá The Wildfowl and Wetland Trust í Arundel í Suður Englandi er vatnafuglagarður og er hluti hans tileinkadur Mývatni. Koma þarf á virku samstarfi við vatnafuglagarðinn.

AÐGERÐIR

- » Gestastofa verði áfram starfandi í Mývatnssveit og verði hún endurbætt.
- » Gefið verði út fræðsluefni ætlað sjónðöprum og blindum.
- » Landverðir í Mývatnssveit bjóði upp á gónguferðir með náttúrufarar á verndarsvæðinu.
- » Sérstök fræðsludagskrá verði fyrir heimamenn.
- » Heimamenn verði virkjaðir í auknum mæli til þess að miðla þekkingu sinni. Einnig er gert ráð fyrir því að grunn- og framhaldsskólar í Suður-Pingeyjarsýslu, jafnvel viðar, nýti sér vistkerfi Mývatns og Laxá í auknum mæli til fræðslu um náttúrufar.
- » Koma á virku samstarfi milli verndarsvæðisins og The Wildfowl and Wetland Trust í Arundel í Suður Englandi.

SAMSTARFSAÐILAR: Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn, Náttúrustofa Norðausturlands, Skútustaðahreppur, Pingeyjarsveit, Norðurþing, ferðapjónustuðilar á svæðinu, Ferðamálastofa, Atvinnupróunarfélag Pingeyinga, skólar á svæðinu, Umhverfisskólinn Maður og Jörð, Fornleifaskóli barnanna og Svartárkot: menning, náttúra.

5.2. Kynning og auglýsingar

Markmiðið er að efla kynningu á sérstæðri náttúru svæðisins í samræmi við stefnu Umhverfisstofnunar. Gera þarf upplýsingar um viðburði á svæðinu sýnilegri.

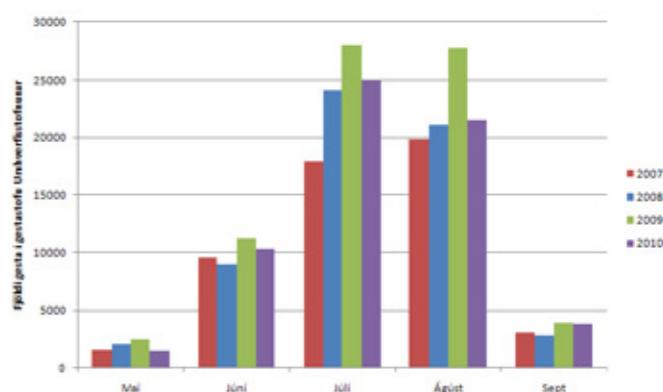
Búa þarf til miðlæga heimasiðu fyrir svæðið þar sem á einum stað verði að finna helstu upplýsingar um verndun, friðlýsingu, náttúrufar, gönguleiðir, lýsingu á áhugaverðum stöðum, veiði og fleiru er tengist náttúru svæðisins. Slik síða gæti þjónað til upplýsingar fyrir ferðamenn auk þess að nýtast til fræðslu.

Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn hefur haldið úti heimasiðu um starfsemi sína og náttúrufar á svæðinu í áraraðir; <http://www.ramy.is>. Þar er m.a. að finna lista yfir allar skýrslur um niðurstöður rannsókna á lífríki, jarðfræði og menningarminjum Mývatns og Laxá sem birtar hafa verið.

AÐGERÐIR

- » Að gerð verði öflug miðlæg heimasiða þar sem á einum stað verði að finna helstu upplýsingar um verndun, friðlýsingu, náttúrufar, gönguleiðir, lýsingu á áhugaverðum stöðum, veiði, rannsóknum og fleiru er tengist náttúru svæðisins.

SAMSTARFSAÐILAR: Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn, Náttúrustofa Norðausturlands og Mývatnssstofa ehf.

16. MYND. Fjöldi gesta í gestastofu Umhverfisstofnunar árin 2007-2010.

6. RANNSÓKNIR OG VÖKTUN

Mjög miklar náttúrurannsóknir hafa farið fram á svæðinu og ítarlegir fornleifauppgreftir hafa verið gerðir á þremur stöðum.

6.1. Náttúruminjar

Hið auðuga og sérstæða lífríki vatnsvæðisins hefur laðað að fjöldu náttúrufræðinga, til að byrja með einkum fugla- og fiskifræðinga, en a síðustu 40 árum hafa rannsóknir meira beinst að smáverum í vatninu og lífskilyrðum þeirra. Helstu rannsóknahópar síðari tíma hafa komið frá Kaupmannahafnarháskóla, Háskóla Íslands, Háskólanum í Wisconsin og Bandaríkjunum. Veidiðlastofnun auk Náttúrurannsóknastöðvarinnar við Mývatn. Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn vinna nú saman að kortlagningu fornara garða á svæðinu. Skráning fornminja hefur farið fram í öllum hreppunum nema Reykdælahreppi. Af fornminjum eru það helst Hofstaðir og garðlögin miklu sem eru líkleg til að draga að sér ferðamenn, en því aðeins að fræðsluefnir sé útbúið. Framhúsið á Grænavatni og bæjarhúsin á Þverá hafa verið mæld upp og eru í umsjá þjóðminjasafns.

6.2. Menningarminjar

Lengi vel voru rannsóknir Daniel Bruun og félaga 1908 og síðar Olaf Olsen (1965) á Hofstöðum nánast einu fornleifarannsóknir á svæðinu. Um 1991 voru rannsóknir þar tekna upp að nýju og síðan hafa verið gerðar miklar rannsóknir á fleiri bæjum við Mývatn og niður með Laxá. Fornleifastofnun Íslands hefur haft þar forgöngu í samstarfi við hópa fornleifa- og fornviðfræðinga frá Bandaríkjum og Evrópu. Megnið af rannsóknaniðurstöðum liggr fyrir í rannsóknaskýrslum. Unnið er að birtingu á samantektum rannsóknanna og er komið út viðamikið rit um Hofstaði. (Lucas 2010). Fornleifastofnun og Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn vinna ná saman að kortlagningu fornara garða á svæðinu. Skráning fornminja hefur farið fram í öllum hreppunum nema Reykdælahreppi. Af fornminjum eru það helst Hofstaðir og garðlögin miklu sem eru líkleg til að draga að sér ferðamenn, en því aðeins að fræðsluefnir sé útbúið. Framhúsið á Grænavatni og bæjarhúsin á Þverá hafa verið mæld upp og eru í umsjá þjóðminjasafns.

6.3. Félagslegar rannsóknir

Litið hefur verið um félagslegar rannsóknir á svæðinu. Þó voru gerðar rannsóknir á samfélagslegum áhrifum Kísilidjunnar.

6.4. Hagrænar rannsóknir

Hagrænar rannsóknir hafa ekki farið fram.

6.5. Vöktun

Með verndaráætluninni eru sett fram markmið um vöktun lífríkis og náttúruminja á verndarsvæðinu í samstarfi við fagstofnanir. Stefnt er að því að Umhverfisstofnun vakti áhrif ferðamanna, þol-

mörk göngustíga og aðra þætti sem hafa áhrif á upplifun ferðamanna.

Mikilvægt er að fylgst sé með þróun lífríkis, jarðmyndana og álags á náttúruna af völdum gesta með vöktun á ýmsum þáttum. Til þess að vöktunin skili árangri þarf hún að vera reglubundin og skrásett. Markmiðin með henni burfa að vera skýr, skilvirk, raunhæf, tímasett og mælanleg. Nauðsynlegt er að skipulag vöktunar sé í samráði við fagaðila á hverju sviði.

SÚ VÖKTUN SEM FARIÐ HEFUR FRAM Á SVÆÐINU ER EFTIR-FARANDI:

Fylgst er reglulega með fjölmörgum þáttum í lífríki Mývatns. Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn stendur fyrir reglulegri vöktun flest allra stofna vatnafugla, fiska (frá 1975) og fljúgandi skordýra. Einnig eru átuskiþyrði í vatnið vöktuð (mý frá 1977, krabbadýr frá 1989), svo og plöntu- og dýrasvif, efnasamsetning lindarvatns og vatnshiti. Náttúrustofa Norðausturlands hóf vöktun fiðrilda við Skútustaði árið 2010. Fiðrildum er safnað frá apríl fram í nóvember í ljósgildru og aflið greindur til tegundar. Vöktun silungs (bleikju og urriða) í Mývatni er unnin af Veidiðlastofnum skv. samningi við rannsóknastöðina. Fylgst er árlega með árgangastærð, aldurs-samsetningu, fæðu og sníkjudýrum bleikju og urriða í Mývatni og tvívar á ári með þéttileika, árgangaskiptingu og sníkjudýrum hornsila í Mývatni. Veidiðlastofnun heldur auk þess utan um skráningu á veiði í ám og vötnum á svæðinu í samvinnu við veiðifélög, og eftir 1986 er veiði skráð á hvern dag ásamt sókn (fjöldu neta) í vatninu. Á það bæði við um sumarveiði í opnu vatni og vetrarveiði undir ís. Til eru gögn um veiði í Mývatni allt frá árinu 1900. Veiðiskráningar liggja fyrir út Laxá í Laxárdal og Mývatns-sveit eftir 1970. Veiði er með upplýsingum um einstaka fiska, lengd, þyngd, kyn og veiðistaði. Til eru upplýsingar um veiði í Laxá í Aðaldal frá 1946 en lax er þar aðal tegundin. Veiði í Mýrvíkli liggr fyrir frá 1970 sem og í Reykjadal. Náttúrurannsóknastöðin vinnur nú að nákvæmum rannsóknum á forsögulegu lífi þrjár síðustu aldirnar í Mývatni. Vatnamælingar Orkustofnunar (nú Veðurstofa Íslands) skrá vatnshæð og vatnsrennslu. Nokkrar sjálfvirkar veðurstöðvar eru á svæðinu en Veðurstofa Íslands rekur veðurathuganir í Reykjahlíð, Syðri Neslónum (loftthiti, vindur, sólgæslun) og Haganesi (sólskin). Síðan í ágúst 2006 hefur fjöldi ferðamanna verið talinn inn í gestastofu Umhverfisstofnunar í Reykjahlíð.

Í Laxá er fylgst með ástandi bitmýsstofsins og fuglastofnum (Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn), seiðapéttleika og lax- og silungsveiði (Veidiðlastofnun í samvinnu við veiðifélög). Veiði-

málastofnun fylgist einnig með veiði og seiðapéttleika í hlíðarám Laxár (Reykjadalsá og Reykjavísl). Nokkuð vantar á grunnþekkingu vöktunar á urriðanum sem felst í sýnatökum af veiði til þess að sjá hvort og hvaða árgangar eru inni í veiðinni á hverjum tíma og á mælingar á afkomu, vexti og viðgangi ungyviðis á svæðinu.

Fylgst er með fugla og skordýralífi á nokkrum nærliggjandi svæðum. Náttúrurannsóknastöðin fylgist með Svartárvatni og Friðlandi Svarfdæla og Náttúrustofa Norðausturlands með Víkingavatni og vötnum í Aðaldal.

Auk ofangreindra þáttar er nauðsynlegt að vakta mengun vatns frá byggðarkjörnum, stærri ferðamannastöðum og iðnaði, Má þar einkum nefna þéttbýli og iðnaði við Laugar í Reykjadal, gróðurhús og byggd við Hveravelli í Reykjahverfi, byggðina í Reykjahlíð og á Skútustöðum, sundlaug, jarðböö og, ekki síst, jarðhitabankjanir.

En fremur þarf að fylgjast með plöntum sem eru á válista, einkum jarðhitabundnum tegundum, svo og ágengum og framandi plöntum á borð við lípínu og skógarkerfil.

Vert væri einnig að fylgjast með gróðurbreytingum í kjölfar minnandi beitarálags (t.d. með kerfisbundinni myndatökum í þrívidi), fjölda og viðhorfum ferðamanna og ástandi lands í nágrenni fjölfarina ferðamannaleiða.

Starfsmenn verndarsvæðisins geta séð um ákveðið eftirlit og einnig að vakta suma fyrrgreindra þætti samkvæmt leiðbeiningum sérfræðinga en öðrum þáttum þurfa sérfræðingar á viðkomandi svíði að sinna. Við gerð vöktunaráætlana þarf að setja viðmiðunar-mörk varðandi hvaða breytingar séu ásættanlegar og til hvaða aðgerða að að grípa ef vöktunin leiðir í ljós óásættanlegt ástand.

Gera þarf ráð fyrir fjármagni til vöktunar þegar gerð er kostnaðaráætlun fyrir verndarsvæðið.

AÐGERÐIR:

» Haldið verði áfram að vakta þá þætti sem hafa verið vakt-aðir um áraraðir.

» Gerðar verði vöktunardælanir í samráði við fagaðila varðandi mengun vatnsviðs, plöntur á válista, kúluskit, fiskistofna vatnsviðsins, gróðurframvindu, göngustíga, fjölda og viðhorf ferðamanna, námsvæðis Ytirflóa, ástand jarðfræði- og menningarminja.

» Gera þyrti hagrænar og félagslegar rannsóknir á svæðinu.

SAMSTARFSAÐILAR: Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn, Náttúrustofa Norðausturlands, Náttúrufræðistofnun Íslands, Fuglaverndarfélag Íslands, Fornleifarvernd ríkisins, Vegagerðin, Ferðamálastofa, Ferðamálasetur Íslands og landeigendor.

7. STJÓRNUN SVÆDISINS

7.1. Vinnuumhverfi

Gestastofa verndarsvæðisins er jafnframt starfsstöð landvarða og þar er skrifstofuðstaða, kaffiðstaða og hreinlætisaðstaða fyrir starfsmenn. Vinnufatnaður er útvegadur af Umhverfisstofunum. Áhöld og verkfærir eru til staðar í gestastofu og geymsluhúsnæði.

Umhverfisstofnun útvegar sumarstarfsmönnum sínum húsnæði. Hefur það verið á ýmsum stöðum í sveitinni en frá árinu 2000 til 2007 var það í húsnæði Sparisjóðs Suður-Þingeyinga í Skjólbrekku. Síðan þá hafa landverðirnir búið á eftir hæðinni á Grímsstöðum 1.

7.2. Starfsfólk

Umhverfisstofnun sér um rekstur verndarsvæðis Mývatns og Laxár. Á verndarsvæðinu starfar einn sérfraðingur í fullu starfi síðan árið 2006 og stýrir hann starfi sumarstarfsmanna stofnunarinnar. Sumarstarfsmenn hafa verið þrír seinustu ár og er vinnuframlag þeirra um 35 landvarðavikur ár hvert. Einnig starfar á svæðinu fjöldi sjálfbodaliða á vegum Umhverfisstofnunar ár hvert.

Verkefni sérfraðings á verndarsvæðinu sem tengjast svæðinu eru fyrst og fremst eftirfarandi:

ÁÆTLANIR OG FJÁRMÁL

- » Tekur þátt í mótmótt fjarhagsdætlunar verndarsvæðisins með deildarstjóra og svíðsstjóra.
- » Tekur þátt í mótmótt starfs- og rekstraráætlunar verndarsvæðisins með deildarstjóra og svíðsstjóra.
- » Umsjón með gerð verndaráætlana með deildarstjóra og svíðsstjóra.

NÁTTÚRUVERND

- » Umsjón og eftirlit með verndarsvæðinu.
- » Vöktun á náttúru svæðisins í samvinnu við til þess bæra aðila.
- » Vinna að eftirfylgni verndaráætlunar verndarsvæðisins í samráði við næsta yfirmann.
- » Dagleg umsjón með gestastofu og/eða sýningum sem henni fylgja.
- » Gerð umsagna, leyfisveitinga og afgreiðsla erinda um hið verndaða svæði í samráði við næsta yfirmann.
- » Umsjón með landvörðum og landvörlu á verndaða svæðinu í samráði við næsta yfirmann.

VERKLEGAR FRAMKVÆMDIR

- » Mótar áætlun um verklegar framkvæmdir í samráði við næsta yfirmann.
- » Hefur umsjón með og forgangsraðar verklegum framkvæmdum í samráði við næsta yfirmann.
- » Hefur eftirlit með mannvirkjagerð á hinum verndaða svæði í samstarfi við aðra starfsmenn náttúruverndarsvæðis.
- » Verkstýrir verkamönnum og landvörðum í verklegum framkvæmdum.
- » Tekur á móti og leiðbeinir vinnu sjálfbodaliða og annarra vinnuhópa.

FRÆÐSLA

- » Sér um fræðslu- og samskipti er varða verndaða svæðið við gesti, stofnanir, fyrirtæki, sveitarfélög og skóla.

Einnig sinnir sérfraðingur Umhverfisstofnunar á verndarsvæði Mývatns og Laxár 2004 fell niður verndun á þeim flestum. Til stendur að friðlysa marga þessa staði en áætlanir um slikt hafa ekki orðið að veruleika.

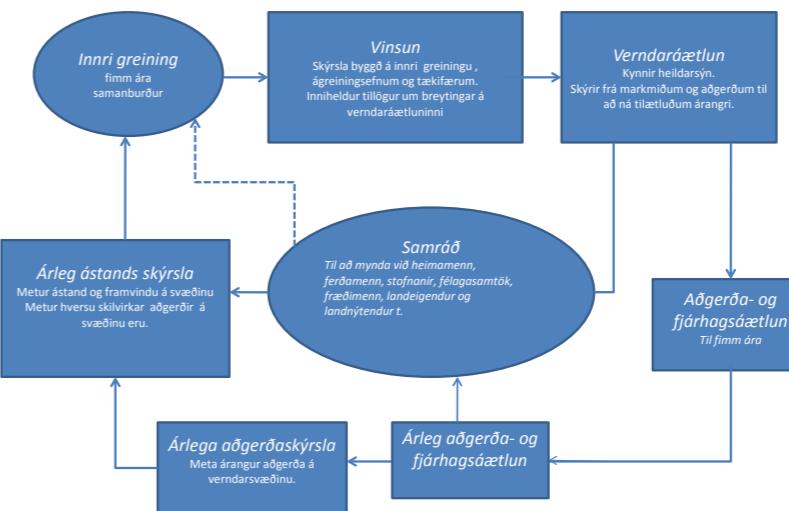
Mývatnssveit er ein af fjölsóttustu sveitum landsins yfir sumartímann og eru náttúruundur þau sem vernduð eru með lögum eða eru nú í friðlysingarferli helsta ástæðan fyrir vinsældum sveitarinnar á meðal ferðamanna. Mikilvægt er að landverðir nái að leiðbeina og sinna þessum mikla fjölda fólks þannig að hann valdi ekki spjöllum á lífríki og jarðmyndunum. Það felur í sér eftirlit úti á svæðum, fræðslu í gestastofu og fræðslu úti á svæðum. Fjórir starfsmenn (1 sérfraðingur og 3 landverðir) duga skammt á svo stóru svæði sem þessu. Þar sem eftirlitssvæðið er mjög stórt er líklegt að flestir gestir farí um svæðið án þess að hitta landvörð. Fyrir sumarið 2009 fór langmestur tími landvarða í að halda ferðamannasvæðunum nokkurn veginn boðlegum fyrir gesti (tína upp rusl, laga stíga o.s.frv.) og mjög líttíl tími fór í persónuleg samskipti og fræðslu. Sumurin 2009 og 2010 einskorðaðist starf landvarða og sjálfbodaliða Umhverfisstofnunar utan verndarsvæðisins nánast eingöngu við að beina ferðamönnum frá hættum, halda göngustígum og kortum við, því klósettin við Leirhnjúk og halda Hverfjalli (Hverfjalli) án áletrana ásamt eftirliti með utanvegakstri utan verndarsvæðisins. Innan verndaða svæðisins var meira eftirlit. Aðgengi að Skútustaðagíum og Kálfastrandarklösum var bætt. Haldið var áfram með stórátak gegn skógarkerflí ásamt því að hefja átak gegn dreifingu lúpínu við Sandvatn Ytra. Mikill tími fór í að sinna gestum í gestastofu Umhverfisstofnunar að Hraunvegi 8.

Stefna Umhverfisstofnunar er að draga enn frekar saman starfsemi utan verndaða svæðisins og auka hana á því svæði sem er verndað.

AÐGERÐIR

- » Að friðlysingum svæða verði komið á hreint sem fyrst svo landverðir geti starfað innan hefðbundins starfsramma landvarða, þ.e. á náttúruverndarsvæðum
- » Að stöðum landvarða verði fjölgæð til samræmis við aukinn fjöldi ferðamanna á svæðinu og aukið vinnuálag vegna opnunar gestastofu 2006.
- » Fræðsluefnir á gestastofu verði endurnýjað í takt við nýjar upplýsingar og tæknir. Reynt verði að finna heppilegra húsnæði fyrir starfsemina í framtíðinni.

VERNDARÁÆTLUN MÝVATNS OG LAXÁR

7.3. Samstarf

Verndaráætluninni er ætlað að bæta samstarf milli hagsmunaaðila á verndarsvæðinu og gera stjórnun og aðgerðir svæðisins markvissari.

Þar sem verndarsvæðið er að mestu leytí i eigu einstaklinga skiptir gott samstarf náttúruverndaryfvalda og heimamanna miklu máli. Mikil staðþekking býr í heimafólk og því mikilvægt að gott aðgengi sé að þeim viskubrunni. Undanfarin á eru dæmi þess að bændur hafi tekið á móti skólabörnum og frætt um sitt heimaland, náttúruverndar, fylgting og sögu svæðisins. Efling fræðslu á svæðinu byggir að hluta á því að hægt sé að virkja landeigendur til þess að miðla þekkingu sinni og reynslu.

Einnig er mikilvægt að hagsmunaaðilar, íbúar, landeigendur, gestir og gangandi hafi möguleika á því að láta skoðun sína í ljós varðandi verndarsvæðið og þar með hafa áhrif á uppbryggingu þess. Á þetta við um upplifun á svæðinu, fræðslu, þjónustu, aðstöðu og fleira. Einnig væri æskilegt að leitað væri sérstaklega og markvisst eftir skoðunum fólkis á þessum hlutum með reglugum skoðanakönnum og opnum fundum.

Mikilvægt er að starfsemi innan svæðisins sé markviss og verkerlar skýrir. Umsjón og eftirfylgni með svæðinu á að vera eins og eftirfarandi flæðirit.

SAMSTARFSÁÐILAR: Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn, Náttúrustofa Norðausturlands, Skútustaðahreppur, Þingeyjarsveit, Norðurþing, ferðapjónustuðarliðar á svæðinu, Ferðamálastofa, Atvinnubrúnarfélög Þingeyringa, Skólanefndir svæðinum, Umhverfisskólinn Maður og Jörð, Fornleifaskóli barnanna, íbúar, landeigendur og hagsmunaaðilar

AÐGERÐIR:

- » Að í gestastofu svæðisins verði hægt skilja eftir skriflegar athugasemdir varðandi svæði.
- » Að hægt verði að koma athugasemdu um svæðið á framfæri gegnum netið.
- » Að árlega verði opinn fundur varðandi málefni verndarsvæðisins.
- » Að landeigendur og hagsmunaaðilar geti leitað til Umhverfisstofnunar og fengið aðstoð við sérteik verkefni sem stuðla að náttúruvernd innan verndarsvæðisins.
- » Að fimm ára aðgerða- og fjárhagsáætlun verði gerð fyrir svæðið.
- » Að árlega sé gerð aðgerða- og fjármagnsáætlun fyrir svæðið.
- » Að árlega verði gerð framkvæmdaskýrsla fyrir svæðið þar sem farið er yfir hvað var gert á svæðinu.
- » Að svæðið sé tekið út árlega með tilliti til ástandsþreytinga og framvíndu. Einnig sé metið hversu skilvirkar þær aðgerðir eru sem farið er í svæðinu.
- » Að sífellt sé verið að afla gagna um hvað fólk finnst um svæðið og unnið úr tillögum þess varðandi endurbætur og uppbryggingu.
- » Að á fimm ára fresti fari fram innri greining par sem ástandsskýrslur séu bornar saman.

- » Að vinsunarskýrsla sé búin til á 5 ára fresti og byggist á innri greiningu, ágreiningsefnum og tækifærum. Skoðað er hvert stefna skal og komið með breytingartillögur fyrir verndaráætlunina.
- » Að á 5 ára fresti sé verndaráætlunin uppfærð með tilliti til breytrra aðstæðna og aukinna upplýsinga.

7.4. Fjármögnun

Tryggja þarf að fjármömlög séu í samræmi við skyldur Umhverfisstofnunar og Náttúrurannsóknastöðvarinnar við Mývatn.

Fjármögnun verndar Mývatns og Laxárvæðisins er háð fjárlögum hverju sinni. Mikilvægt er að vinna að því að fjárlög til svæðisins verði í samræmi við áætlanir um framkvæmd verndaráætlunarinnar. Þess ber að geta að með undirritun og staðfestingu ráðherra á verndaráætluninni felst ekki staðfesting á fjármölgum til framkvæmda hennar.

Sjálfsgagt er að leita eftir styrkjum fyrir einstök verkefni og fá kostunaraðila.

AÐGERÐIR:

- » Unnið skal að því að fjármömlög til verndarsvæðis Mývatns og Laxár sem og Náttúrurannsóknastöðvarinnar við Mývatn verði aukin í samræmi við lagalegar skyldur þeirra.

SAMSTARFSÁÐILAR: Umhverfisráðuneytið, Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn.

7.4.1. Styrkir

Markmið verndaráætlunarinnar er að nýta þær fjármögnumarleiðir sem mögulegar eru hverju sinni til að elfa starfsemi verndarsvæðisins.

Aðgangur að gestastofuni er ókeypis en borið hefur á því að fólk vilji láta fé af hendi rakna til styrkar starfsemanni. Til þess að taka við slíkum framlögum væri hægt að setja upp bauk í gestastofu. Áætlunin er að fóð renni til ákvæðinna verka, s.s. til kaupa á hlutum fyrir gestastofuna. Hingað til hefur hvorki verið tekið gjald fyrir gönguverðir né ferðir eða kynningar fyrir sérhópa. Vilji fólk greiða fyrir sílka þjónustu væri hægt að benda því á styrktarbaikinn í gestastofuni.

Eðilegit er að verndarsvæðið nýti sér aðrar fjármögnumarleiðir við einstök verkefni, t.d. styrki eða styrktarleiða. Nauðsynlegt er að setja sérstakar reglur um hver skilyrðin eru fyrir slíkri kostun, t.d. hvernig kostunaraðila er getið, hvaða verkefni koma til greina, hvenær má taka við fé, frá hverjum o.s.frv.

AÐGERÐIR:

- » Sótt verði um þá styrki sem mögulegir eru til fjármögnumar á einstökum verkefnum á verndarsvæðinu.
- » Mótaðar verði skýrar reglur um styrki og kostun einkaaðila á verndarsvæðinu.

8. FORGANGSRÖÐUN VERKEFNA OG FRAM- KVÆMD

Þau verkefni verndaráætlunarinnar sem mikilvægast er að framkvæma til að viðhalda verndargildi svæðisins og koma í veg fyrir eða takmarka röskun verndarsvæðisins eru nefnd hér að neðan.

- » Settar verði þær reglugerðir sem kveðið er á um í lögum nr. 97/2004 um vernd Mývatns og Laxár.
- » Mjög mikilvægt er að koma í veg fyrir frekari útbreiðslu skógar-kerfils.
- » Reyna að stuðla að stækkan stofns Mývatnsbleikjunnar.
- » Að áfram verði haldið aftur af afræningum fugla sem byggja tilvist sína hér á landi á Mývatns og Laxárvæðinu.
- » Að gerð verði aðgerðáætlun sem fara megi eftir ef mengunarslys á sér stað innan vatnsverndarsvæðisins og reynt verði að staðsetja og fjarlægja olliutankinn sem sökk í Ytriflóa.
- » Að námur á svæðinu verði skráðar, myndaðar og lokað ef það á við.
- » Að stýring, öryggi, fræðsla, salernisaðstaða og aðgengi ferðamanna inni á svæðinu verði bætt þannig að þeir rýri ekki verndargildi svæðisins.
- » Mikilvægt er að ljúka því friðlysingarferli í Skútustaðahreppi, utan númerandi verndarsvæðis, sem hófst við setningu laga um vernd Mývatns og Laxár 2004.
- » Raunhæft er að ætla að flest þessi verkefni verði komin í framkvæmd og einhverjum þeirra lokið innan fimm ára. Þó er afránsstjórnun verkefni sem í sjálfi sér tekur ekki enda. Ekki er heldur hægt að gera ráð fyrir því að stofn Mývatnsbleikjunnar verði búinn að ná sér á strik eftir fimm ár.
- » Í aðgerða og fjárhágsætlun sem unnin er kjölfar verndaráætlunar verður nánar fjallað um skiptingu verkefna áætlunarinnar milli ára.

Umhverfisstofnun ber ábyrgð á því að verndaráætluninni sé fylgt eftir.

HEIMILDASKRÁ

- Arnþór Garðarsson og Árni Einarsson (ritstj.) 1991. Náttúra Mývatns. – Hið íslenska náttúrufræðifélag, Reykjavík.
- Fiskistofa 2009. Nýtingaráætlanir. (http://www.fiskistofa.is/get_page.php?page=284) (skoðað 1. apríl 2009)
- Guðni Guðbergsson 2010. Silungurinn í Mývatni, Yfirlit yfir rannsóknir og veiðitolur 1986-2009. Veiðimálastofnun/10036 Greinargerð til Veiðifélags Mývatns.
- 2010a. Gistinætur, gestakomur og meðaldvalarlengd á hótelum og gistiheimilum 1998-2009. – Hagstofa Íslands, Reykjavík. (<http://www.hagstofa.is/?PageID=684&src=/temp/Dialog/varval.asp?ma=SAM01201%26ti=Gistin%C3%A9tur%2C+gestakomur+og+m%C3%A9F0+alda+larlengd+%E1+h%C3%A9F3+telum+og+gistiheimilum+1998%2D2009%26path=../Database/ferdamal/GiHotGist/%26lang=3%26units=Fj%C3%B3ldi>) (skoðað 14.10.2010).
- Hagtörlur 2010b. Gistinætur á tjaldsvæðum 1998-2009. – Hagstofa Íslands, Reykjavík. (<http://www.hagstofa.is/?PageID=684&src=/temp/Dialog/varval.asp?ma=SAM01441%26ti=Gistin%C3%A9tur%2E1+tjaldsv%C3%A9%F0um+1998%2D2009%26path=../Database/ferdamal/GiAnnad/%26lang=3%26units=Fj%C3%B3ldi>) (skoðað 14.09.2010)
- Hagtörlur 2010c. Mannfjöldi eftir byggðarkjörnum, kyni og aldri 1. janúar 1998-2009. – Hagstofa Íslands, Reykjavík. (<http://www.hagstofa.is/?PageID=625&src=/temp/Dialog/varval.asp?ma=MAN03106%26ti=Mannfj%C3%B3ldi+eftir+bygg%F0arkj%C3%99F6rnum%2C+kyni+og+aldri+1%2E+jan%FAar+1998%2D2009++%26path=../Database/mannfjoldi/Byggdakjarnar/%26lang=3%26units=Fj%C3%B3ldi>) (skoðað 10.03.2010).
- Hörður Kristinsson, Eva G. Þorvaldsdóttir og Kristín Svavarssdóttir 2007. Vöktun válistaplantna 2002-2006. Fjölrít Náttúrufræðistofnunar nr. 50. 86 bls.
- Jón G. Jónsson 2006. Mývatnssveit með kostum og kynjum. – Árbók Ferðafélags Íslands 2006. Prentsmiðjan Oddi, Reykjavík.
- Kristján Sæmundsson 1991. Jarðfræði Kröflukerfisins. Bls. 25-95 í: Náttúra Mývatns. Ritsj. Arnþór Garðarsson og Árni Einarsson. – Hið íslenska náttúrufræðifélag, Reykjavík.
- Landgræðsla ríkisins 2009. Þingsályktun um Landgræðsluáætlun 2003-2014. – Landgræðsla ríksins, Gunnarsholti. (http://www.land.is/index.php?option=com_content&view=article&id=28&Itemid=9) (skoðað 25.02.2009)
- Landvernd 2009. Rammaáætlun – um nýtingu vatnsafls og jarðvarma. (<http://www.landvernd.is/natturaufi/>) (skoðað 25.02.2009)
- Lucas, G. 2010. (ritstj.) 2010. Hofstaðir. Excavations of a Viking Age Feasting Hall in North-east Iceland. Institute of Archaeology Monograph Series (1), Reykjavík.
- Náttúrufræðistofnun Íslands 1996. Válisti 1 Plöntur. – Náttúrufræðistofnun Íslands, Reykjavík.
- Náttúrufræðistofnun Íslands 2000. Válisti 2 Fuglar. – Náttúrufræðistofnun Íslands, Reykjavík.
- Náttúruverndarráð 1987. Mývatnssveit: Náttúruverndarkort. – Fjölrít Náttúruverndarráðs nr. 19.
- Ólafur Einarsson 1998. Fuglar og raflínur. Framvinduskýrsla vegna styrks úr Veiðikortasjóði árið 1997. – Náttúrufræðistofnun Íslands, 10 bls.
- Ólafur Einarsson, Hörður Kristinsson, Kristinn Haukur Skarphéðinsson og Jón Gunnar Ottósson 2002. Verndun tegunda og svæða. Tillögur Náttúrufræðistofnunar Íslands vegna Náttúruverndarráðunar 2002. – Náttúrufræðistofnun Íslands, NÍ-02016. 118 bls.
- Páll Einarsson 1991. Umbrotin við Kröflu 1975-89. Bls. 97-139 í: Náttúra Mývatns. Ritsj. Arnþór Garðarsson og Árni Einarsson. – Hið íslenska náttúrufræðifélag, Reykjavík.
- Samtök um náttúruvernd á Norðurlandi 2005. Skýrsla um endurheimt votlendis í Framengjum og Nautey árin 2003-2005. 6 bls.
- Samvinnunefnd um svæðisskipulag háhitasvæða í Þingeyjarsýslum 2007. Svæðisskipulag háhitasvæða í Þingeyjarsýslum 2007-2025. Greinargerð. – Unnið af Teiknistofu arkitekta Gylfi Guðjónsson og félagar ehf., Náttúrustofu Norðausturlands og VGK-Hönnun hf.
- Sigmundur Einarsson (ritstj.), Sigurður H. Magnússon, Erling Ólafsson, Kristinn Haukur Skarphéðinsson, Guðmundur Guðjónsson, Kristbjörn Egilsson og Jón Gunnar Ottósson 2000. Náttúruverndargildi á virkjunarsvæðum norðan Jöklu. – Náttúrufræðistofnun Íslands, NÍ-00009. 220 bls.
- Skipulagsstofnun 2009. Umhverfismat áætlana. (http://www.skipulag.is/focal/webguard.nsf/key2/umhverfismat_aa-ætlana.html) (skoðað 11.02.2009).
- Snorri Baldursson 2006. Náttúruarf og náttúrumínjar umhverfis Vatnajökul. – Náttúrufræðistofnun Íslands, NÍ-06009. 29 bls.
- Teiknistofa Gylfa Guðjónssonar og Sigurðar J. Jóhannssonar 1997. Skútustaðahreppur. Suður-Þingeyjarsýslu. Aðalskipulag 1996 – 2015. Greinargerð. – Unnið fyrir Skútustaðahrepp með þátttöku Náttúruverndar ríkisins og Skipulagsstofnar.
- Tucker, G. M. og Heath, M. F. 1994. Birds in Europe: their conservation status. – BirdLife International, Cambridge, U.K. BirdLife Conservation Series no. 3. 600 bls.
- Tækniþing ehf. 2006. Aðalskipulag Húsavíkurbæjar 2005-2025 / tillaga útgáfa 04 / til auglýsingar. – Unnið fyrir Húsavíkurbæ.
- Umhverfisráðuneytið 2002. Velferð til framtíðar. Sjálfbær þróun í íslensku samfélagi. Stefnumörkun til 2020. – Umhverfisráðuneytið, Reykjavík. 82 bls.
- Umhverfisráðuneytið 2007. Vernd og endurheimt íslenskra birkiskóga: Skýrsla og tillögur nefndar. – Umhverfisráðuneytið, Reykjavík. 19 bls.
- Umhverfisráðuneytið 2009a. Stefnumörkun Íslands um líffræðilega fjölbreytni. (<http://www.umhverfisraduneyti.is/frettir/nr/1307>) (skoðað 25.02.2009)
- Umhverfisráðuneytið 2009b. Vatnajökulsþjóðgarður. (<http://www.umhverfisraduneyti.is/vatnajokull>) (skoðað 25.02.2009)
- Umhverfisstofnun 2003. Náttúruverndaráætlun 2004-2008. Aðferðafræði. Tillögur Umhverfisstofnunar um fríðlýsingar. – Umhverfisstofnun, Reykjavík. 291 bls.
- Umhverfisstofnun 2004. Verndarsvæði í Skútustaðahreppi. Tillögur Umhverfisstofnunar vegna breytinga á lögum um vernd Mývatns og Laxár. – Umhverfisstofnun, Reykjavík. 35 bls.
- Vegagerðin 2009a. Vegflokkar. (<http://www.vegagerdin.is/vegkerfid/skipting-i-vegflokka/>) (skoðað 25.02.2009)
- Vegagerðin 2009b. Þingsályktun um viðauka við fjögurra ára (samgönguáætlun) vegáætlun fyrir árin 2007-2010. (<http://www.vegagerdin.is/leit?q=samg%F6ngu%E1%E6tlun>) (skoðað 25.02.2009)
- Veiðifélag Mývatns 2007. Veiðireglur/nýtingaráætlun fyrir Mývatn. Þjóðgarðurinn á Þingvöllum 2009. Þingvellir á heimsminjaskrá. (<http://www.thingvellir.is/heimsminjaskra/>) (skoðað 25.02.2009)

UMHVERFISSTOFNUN

umhverfisstofnun.is

Akureyri

Borgum við Norðurslóð
600 Akureyri
sími 591 2000

Egilsstaðir

Tjarnarbraut 39
700 Egilsstöðum
sími 471 2964

Ísafjörður

Mánagötu 2
400 Ísafjörði
sími 591 2000

Mývatn

Hraunvegi 8
660 Mývatni
sími 464 4460

Reykjavík

Suðurlandsbraut 24
108 Reykjavík
sími 591 2000

Snæfellsnes

Klettsbúð 7
360 Hellissandi
sími 436 6860

Vestmannaeyjar

Strandavegi 50
900 Vestmannaeyjum
sími 591 2000